

NOVINY

S tručné zprávy.

Pondělí 22. ledna
Rusko začalo kvůli protiraketové základně vyhrožovat *adekvátními opatřeními* Topolánek i Parkanová považují ruské obavy z americké radarové základny za nesmyslné Zaorálkovi připadá raketový útok z Íránu do Evropy nebo na USA nepředstavitelný Vlček přenechá křeslo Paroubkovi, ale až v momentě, kdy bude převolba jistá Plošné štědré dávky podle ministryně Stehlíkové snižují motivaci k práci Rath bez důkazů tvrdí, že Melčák a Pohanka mají s ODS tajnou smlouvu Začátkem roku bylo ještě skoro 50 % lidí pro předčasné volby Počasí v Praze: zataženo bez srážek, teploty okolo 5°C **pokračování na str. 2**

Slovo vydavatele:

V novinách se běžně nedočteme, že prodávat drogy je prima obchod, terorismus je báječný koníček, škola je k ničemu nebo, že rodina je v dnešní době na nic a je lepší žít na hromádce, nerozumím proto tomu , proč vyšel v Čechách článek, kde se doporučuje vdaným paním pořídít si milence (článek jsme uveřejnili na straně 13). Napadl nás při té příležitosti starý vtíp o nevěře, "je to docela pěkný, ale svinstvo, když se na to přijde". Článek se nám zdá, že stejné úrovni jako když vám noviny budou doporučovat heroin k vyzkoušení, aby jste se nenudili.

Musíme si pomáhat.

Málo platné, nejhezčí pohled na svět je z popravčího špaluku!

NEGRAMOTNOST: Má fotr byla ceska sokolófna

Nová česká ministryně kultury Helena Třeštíková se s nově jmenovaným ředitelem Národního divadla Oldřichem Černým sejde v horizontu několika dní.

Tuhle koninu jsem si nevymyslel. Takhle jsem to četl v nedávné zprávě Českého rozhlasu. Málem mi vypadl umělý chrup, jak s radostí říkávám.

Takže chudák Helena Třeštíková se nemůže scházet jenom tak v nejbližších dnech nebo, v nejhorším, během několika dnů. A říkat, že ta schůzka je na obzoru, to by také nebylo dostatečně vzdělané, chyběla by tomu latina.

Chudák holka.

Položil jsem tedy elektronickou poštou Českému rozhlasu otázku, jestli to byl

jenom takový žertíček nebo zda to mysleli vážně.

Nedostalo se mi odpovědi. Inu, kdyby měli odpovídat každému udivenému posluchači nebo čtenáři ... kam by to vedla okna, jak se říkávalo.

O pár dnů později jsem se dozvěděl ze zpráv Českého rozhlasu, že Jak jsem obsluhoval anglického krále, nejnovější film Jiřího Menzela, předstihl v návštěvnosti americkou fantasy ... promiňte, ale na jméno toho hollywoodského díla si nevzpomenu, protože to jsem se zakuckal a pak jsem se zcela upřímně rozbřečel. Nikoliv smíchy. Alespoň kdyby to uměli napsat, říkal jsem si, alespoň kdyby to uměli napsat, když už to musí být bezpodmínečně anglicky. Phantasy, vy volové, řval jsem do obrazovky počítače, phantasy!

Ale za chvíli mi došlo, že obrazovka sice úplně klidně snese, když na ni pištím, ale že prznitelům jazyka českého je to také zcela jedno.

Začal jsem přemítat, proč tomu tak je, a uvědomil jsem si, že podobných zhovadilostí se dopouštějí v převážné většině ti, kteří neumějí ani jeden jazyk pořádně a navíc jsou přesvědčeni, že musí dokázat svoji nadřazenost (a nedostatek vzdělání) tím, že nehovoří jinak než cizí řečí, a to pokud možno tou, která se zrovna

nosí.

Také mi kamarád až z Prahy vyprávěl, když jsme se o téhle zajímavosti bavili, že to nic není, že oblíbeným pozdravem na rozloučenou v Česku není dnes na shledanou či snad sbohem, leč mějte hezký den. A zajímavé je, dodal ten můj kamarád, že většina z těch, kdo tohoto pozdravu užívají, ani netuší, že jde o otrocký překlad z řeči hrdého Albionu (Have a nice day). Začal jsem se smát, neboť jsem najednou vzpomněl, jak jistá zpěvačka písní, prý populárních, se kdysi dávno vrátila ze zájezdu po zemi, kde zítra tehdy znamenalo již včera, a když někomu děkovala (byla a snad dodnes je slušně vychovaná), přestala

říkat děkuji vám, ale začala říkat děkuji vás. Kdo umí rusky, zná výraz blagodarju vas. Nejdřív jsem si myslel, že to je šprým pro kamarády, ale když jsem zjistil, že takhle děkuje všem, zmrzl mi úsměv na rtech.

Abych netepal ostatní a na sebe zapomněl. Když jsme se o tom všem s oním pražským kamarádem elektronicky vybavovali, uvědomil jsem si, že jsem mu původně chtěl napsat: co mě nejvíc zaujalo, to byla věta ... což je taky nepěkně otrocký překlad anglického způsobu psaní. Dost mě na mně samotném zamrzelo, že jsem to tak chtěl doopravdy původně napsat ... jedinou útechou mi budiž, že jsem se pokáral včas a větu změnil. Jak? No, jak byste ji asi napsali správně český vy?

Bývávalo, že za vlády jedné strany létaly po tehdejším Československu všude rusismy. Letučka střídala subotnik, však si pamětníci vzpomenu. Alespoň doufám, že si vzpomenu.

Kamarádka a velice dobrá novinářka Dana Emingerová dostala před několika lety za úkol vytvořit nový časopis pro České energetické závody, zkráceně řečeno ČEZ. Úkolu se zhostila náramně skvěle, ze zcela nedůstojného plátku udělala časopis, za který by se nestyděl ten nejnáročnější nakladatel. Čas od času mi na moji prosbu poslala po výtisku, a já jsem si v děkovných dopisech pravidelně utahoval z anglických

zpotvořenin, většinou navíc užívaných zcela mimo místo. Dana, kterou tenhle způsob domlouvání zneklidňoval také, si vymyslela rubriku, kde si z podobné hatmatilky dělala bohapustou srandu.

Neříkám, že tahle rubrika byla jediným důvodem, ale Dana Emingerová už ten časopis nedělá, ba co dím, je dnes někde úplně jinde. Ono je to tak možná lepší. Aby **český** podnik, který to označení má přímo v názvu, trval na tom, že jeho časopis se bude jmenovat ČEZ News, to už je zhovadilost.

Dlouhou dobu jsem žil v přesvědčení, že jde o určitý druh rektoskopie, abych i já vypadal vzdělaně. Ale pořád mi nešlo na rozum, proč údajně inteligentní lidé musí

lézt jiným do zadku.

Až jsem si vzpomněl na příhodu z mládí. Pracoval jsem tenkrát v tehdy dobrém týdeníku *Mladý svět*. Chystal se Mezinárodní jazzový festival. Měl jsem vyjednán rozsáhlý rozhovor s velikány té nádherné hudby, klavíristy Countem Basiem a Oscarem Petersonem. Poprosil jsem tedy tři přední české odborníky přes jazz, aby by každý jeden z nich napsal zprávu, okořeněnou vlastním názorem, a že by se každý jeden z nich ujal jednoho dne. Přijali a ve stanovené době odevzdali rukopisy. U dvou z nich jsem málem omdlel leknutím, tak moc byly přeplněny cizími výrazy. I pravil jsem těm milým pánům, že jim dávám možnost, aby to do 24 hodin přeložili do češtiny. Nechce-li se jim, i tak je dobře, přeložím si to sám, ale zkrátím jim honorář. Přeložili. Šlo to.

Na ten třetí rukopis nebylo třeba sahat. Byl sepsán v nádherné češtině a o cizí výraz by tam člověk nezavadil. Také ho sepsal člověk, který o věci ze všech přítomných věděl nejvíce, takže si nemusel na nevinném čtenáři hojit nějaké pocity méněcennosti. Kdo to byl? No přece dr. Lubomír Dorůžka.

Co tím vším chci říci? Nic víc než to, co už jsem řekl.

Bitva lidstva proti klimatickým změnám

Bohumil Doležal

V posledních desetiletích postihla svět všeobecně i naši vlast zvlášť řada přírodních katastrof. Vystala otázka, děje-li se s klimatem na zeměkouli něco znepokojivého, a pokud ano, co to je a kdo za to může. Nakonec se vyhranily dva nesmiřitelné tábory. První hlásá, že člověk svým konáním už dlouhou dobu nenapravitelně poškozuje ovzduší, a pokud se s tím co nejrychleji něco neudělá, spějeme k neodvratné katastrofě. Kajte se, konec světa se přiblížil! Náboženská hysterie, která zasáhla Evropu na konce prvního tisíciletí, se dnes opakuje, jak to odpovídá moderní době, v zesvětštělé podobě.

Podle druhého tábora se kolem klimatických změn dělá zbytečný humbuk, vliv lidské činnosti není jednoznačně prokázán, nic se neděje a starost o tyto věci je projevem nenapravitelného levičáctví. V obou případech zabředlo uvažování o změnách klimatu do planého ideologizování. Snaha vrátit je na věcnou úroveň, to jest do diskuse odborníků, má racionální jádro. Bohužel se z vědeckosti stala už taky ideologie (viz např. bolševický „vědecký světový názor“).

dokončení na straně 2

Úterý 23. ledna

Izraelský prokurátor doporučil obvinít prezidenta Kacava ze znásilnění
Srážky teroristů z Hizballáhu s příznivci vlády v Libanonu už stály dva životy
Vlček postoupí křeslo šéfa PS Paroubkovi, až bude 100% jistota jeho zvolení
Klausovy názory na zahraniční politiku se příliš neliší od představ premiéra a vlády
Kuchtová chce novelu školského zákona, a to včetně přihlášek na více škol
Vyšlo najevo, že Paroubkův poradce Dimun se scházel s Pitrem
Uhl vystoupil ze Strany zelených, nesouhlasí s její účastí ve vládě
Na jihu Čech a na Vysočině začalo sněžit, doprava kolabovala

Středa 24. ledna

V Kongresu USA byl předložen návrh na rozšíření bezvízového programu
Rusové tvrdí, že ČR už s americkým návrhem na stavbu radaru souhlasila
Klaus souhlasí s Bezpečnostní radou, budeme jednat o amerických radarech
Vláda rozhodla o vyhlášení stavu nouze v pěti krajích postižených orkánem
Třeštíková rezignovala, údajně kvůli tlaku na obsazení míst náměstků
Sníh v Česku: doprava stála, množství nehod, Ruzyně uzavřena
Za zneužití pravomoci dostal Mlynář 5,5 roku, společníci 6 let
Imunitní výbor doporučil senátorům vydat Čunka policii

Čtvrtek 25. ledna

Šíité Muktady Sadra podpoří bezpečnostní plán pro Bagdád
Chávez pro změnu tvrdí, že diktátor Castro se prochází, ba téměř běhá
Europoslanec Ouzký se stane předsedou výboru EP pro životní prostředí
Americká vláda požádala o výstavbu radaru ve vojenském újezdu Jince
Vedení KDU-ČSL rozhodlo, že ministrem kultury bude senátor Jehlička
Komise vytipovala dalších pět úmrtí v havlíčkobrodské nemocnici
Lidé nejvíce důvěřují prezidentu Klausovi a ombudsmanu Motejlovi
Ruzyňské letiště bezmála po 30 hodinách obnovilo provoz

Pátek 26. ledna

Jednotkám ISAF se podařilo zničit velitelské stanoviště Talibanu
Venezuelský prezident Chávez pohrozil velvyslanci USA vypovězením
Radar i personál budou podléhat českým zákonům, řekl velvyslanec USA
Kancleřka Merkelová si v Praze vyslechla české výhrady k evropské ústavě
Prezident jmenoval Jehličku novým ministrem *prokletého* rezortu kultury
Dostálová prohlásila, že na Třeštíkovou nátlak ohledně náměstka nevyvíjela
Čunek oznámil, že zažaluje svou bývalou asistentku Urbanovou
Ve většině krajů propukla epidemie respiračních onemocnění
Počasí v Praze: oblačno, později zataženo, teploty pod nulou

Víkend 27. – 28. ledna

Saddámův bratranec *chemický Alí* se přiznal k příkazu ke genocidě Kurdů
Počet obětí přestřelek band Fatahu a Hamasu v Gaze jde do desítek
Komunisti chtějí referendum v obcích nadřadit zájmům obrany státu
Čunek ukázal v OVM doklady o původu svých zpochybňovaných peněz
Pod Paroubkovým dozorem byl Melčák odvolán z předsednictva Strany
Daňové změny budou představeny na přelomu března a dubna, míní Kalousek
Ministr Jehlička hodlá *oprášit* původní smlouvu s Vatikánem
Hudební skladatel Karel Svoboda se zastřelil
Počasí v Praze: mráz a sníh nahradila nedělní obleva a déšť

Pondělí 29. ledna

Sebevražedný terorista zabil v izraelském Ejlatu sebe a tři další osoby
Sudetoněmecké sdružení v Rakousku přišlo s další protičeskou aktivitou
Zlínská ČSSD Melčáka nevyloučila, Paroubek navrhne jeho vyloučení sjezdu
Po KSČM chce i ČSSD nadřadit místní referendum zájmu národní bezpečnosti
Případné postavení protiraketového radaru neovlivní zrušení víz do USA, míní Jakl
Za největší bezpečnostní hrozbu považují Češi dle CVVM organizovaný zločin
Pitva vyloučila v případě smrti Karla Svobody cizí zavinění téměř na 100%
Sníh a závěje komplikovaly dopravu, Sněžku opět bičoval orkán

Úterý 30. ledna

Předseda ústavního výboru EP Leinen se opět zlostně obořil na Klause
V americkém Kongresu se projednává návrh zákona o zrušení víz
Julínek ustoupil, prosazovat nepovinné členství v ČLK zatím nebude

NOVINY - Stručné Zprávy – sestavené panem Ondřejem Astonem Neffem

Paroubek chce zbavit Pohanku a Melčáka všech parlamentních funkcí
Nezávislý chomutovský senátor Skála ze zdravotních důvodů odstoupil
Brno chce vrátit vilu Tugendhat původním majitelům oklikou přes stát
Čunkova advokátka tvrdí, že policie přišla k výpisům z účtu ilegálně
Dva strážníci dostali za zbití 14letého Roma 2 roky natvrdo

Středa 31. ledna

Britský řetězec PC World definitivně skončí s prodejem 3,5" disket
Kubánská televize po třech měsících vysílala nové záběry Fidela Castra
Kinský je českým občanem, městský soud zrušil rozhodnutí ministerstva vnitra
Ústavní soud rozhodl, že ministerstvo zdravotnictví musí změnit systém úhrady léků
Podle Štefky nemůže americký radar v Česku sledovat pohyby na území Ruska
Paroubek kvůli radaru prosadil na příští středu mimořádnou schůzi Sněmovny
Bursík asi zatrhne výstavbu miliardového vodního kanálu na Labi
Výpadek části sítě postihl ráno mobilního operátora T-Mobile

Čtvrtek 1. února

Putin kvůli protiraketovému deštníku hrozí USA protiopatřeními
Europoslanec Ouzký byl zvolen předsedou výboru pro životní prostředí EP
Čunek popřel tvrzení, že měnil výpovědi ohledně podezření z korupce
Oháněje se svými podvodníky, požaduje Paroubek Čunkovo odstoupení
Topolánek chce přísnější tresty za úniky policejních odposlechů do médií
Epidemii listeriózy, mající na kontě 14 úmrtí, způsobil zřejmě jeden zdroj
Meteorologové potvrdili, že před 46 lety byl ještě teplejší leden než letos
Soud propustil tajemníka premiérů *šibala* Doležela z vazby
Počasí v Praze: oblačno, teploty až 8°C

Pátek 2. února

Vědci nám odhlasovali globální oteplování jako *nezpochybnitelnou* skutečnost
Příměří mezi Hamásem a Fatahem se zhroutilo, boje v Gaze propukly s plnou intenzitou
Podle NBÚ není pouhá evidence v seznamech StB bezpečnostním rizikem
Kvůli globálnímu oteplování uvažuje Bursík o zavedení daně z oxidu uhličitého
Čeští ekologisté přivítali závěry o příčině oteplování jako *dobrou zprávu*
ČSSD sice chce referendum o radarové základně, ale už a priori ji odmítá
Vyobcovaní Melčák s Pohankou se v PS přestěhovali do koaličních lavic
Za médiím poskytnuté snímky Svobody byl obviněn jeden policista

Víkend 3. února – 4. února

Pumový útok v centru Bagdádu si vyžádal nejméně 135 obětí
Až 200 000 lidí demonstrovalo v Madridu proti vyjednávání vlády s ETA
Odpůrci základny protestují podle ministryně Parkanové proti zájmům obrany země
Paroubek prohlásil, že **on** udělá vše pro to, aby Melčák přestal být členem ČSSD
Ex-předseda Sněmovny Zaorálek přiznal, že o konzultacích k radaru od své vlády vůbec nevěděl
Pod vedením komunistického starosty se v Jincích protestovalo proti americkému radaru
Hejtman kraje Vysočina uvažuje o finančním daru rodinám obětí heparinového vraha
Zadržený muž vyskočil z okna policejní služebny v Kladně a zabil se
Počasí v Praze: oblačno až zataženo, teplo (relativně)

Melčák do toho uhodil

Česká politická scéna je bizarní a sledovat ji je zábavné. Národ namíchal karty pro politiky podivuhodným způsobem a ne každý v tomto klání obstojí. Poslanec Paroubek, donedávna ministerský předseda, zuří a baví tím skoro každého. Zní to jako restaurace čtvrté cenové skupiny. Paroubek svolává prostě tresty pekelné a nebeské na spolustraníka Melčáka a bývalého spolustraníka Pohanku za to, že si dovolili hlasovat proti Paroubkově snaze získat moc ve státě za každou cenu. Paroubkovy tanečky, kterými sedm měsíců zdržoval ustavení rozumné vlády, už Melčákovi a Pohankovi připadly trapné a škodlivé pro celou českou sociální demokracii a celý národ. Jednoduchým postupem nakonec umožnili sestavení vlády, kterou už potřebujeme jako sůl. A tak v době hlasování o důvěře vládě v parlamentě ze sněmovny odešli a občansko- demokratická vláda důvěru dostala. Národ si oddechl, časy se vrátily více méně k normálu. Paroubek označil ony dva poslance za „přeběhlíky“ a za „zrádce“, protože mu znemožnili dále protahovat krizi a tropit hlouposti

jménem jakéhosi demokratického centralismu, který získal špatné jméno už za dob Lenina a Stalina. Pokouší se poslance Melčáka vyloučit ze sociálně demokratické strany, ale moc se mu to zatím nevede. Aspoň jej tedy vyhnal z kanceláře ve sněmovně. A samozřejmě přispěchal soudruh Filip jako předseda KSČM a začal se holedbat, že on navrhne zákon, který by navždy zabránil onomu „přeběhlictví“ a zakázal by všem členům všech stran, aby mysleli spíše na své voliče než na jakousi „stranickou kázeň“, tedy spíše aby mysleli než aby si nechali diktovat. Demokratický centralismus Lenina a Stalina jako vyšitý. Svoboda rozhodování poslanců je vzácným a chvályhodným prostředkem demokracie a víme, kam demokratický centralismus bolševiky zavedl. Nakonec od svého výtvoru, „vyspělého socialismu“, raději utekli a věnovali se svým trafikám, které jim strana na poslední chvíli uštěďřila. Je jasné, že v jiných parlamentech existuje často funkce popoháněče jménem „whip“, tedy v překladu bejčák nebo důtky, který organizuje poslance a nutí je hlasovat tak, jak hlasuje vůdce. Tato funkce však je dnes míněna trochu jinak a neomezuje svobodné rozhodování poslanců. Naivně se domnívám, že poslanci jsou voleni lidem a jemu také jsou odpovědni. Stranická odpovědnost přijde až potom. Poslanec je v první řadě odpovědný svým voličům a také svému svědomí a osobnímu rozhodnutí. Aspoň ideálně by tak tomu mělo být. Stanislav Reiniš

Matka gilotiny

Tak tentokrát se ta propagandistická exhibice povedla: "světoví vědci" se "shodli", že člověk může za globální oteplování. Co bude dál? Politici se ocitnou "pod tlakem", aby "něco dělali". Uvozovek bylo dost, teď si řekněme, co se skutečně stane. Enviromentalisté všech odstínů zeleni teď budou chtít ze státního rozpočtu peníze pro svoji činnost. Vytvoří se silnější aparáty aktivistických sdružení, vzniknou nové koridory moci. O nic jiného nejde, jenom o peníze a vliv. Vrcholem pokrytectví enviromentalistů je jejich postoj k jaderné energetice. Jenže oni postupují podle osvědčených metod: z nevědomosti vznikají obavy a kde je nevědomost, tam se člověk nebo organizace - bez skrupulí snadno chytne. Řekněme si to za deset let. Teplota neklesne ani o setinu stupně, a pokud klesne, nebude to zásluha omezování produkce, jelikož k ní nedojde. Nikdo se nevzdá civilizačních výhod. V tomto směru se nestane nic, jenom přibude orgánů, výborů, konferencí, rozroste se armáda ničemů tahajících peníze z kapes daňových poplatníků. A je typické, že tento proces, obávám se že nevyhnutelný, dostal nový impuls právě z Paříže, matky gilotiny. Aston

dokončení z první strany Bitva lidstva proti klimatickým změnám

Z ideologie se odvozuje např. představa, že se vědci sejdou, problém rozhodnou, ukončí tak nenáležité tahanice a lidstvo může bez zbytečného remcání zahájit odpovídající akce na svou záchranu.

Podle našich novin byla v tomto duchu uspořádána „mohutná konference OSN“, na níž „Mezinárodní panel pro klimatické změny“ při OSN, jakási rada moudrých, definitivně rozhodl, že změny klimatu zavinil člověk (ne nějaký konkrétní, ale člověk jako druh). Vypracovali zprávu, jíž byl podle kompetentního činovníka OSN „odstraněn otazník“. Teď je třeba „odložit pochyby“ a „zahájit akci“.

Vnucuje se několik otázek. Jak byl otazník demontován? Hlasováním vědců? Vyskytl se nějaký kverulant? Postavení vědců bylo silné, nominovaly je vlády, nešlo tedy jen tak o nějaké vědce, ale přímo o vědce vládní: lišili vahou svého hlasu? Tj. měli např. vědci nominování velmocemi právo veta? Každopádně je rozhodnuto. O akci samotnou má dbát OSN. Akce jsou silnou stránkou této organizace. Schvalují je ti, kteří je vůbec nehodlají realizovat, a pak je vynucují na těch, co byli proti. Nyní tedy nastoupí modré přilby a začnou (samozřejmě jen tam, kde si to nechají líbit) ucpávat komíny továrnám.

Zbývá problém co s neposlušnými vědci, kteří budou zprávu zlehčovat nebo popírat. Budou, podobně jako popírači holocaustu, postaveni mimo zákon? Budou vydáni Mezinárodnímu soudnímu dvoru v Haagu, odsouzeni, na nějakém náměstí toho hezkého města upáleni a jejich popel nasypan do některého z pověstných holandských kanálů?

V rozhodnutí, které bylo takto učiněno, se snoubí přízračná blbost s neuskutečnitelnými ambicemi. Aby se dalo realizovat, musela by celou zeměkouli ovládnout jediná totalitní diktatura. Ve svobodném prostředí je věda nikdy nekončící svobodnou diskusí. Závěry, k nimž dochází, jsou vždy jenom dílčí a uskutečňují se postupně. Proto nedá práci je v případě omylu korigovat. Optimisté, k nimž se počítám, soudí, že i tak se lidé nakonec dokážou shodnout na rozumných praktických opatřeních. Nevýhodou rozumných opatření je, že nebyvají dost okázalá. Výhodou, že nejsou bezzubým útokem na lidskou svobodu.

4. února 2007

Další události komentovány na www.bohumildolezal.cz

Publikováno s laskavým svolením autora.

Bohumil Doležal

Slovo č.5/2007 O SPOLOČNOSTI / Lýdia Kokavcová

O mediálnej (ne)slobode

O tom, že novinár má byť nestranný, nezávislý, principiálny a objektívny, sa učia mladí adepti na toto povolanie v prvom semestri vysokej školy. Realita, v ktorej sa neskôr každý novinár ocitne, je však iná. A nezáleží na tom, či pracuje vo verejnoprávnej Slovenskej televízii alebo v komerčnom médiu. Diskusia, ktorá v uplynulých týždňoch zamestnávala všetkých, ktorí chceli niečo povedať k téme politických tlakov na Slovenskú televíziu, nie je ničím nová. Téma politickosti a politických tlakov v STV sa opakuje pri každej voľbe nového riaditeľa a po každej zmene na významnejšom poste alebo po odchode redaktorov z iných ako osobných dôvodov.

Ak začneme od voľby generálneho (kedysi ústredného) riaditeľa, z formálnej stránky je jeho politická nominácia nespochybniteľná: volil ho buď parlament, alebo v súčasnosti Rada STV – ktorej členov tiež volí parlament. Milan Materák a Richard Rybníček sa dostali na svoje kreslo s priamou politickou podporou poslancov, Radima Hrehu zvolili členovia Rady STV, ktorých si zvolili poslanci. Iný kandidát na riaditeľa, Patrik Pašš, podľa vlastných slov politickú podporu necítil, a preto z boja odstúpil. Vplyv politiky je viditeľný už na samom začiatku každej novej televíznej etapy.

Politický vplyv aj pri riadení

Politika pokračuje aj ďalej: prejavuje sa v tom, ako riaditeľ dokáže ustriehnuť vyváženosť a objektívnosť vysielania. Ide najmä o formáty, ktoré sa akýmkoľvek spôsobom dotýkajú politického diania. Objektívnosť a vyváženosť primárne znamená dávať priestor, dokonca rovnaký priestor, dvom stranám sporu. A pokiaľ je to len možné, aj forma by mala byť rovnaká. Treba vypustiť komentatívne prvky a neprikláňať sa k názoru žiadnej zo strán. Realita (čítaj: peopletre) hovorí, že takýto typ žurnalistiky slovenský divák nevyhľadáva. Zaujíma ho stanovisko, postoj, názor, odsúdenie, pochvala – niečo, s čím môže nesúhlasiť, polemizovať alebo čomu môže pritakávať. Len vtedy neprepne na reality šou. Ak novinár udalosť nekomentuje, akoby nejestvoval. Je nezaujímavý, a s ním je nazaujímavý aj jeho produkt. V skutočnosti teda ide o približovanie k objektívite pri komentovaní, nie o jej nastoľovanie. Prečo bol Štefan Hríb obľúbený moderátor? Lebo dával komentatívne, provokatívne, a neraz sugestívne otázky, volal si do štúdia hostí, ktorých uznal za vhodných, pretože vedel, aké názory z nich dostane. Ak by mal byť naozaj objektívny, nikdy by sa neuskutočnila beseda iba s Petrom Šťastným bez Juraja Širokého. Široký však s médiami nekomunikuje – a nikto iný ho zastúpiť nemôže. To, že Široký nekomunikuje, neznamená, že problém nejestvuje a netreba ho zverejniť. Lenže – v momente, keď dostane priestor iba Peter Šťastný, sa s objektivitou lúčime.

Sloboda znamená zodpovednosť

Faktom je, že STV vždy bola a bude pod politickým tlakom. Dôležité je však sledovať, ako sa tento tlak prejavuje alebo neprejavuje vo vysielaní. To, čo urobil Štefan Hríb v diskusii *Pod lampou*, nebol výsledok tlaku, ktorý by on bezprostredne pocítil. Nikto ho neprepúšťal, nikto nerušil jeho reláciu. Svoje prepustenie inicioval až on sám, tým, že ohrozil vysielanie a porušil tak všetky novinárske princípy. Nebolo to však pre politický tlak. Každá diskusia o slobode v médiách je zložitá. Tentoraz ju otvorili Štefan Hríb a Eugen Korda. Neopísali však techniku moci, ktorá za všetkým stojí. Totiž, aj za slobodu je v konečnom dôsledku vždy niekto zodpovedný.

Realita je veľmi jednoduchá. Ak hovoríme o slobode prejavu, redaktor môže mať na vec svoj názor, jeho šéf má však názor iný. Sloboda redaktora sa končí na začiatku slobody jeho šéfa. Pretože šéfredaktor určí, čo v konečnom dôsledku pôjde do vysielania. Redaktor si tému slobodne vyberie, ale jeho šéf môže slobodne nesúhlasiť s jej zverejnením. Za reláciu a výber tém je zodpovedný šéf, je to jeho právo a povinnosť. Našťastie, vo väčšine situácií sa šéfredaktor a redaktor na potrebe zverejniť tému zhodnú – preto, že vnímanie a hodnotenie reality v istom čase je podobné, a v istom médiu sa vždy stretnú ľudia s podobným alebo rovnakým názorom. Sú však aj situácie, keď sa nezhdnú. A tak sa téma nezverejní. Alebo sa urobí kompromis – zverejní sa len jej časť. Je to cenzúra? Možno. Podľa toho, kto také zásahy robí. Nepriatelia vždy „cenzurujú“, zatiaľ čo spriaznenci „vyberajú len to, čo je divácky zaujímavé“.

Neatraktívne témy a rozdielne názory

Šéf *Reportérov* STV Eugen Korda nemal počas šéfovania Richarda Rybníčka skúsenosť s tým, že by niekto obmedzoval jeho slobodu vyjadrovania. Podľa neho čaká STV depresívne obdobie, plné politických tlakov.

Veľmi logická bola otázka Karola Sudora, ktorú položil Eugenovi Kordovi v rozhovore pre Sme. Týkala sa zdravotníckych tém – tie sa vraj totiž v *Reportéroch* nevysielali. Kde bol problém, keď bola sloboda a neboli politické tlaky? Zdravotnícka reforma bola politická vec, od jej kritizovania alebo vyzdvihovania závisela popularita vlády. Eugen Korda pripustil, že Rudolf Zajac je jeho priateľ a osobný lekár, a jedným dychom dodal, že „problematika zdravotníctva sa ťažko filmuje“. Ostatné televízie si s ňou však poradiť vedeli. Sú redaktori STV nešikovnejší ako redaktori iných televízií? Asi ťažko, vzhľadom na ich dlhoročné skúsenosti a množstvo ocenení. Je pravda, ako tvrdí Eugen Korda, že „témy si vyberajú redaktori“. On ako šéf ich však schvaľoval. A pravda je, že téma týkajúca sa Zajacovej reformy sa v *Reportéroch* STV nikdy nenakrútila. Ak sa nastolila – napríklad monitorovanie aktivít akciovej spoločnosti Veriteľ, privatizácia liečebných ústavov a podobne – bola odmietnutá s argumentom, že je nezaujímavá. Z rovnakého súdka sú argumenty o tom, že téma bola „neatraktívna“, „neprofesionálne urobená“ alebo „neprinášala nič nové“. Opäť ide o – nazvime to – uhol pohľadu: redaktor si myslí, že niečo je hodné zverejnenia, no jeho šéf má iný názor. V tomto duchu sa niesla aj

reportáž o vražde Daniela Tupého: podľa pôvodnej dohody mala poukazovať na nedostatočné potláčanie pravicového extrémizmu na Slovensku. Lenže časť, ktorá hovorila o ne-efektívnej práci polície, sa tam nakoniec „nehodila“.

Novinár nemá byť ideológ

To, že na televíziu sú vyvíjané tlaky, zažívajú novinári aj v iných televíziách. Aj na ich obrazovkách chcú byť politici, a navyše aj sponzori. A pokiaľ možno čo najnenápadnejšie, napríklad ako hostia na večierku. Redaktor, šéfredaktor a riaditeľ televízie sa slobodne rozhodujú... S každou zmenou majiteľa televízie prichádzajú zmeny na kľúčových postoch. Nedeje sa to len vo verejnoprávnej televízii. Napokon, odborníci môžu začať sledovať, ako sa prejaví vplyv nových majiteľov TV JOJ na jej reláciách. Zdá sa však, že divákovi tieto veci neprekážajú. Televízne noviny na Markíze boli najsledovanejšie aj v čase, keď boli zneužité ako výťah Pavla Ruska k politickej moci. Našťastie neboli nádôveryhodnejšie.

Každý tlak, nielen ten politický, ale aj komerčný, je prekážkou v práci každého novinára, ktorý chce byť v prvom rade novinárom, a nie ideológom. Nemajú ho zaujímať politické a ideologické spory, ale pravdivosť problémov a ich dosah. Dobrý novinár dokáže mnohým veciam pomôcť a pohnúť ich dopredu. Skutočnosť, že môže odhaľovať veľa vecí, je nadradená nad to, že niektoré veci robiť nemôže. Ak by bol totiž novinár vo svojom presvedčení naozaj, ale naozaj dôsledný, prechádzal by z jednej redakcie do druhej stále.

Ľuboš Blaha Keď som sedel s kamarátmi na pive...

Sú dane zlodejstvom?

Ľudia majú niekedy bizarné názory. Ešte bizarnejšie však je, ak sa bizarné názory udomácnia v spoločnosti a ľudia sa s nimi stotožňujú ako s normálnymi postojmi. Tak je to aj v prípade daní. Nedávno som sedel s kamarátmi na pive a všetci sa zhodli na „normálnom“ názore, že dane sú akýmsi štátnym zlodejstvom. Jednotne tvrdili, že by najradšej žiadne dane štátu neplatili a že štát by vlastne nemal narúšať slobodu občanov tým, že ich zbavuje časti ich príjmov.

Nemožno sa čudovať, že takéto názory odznievajú medzi bežnými ľuďmi, ak ich propagujú aj mnohí libertínski teoretici a akože nezávislí (rozumej nezávislí od štátnej sféry, no veľmi závislo spojení so záujmami súkromných korporácií) analytici. Takýto analytici asi nebudú spochybňovať výšku poplatkov, ktoré platíme v banke. Budú sa však veľmi presvedčivo zamýšľať nad výškou daní, ktoré odvádzame štátu. A kamaráti pri pive si ich veľmi radi vypočujú. Veď napokon nemajú priveľmi na výber. Počut' v médiách iný názor je skôr výnimočné.

Svojich kamarátov som sa spýtal, prečo považujú platenie daní za štátne zlodejstvo, no za svoje pivo, ktorého výrobná hodnota je päť korún, práve bez reptania zaplatili päťdesiat korún? Nepovažujú to za zlodejstvo zo strany podnikateľa? Odpoveď znela, že to sú úplne rozdielne veci a nemôžem ich porovnávať. Súkromník predsa z tých prebytočných štyridsiatich piatich korún musí zaplatiť prenájom priestorov, platy čašníkov, údržbu a ďalšie veci. To je samozrejme pravda, ale zaiste to nie je dobrodinec, ktorý nám nalieva bez toho, aby z toho mal nejaký zisk. Čo je však tento zisk? Líši sa tak veľmi od dane? Nože sa nad tým trochu zamyslime, kamaráti, možno nám viac zachutí aj pivo!

Je rozdiel medzi štátnymi daňami a ziskami súkromníkov?

Základná úvaha je veľmi jednoduchá. Ľudia odvádzajú štátu poplatok, ktorý sa nazýva daň. Ako priamu protihodnotu nedostanú nič. Keď si kupujú nejaký tovar od súkromnej firmy, zaplatia jeho výrobnú cenu plus poplatok, ktorý si súkromník ponechá ako zisk. Ako priamu protihodnotu tohto poplatku nedostanú takisto nič. Zisk súkromného vlastníka, ktorý mu spotrebiteľ umožňuje zakúpením jeho tovaru za vyššiu ako výrobnú hodnotu, je teda akousi daňou za to, že vôbec môže nakupovať. Ak by totiž súkromná firma nemala zisk z toho, že vyrába a predáva, jednoducho by stratilo zmysel, aby vyrábala a predávala. Takže ak chceme, aby nám súkromníci vyrábali a predávali tovary a služby, musíme im platiť vyššiu ako výrobnú hodnotu tovaru.

Rovnaká logika sa však dá použiť aj na štát. Ak chceme, aby nejaký štát existoval a aby nám zabezpečoval verejné služby, napríklad bezpečnosť, obranu, sociálnu opateru, diaľnice, školstvo, zdravotníctvo a podobne, musíme odvádzat' dane. Zadarmo to štát ani štátni úradníci či iní štátni zamestnanci robiť nebudú. Kde je rozdiel? Platíme „dane“ štátu, platíme ich aj súkromníkom. V prípade štátu hovoríme priamo o daniach, v prípade súkromníkov o zisku. Podstata oboch nevratných poplatkov je však taká istá. Súkromné dane fungujú ako dane z pridanej hodnoty. Platíme ich tým, že si kupujeme tovary a služby. Ani v prípade štátnych, ani v prípade súkromných „daní“ v podstate nerozodhujeme o ich použití. V demokratickom štáte máme aspoň formálne právo rozhodnúť o ich vynakladaní. Pri ziskoch súkromníkov nemáme práva žiadne. Tam neplatí demokracia. A nikoho to netanguje. Ako je to možné?

Čo mám zo zisku súkromníka?

Kamaráti pri pive sa však búria. Ako môžem spájať nespojiteľné? Veď keď zaplatím súkromníkovi, tak si môžem odniest' tovar, ktorý som si zakúpil. Od štátu však nedostávam nič. To je však, pochopiteľne, nezmysel. Po prvé súkromníkovi som za tovar nezaplatil cenu, ktorú stála výroba tovaru. Zaplatil som mu aj jeho zisk, z ktorého ja nemám nič. Číže som mu zaplatil nevratný poplatok. Niečo ako daň. Bez nej by som si tovar odniest' nemohol. Po druhé nie je pravda, že od štátu nedostanem za platenie daní nič. Aj keď som zdravý, bohatý a vzdelaný človek (čo, podotýkam, mnohí ľudia nie sú), stále mám neúrekom možnosti, ako využívať verejné služby. Vďaka štátu môžem používať diaľnice, prechádzať sa v parku, kupovať si štátom dotované potraviny či lieky, navštevovať lekára, využívať svoje vzdelanie, ktoré mi financoval štát, a tak ďalej, a tak ďalej. Vďaka štátu nemusím čeliť

permanentnému ohrozeniu zo strany zločincov. Vďaka štátu nie je spoločnosť rozdelená na extrémne bohatých a extrémne chudobných a môžem sa teda cítiť istejšie. Vďaka štátu je tu ochrana životného prostredia, ktorú by bez hrozby sankcií dodržiaval asi máloktorý trhovo-racionálny súkromník. Slovom, mohol by som napísať dosť objemný spis o tom, čo mám vďaka štátu, resp. verejnému sektoru. Chcem však upozorniť na niečo iné. Z daní, ktoré platím štátu, síce nemám priamu protislužbu, no nepriamo môžem užívať' výdobytky verejného sektora. Ale čo mám z „daní“, ktoré platím súkromníkovi, resp. čo mám z jeho zisku? Nemalo by ma skôr zaujímať toto „zlodejstvo“?

Máme na výber?

Kamaráti pri pive sú červení od zlosti. Ako môžem spájať nespojiteľné? Súkromným firmám predsa platiť nemusím, zatiaľ čo štátu áno. Nikto ma nenúti, aby som si od súkromných firiem niečo kupoval. Ak však nezaplatím štátu, pôjdem za mreže. Kamaráti moji, máte to nejaké popletené! Je naozaj pravda, že ma nikto nenúti, aby som si kupoval tovar od súkromných firiem? Skutočne im nemusím prispievať na ich zisk? Nuž ale mám vari chodiť nahý? Nemám jesť či piť? Nemám rozvíjať svoje záujmy? Zdá sa, že celkom na výber nemám. Či už „súkromnú daň“ v podobe zisku zaplatím jednému alebo druhému súkromníkovi, to na veci nič nemení. To je asi taký rozdiel, ako keď peniaze z mojich daní idú do jedného a nie do druhého rezortu. Platiť ich však musím. Tak isto, ako prispievať na zisky súkromníkom.

Isteže, môžem obmedziť svoju spotrebu natoľko, aby som na zisky súkromníkov prispieval iba v najnevyhnutnejších prípadoch. Ale to je rovnako absurdné právo, ako prestať zarábať. Ani vtedy by som neplatil dane štátu. Za normálnych okolností však neexistuje cesta von. Musím platiť dane tak štátu, ako aj súkromníkom. Bez rozdielu. Dokonca pri štáte sme na tom lepšie. Ešte existujú štáty, kde platí daňový raj. Pokojne sa tam môžem prestaňovať, keď už mám dosť toľkého obmedzovania svojej osobnej slobody v podobe platenia daní. Ale kam mám uniknúť, ak nechcem platiť „daň“ súkromníkom? Kde si mám kupovať to, čo potrebujem? Vyrába niekto na tomto svete bez toho, aby z toho nemal nejaký zisk? Hm, asi nie, kapitalizmus predsa znamená niečo iné.

Môžem určiť ceny tovarov?

Kamarátom pri pive dochádza trpezlivosť. Čo to táram? Ako môžem takto spájať súkromnú a štátnu sféru? Ceny v súkromnej sfére predsa určujeme ako spotrebiteľia my, bežní konzumenti – a to svojim dopytom. Keď niečo nebudeme chcieť, alebo keď bude súkromník tovar predražovať, jednoducho si ho nekúpime a on ho bude musieť zlacniť. Tak predsa funguje neviditeľná ruka trhu! Ale keď chcem nižšie dane, čo mám robiť? Nepomôžem si! Musím uznať, že kamaráti pri pive sa naozaj snažia, siahajú dokonca po základných frázach z učebnic ekonomiky. Opäť ich však musím sklamať. Aj v tomto procese je zrejmä analógia medzi trhom a štátom. Isteže, trhovú cenu určí ponuka a dopyt. Ale ako samostatný zákazník nezmením nič. To by sa muselo o dosť viac ľudí rozhodnúť tak ako ja, aby sa trhová cena znížila. To isté však platí aj pre štát. Vo voľbách môžem dať hlas politickej strane, ktorá je za minimálny štát a minimálne dane. Ale rovnakým spôsobom by muselo uvažovať o dosť viac jednotlivcov, aby môj hlas zavážil. Či už pri trhu alebo pri štáte, môj hlas sám osebe nič neznamená. V oboch prípadoch ide iba o formálne právo. V princípe však musím platiť „dane“ tak súkromníkom, ako aj štátu a sám nič na ich výške nezmením. Rozdiel je len v tom, že štátne dane sa nazývajú daňami a súkromné dane nadhodnotou, resp. ziskom. Stále tá istá pesnička.

Kam plynú naše dane? A kam zisky, ktoré platíme súkromníkom?

Kamarátov pri pive som už naozaj dopálil. Nerozumiem vari takej jednoduchej veci, ako že dane idú iba na platy darmožráčov na štátnych úradoch, na centrály politických strán, prípadne na sociálne dávky pre Rómov a lenivcov? Kamaráti však evidentne strácajú niť. Dane predsa idú predovšetkým na financovanie verejného sektora. Isteže, plynú aj na platy a odmeny štátnym úradníkom, ako aj na politické kampaň rôznych strán a takisto na sociálnu politiku štátu. Prečo vás to však tak veľmi trápi?, pýtujem sa. Nemôžu pochopiť, ako sa môžem tak naivne pýtať. Veď čo máme z dávok pre chudákov my, pýtajú sa ma. A čo máte z charity veľkých firiem, pýtam sa ja. Čo máme z toho, že financujeme kampaň politických strán, pýtajú sa oni. A čo máte z toho, že financujete reklamnú kampaň na mobilného operátora, pýtam sa ja. Čo máme z platov štátnych úradníkov, nevzdávajú sa oni. A čo máte z platu manažéra korporácie, pýtam sa vytvrvalo ďalej. Keď vás tak poburujú platy úradníkov, prečo vás nepoburuje, že zisky súkromníkov – a teda naše peniaze, ktoré sme odviekli súkromníkovi, keď sme si od neho kúpili tovar – idú na premrštené platy a odmeny manažérov, prípadne rovno do vreciek vlastníkov? Zaujímate sa, kam plynú súkromné dane, ktoré musíme odvádzat' firmám, keď kupujeme ich výrobky? Prečo vás netrápi plat manažéra v IBM, ktorý zo svojich peňazí platíme my, keďže sme si počítala od IBM museli kúpiť za vyššiu ako výrobnú cenu? Prečo vás tanguje vysoká odmena pre štátneho úradníka, no nie odmena súkromníka? V princípe ide rovnako o vaše peniaze, či už ste ich vynaložili ako spotrebiteľia alebo ako daňoví poplatníci. Prečo ten dvojaký meter?

Takto to jednoducho byť nemôže!

Kamaráti pri pive sú znechutení. Ako môžem tvrdiť, že súkromníci aj štát stoja na tom istom princípe – na vynútených poplatkoch od občanov? To predsa nemôže byť pravda. V médiách všetci nadávajú na politikov a štátnych úradníkov, a nikto na súkromných podnikateľov. Všetcisa tam zaoberajú tým, ako sa využijú peniaze daňových poplatníkov, no nie ako sa využijú zisky kapitalistov. Nemôže ísť o ten istý princíp. Kamaráti tomu skrátka nechcú uveriť. Vlastník má predsa na svoj zisk právo. Nech si s ním robí, čo len chce. Štát sa však zodpovedá svojim voličom, daňovým poplatníkom. Tak to predsa píšu v učebniciach, tak sa tvrdí v dennej tlači. Nie, to čo hovoríš ty, nemôže byť pravda. Pravda je to, čo si myslia všetci.

Pan Václav Klaus

Pražský hrad

119 08 Praha 1

Věc: VÝZVA K PROVEDENÍ BEZPEČNOSTNÍ PROVĚRKY V. KLAUSE

Pane Klausí,

po Vašich výhradách vůči nominaci knížete Schwarzenberga na post ministra zahraničních věcí a zejména kvůli Vašemu soustavnému úsilí dosáhnout toho, aby levice, tj. KSČM a její variace, ČSSD (ve vyspělých státech by obě tyto strany představovaly krajní levice), byla ve vládě, se opět potvrzuje, že jste jako prezident nepřijatelný.

S režimem komunistické diktatury bývalé ČSSR jste byl spojen z větší části svého života a projevoval jste mu po dlouhá léta úslužnou poslušnost a loajalitu. S demokracií jste přišel do styku pouze okrajově, když Vás komunisté jako svého prominenta vyslali do Itálie a USA studovat(?). Je zřejmé, že klady a význam demokracie nejste schopen ocenit a vnitřně přijmout. Jste objektivně motivovaný svou vazbou na komunisty a podle toho také jednáte. Jako ministr, předseda vlády a nyní i jako prezident, bráníte vytvoření rádně fungujícího demokratického státu v ČR a společnosti škodíte. Tolerujete nevymahatelnost práva pro většinu občanů a dovolujete mafiím převážně starých komunistických struktur, aby stát tunelovaly a korumpovaly. V oblasti zahraniční politiky přispíváte k systematickému paralyzování kooperace států EU a podrývání politiky USA, ve prospěch mocenských zájmů Vám blízkých, komunistů a kágébáků v Kremlu.

Ač jste nebyl řádně prověřen, máte přístup k nejtajnějším informacím státu. To považuji za zásadní, neomluvitelnou chybu. Hned na počátku Vašeho úřadování na Hradě jste odjel na návštěvu do Ruska, kde jste měl také setkání s Vladimírem Putinem na odlehlé dače. Jaké důvěrné informace jste si s tímto bývalým špiönem a šéfem FSB (dříve KGB) vyměňovali, že u toho neměl být přítomen ani oficiální tlumočník?

Z mého pohledu, pro další vývoj demokracie v naší zemi, naši suverenitu a bezpečnost, Vy pane Klausí, představujete riziko a hrozbu číslo jedna (1). Přestože dnešní zákony Vám povinnost získání bezpečnostní prověrky pro výkon funkce prezidenta republiky výslovně nenařizují, vyzývám Vás, abyste v zájmu občanů České republiky o její provedení sám dobrovolně a bezodkladně požádal. (Na její realizaci by se měli podílet i odborníci na bezpečnost a zpravodajství z NATO či CIA. Národní bezpečnostní úřad je dnes příliš zkompromitovaný pro samostatné a úspěšné plnění takového úkolu.)

Jiří Středa, Olomouc

Dopis od pana Kratochvila:

V Brně dne 28. 11. 2006

V rámci výzkumného projektu “Můj nový domov Austrálie“, který přímo navazuje na naši mnohaletou práci o exilu započatou již v 50. letech v německém exilu historiky univ. doc. PhDr. Antonínem Kratochvilem (strýcem) a univ. prof. PhDr. Josefem Kratochvilem-Baby KKCM (otcem), autory mnoha odborných knih o historii, např. “Žaluji“ (o zločinech komunismu), jsme pokračovali cestou filmových dokumentů a rozhovorů s československými uprchlíky z období mezi roky 1938-1989 v rozsahu cca 200 hodin.

Ze záznamů se stříhají dokumentární filmy. První díl odvysílán v České televizi na 1. programu dva měsíce po našem návratu z pracovní cesty po Austrálii v rámci křesťanského vysílání jako dokument o různorodých křesťanských komunitách mezi československými uprchlíky v Austrálii – např. výpověď generálporučíka Vladimíra Nedvěda - velitele 311. bombardovací perutě RAF.

Na dalších dokumentech se pracuje.

Nesestříhané záznamy budou předány MZV ČR na DVD nosičích pro případné využití diplomatů pracujících v Austrálii jako informační materiál o krajanech. Záznamy výpovědí exulantů jsou mimo jiné též určeny pro televizní vzdělávací vysílání. Možnost odvysílání v ČT domlouvá režisér Milan Růžička, spolurealizátor projektu.

Při práci s filmovými záznamy na rozdíl od jiných badatelů, kteří pracují jen se zvukovým záznamem nebo s tužkou a fotoaparátem, mají filmové výpovědi tu výhodu, že zachycují v mnoha případech poslední obrazový záznam osobností, které vzhledem k vysokému věku v mnoha případech již zemřely. Např. parašutista Karel Niemczyk, radiotelegrafista výsadkové skupiny „Calcium“ vysazené nad protektorátem v dubnu 1944, ve své výpovědi vzpomíná na události 2. světové války a to, co všemu přecházelo, což má pro mladou generaci, které chybějí informace, nedocenitelný záznam. Karel Niemczyk zemřel 14 dní po natáčení.

Výpovědi exulantů jsou neopakovatelné záznamy hrdinství Čechoslováků v boji s totalitním režimem ve všech dobách. V časopise MZV ČR České listy byly otiskovány příspěvky o exulantech v Austrálii jako součást projektu Můj nový domov Austrálie.

V 6. měsíci v Českých listech vyšel článek věnovaný amatérskému divadlu v Melbourne, které udržovalo jazyk, vlastenectví i kulturu Čechoslováků v Melbourne v 50. až 80. letech 20. století.

V číslech 7-8 2006 vyšel příspěvek o 3. protikomunistickém odboji a politických vězních totalitního režimu, z nichž někteří uprchli též do Austrálie.

NOVINY

V č. 9 Českých listů příspěvek o loutkařích Evě a Karlu Řehořkových z Adelaide, jejichž loutkové divadlo vedlo mladou generaci k odporu k totalitním režimům po celém světě a udržovalo mezi nimi český jazyk. Také vzdělávalo české děti prostřednictvím hry v jiných jazycích po vzoru Jan Amose Komenského “Škola hrou“.

O osobnosti, jejíž osud je velmi komplikovaný, Ice De Detrich řídící české vysílání Radia SBS v Sydney, hovoří článek v čísle 10 Českých listů.

Na prosinec roku 2006 byl ponechán dramatický příspěvek o osudu Židů v Praze v době nacistické okupace - výpověď přeživšího Petra Rosllera.

Článek věnovaný naší cestě po Austrálii s poslancem Evropského parlamentu Petrem Duchoňem zakončil rok 2006.

Europoslancova cesta byla zaměřena na otevírání našich výstav o Čechoslovácích v Austrálii v Perthu a Canbeře vzhledem ke společné práci evropského poslance a nás na expozicích pro Evropský parlament v Bruselu.

Součástí plnění projektu je též I. díl barevné vázané publikace na křídovém papíře vel. A4 v pevných potištěných deskách v přebalu. Je doplněna asi 2500 fotografiemi, z větší části autorské foto Jana Kratochvila nebo z archivu Jana Kratochvila a Muzea českého a slovenského exilu 20. století.

Kniha má 260 nečíslovaných stránek. Publikace vypovídá o tématu v rámci řešení výzkumného projektu RM 01/17/05.

Obsah:

úvodní stránky, historie, emigrace Čechů do Austrálie, únorová emigrace 1948, srpnová emigrace 1968 , politicko-ekonomická emigrace 80. let, agenti a rozvědčící v exilu, snaha o rozložení exilu, vydávání pasů a víz, opatření proti exilu, uprchlické tábory v US zóně v Německu, utečenecké tábory, československé demokratické organizace v Austrálii – 1. část, československá periodika vydávaná v Austrálii, sokolský exil, Sokol Sydney - sokolské osobnosti, Orel -osobnosti Orla, české vysílání SBS, osobnosti v Sydney, Židé v Sydney, sportovní kluby, výtvarní umělci, architekti, herci, Československý country club, trampská komunita, československý skaut v exilu, farmáři, Československý klub ve Victorii, Sokol Melbourne, exilové divadlo, klub Slavia Melbourne, fotbalový klub S. K. Praha v Sydney, Šumava, Československý klub Adelaide, Radio 5EBI Adelaide, fotbalový klub Bohemians, Československý klub Brisbane, sociální fond, Radio 4EB 98,1 FM Brisbane, Češi a Slováci na Tasmanii – 50. léta, Sdružení Čechů a Slováků v Tasmanii atd. , Zásadní část publikace je věnovaná výpovědím exulantů z Melbourne, Sydney, Canberry, Brisbane, Modrých hor, Tasmanie – Hobartu Lancestnu a dalších míst v Austrálii. Hodnota výpovědi není jen v datech a informacích o organizacích, spolcích, sdruženích, sportovních klubech, výtvarných umělcích atd., ale v autentičnosti výpovědi, jak jsme ji zachytili při práci na projektu.

Považujeme za důležité neměnit výpovědi stylisticky ani jazykově, ale věrohodně zachytit hodnotu jazyka exulantů dlouhodobě žijících mimo území své původní vlasti v jinojazyčné oblasti.

Jazyk exulanta je v mnoha případech již archaický, ale vyjadřuje autenticitu vlastenectví udržovaného mimo svoji rodnou zem, která je v případě Austrálie nedozírně vzdálená. Exil v Evropě i jinde blíž své rodné zemi netrval tolik na komunikaci v mateřském jazyce (např. SVU hovoří anglicky) jak země, tak vzdálené domovu, kde většina exulantů předpokládala, že se již nikdy nevrátí a snažila se svůj stesk po domově nahradit udržováním jazyka, národních tradic a svátků.

Výpověď v původní podobě svou hodnotou, dá se říct, že navazuje na práci významných sběratelů lidové slovesnosti v předchozích staletích – např. Františka Sušila, se kterým spolupracoval docent Karlovy univerzity filosof PhDr. Josef Kratochvil, náš dědeček a řada dalších, ale též na práci Leoše Janáčka, zachycující původní podobu jazyka, např. v Lišce Bystroušce. Badatelé se snažili zaznamenat vše a nezasahovat do původní podoby.

Můžeme na základě našeho výzkumu konstatovat, že vztah k mateřskému jazyku i vlastenectví, obzvlášť ve vzdálené Austrálii, dává jazyku krajanů zvláštní důležitost. To, jak je v podání lidí dlouhodobě žijících mimo svoji zem jazyk živý, lze ukázat např. na zpracování cest Eskymo Welzla, vydaného pány Rudolfem Těsnohlídkem a graficky upraveného Josefem Čapkem.

Uvádím názor Rudolfa Těsnohlídka na původnost jazyka. Cituji: „Jeho líčení severních krás je tak malebné, že si člověk hned čtené slovo doplní barvami, proto je nejlépe přidržeti se přesně textu a zachovati rázovité jednotlivé věty v původním znění.“

Konec citace R. Těsnohlídka.

Nyní budu citovat z naší knihy MUJ NOVÝ DOMOV AUSTRÁLIE, abych uvedl podobnost jazyka Čechoslováků od sebe vzdálených místem i stoletím. Poetičnost výpovědi, dalo by se říct, prostého nevzdělaného člověka působí úsměvně, ale věrohodně vypovídá o vztahu k rodnému jazyku.

Cituji:

„1. října 1969 a 2. jsme přistávali na sydneyským letiš’u. To bylo trochu horší s řečó. Nikdo neuměl blafnót anglicky kromě Thank you a bood bye ani prd.“

„Tak jsme potom dobrý tři, čtyři roky drželi partia dohromady, protože jsme neuměli anglicky ani bú, v tý fabrice tam byli Jugoslávci, Chorvati, Srbové, Makedonci, Italové, Turci, levanéza, Maltéze, sem tam se tam objevil nějaké Němec, Rakušák a Čech. Takže my jsme uměli nadávat v patnácti řečech, ale anglicky ani bú.“ Konec citace.

V letošním roce jsem trávil dlouhý čas mezi kopáči opálů. Jejich jazyk byl natolik poetický a svérázný, že jakákoliv úprava by z něj vytvořila paskvil.

Publikace MUJ NOVÝ DOMOV AUSTRÁLIE byla vydána v nákladu 2000 výtisků, z toho na vydání přispělo MZV ČR z grantu víc než jednou čtvrtinou finančních prostředků, dále přispěl úřad hejtmana Jihomoravského kraje a velkou část hradila rodina Kratochvilova finančním i nefinančním plněním. Příspěvek MZV ČR na publikaci je ve vyúčtování grantu. Naším záměrem je vydat dalších 6 dílů. Případné vydání dalších dílů bude vycházet z materiálových i finančních možností. Naše badatelská cesta v roce 2006 po Austrálii byla celá financována z rozpočtu rodiny Kratochvilovy včetně našich nákladů spojených s vernisážemi výstav o exilu v Austrálii. Část nákladu publikace byla předána bezúplatně odboru OKKV MZV ČR, část velvyslanectví v Austrálii, část předána do veřejných knihoven prostřednictvím Moravské zemské knihovny, jejího ředitele dr. Kubíčka, předsedy Sdružení knihoven ČR, včetně výtisků pro Statní vědeckou knihovnu.

Část byla a dále i bude bezúplatně věnována středním školám prostřednictvím asociace středních škol.

Do prodeje šlo asi 100 až 120 knih. Část nákladů zůstala v majetku Společnosti pro kulturu a dialog K2001, o.p.s. a bude používána jako katalog při dalších možných výstavách. Mimo publikace jsme zpracovali výstavu v rozsahu 60 zarámovaných panelů v hliníkových rámech dle návrhu významného architekta Tomáše Rusína o rozměru 100 x 135 cm, graficky ztvárněných malířkou Sabinou Kratochvílovou, autorkou grafických úprav publikací.

Přpravu výstavy do Austrálie na velvyslanectví ČR zajistilo MZV ČR, odbor OKKV za zásadní pomoci ředitele dr. Zdeňka Lyčky.

Rozsáhlá expozice je připravená z materiálů o osudech našich krajanů sesbíraných po celém australském kontinentu v předchozích letech. Slavnostnímu otevření v Canbeře v nádherných prostorách anglikánského chrámu přecházel varhanní koncert za velké účasti krajanů i zástupců diplomatických sborů.

Úvodní slovo pronesl poslanec Evropského parlamentu za ODS pan Petr Duchoň a velvyslanec České republiky v Austrálii Jeho excelence Karel Pažourek.

Oba přinos expozice i zájem Čechoslováků velmi pozitivně zhodnotili. Doloženo filmovým záznamem.

Z Canberry se expozice přemístila na univerzitu do Perthu, kde ji mimo výše zmíněných spoluzahajoval též rektor univerzity v Perthu. Úvod doprovodného koncertu zahájen českou hymnou interpretovanou slovenským operním zpěvákem. Dle vyjádření návštěvníků obou vernisáží je výstava zdařilá a vyvolala nebývalý zájem.

V Canbeře bylo na vernisáži dle odhadu asi 300 lidí a v Perthu o něco méně.

Výstava navazuje na dlouhou řadu našich výstav za posledních 10 let pořádaných po celé ČR i v zahraničí. Uvádím jen ty nejdůležitější, které jsou navíc pod záštitou prezidentů České i Slovenské republiky Václava Havla, následně Václava Klause. Prezident České republiky pan Václav Klaus nám též jednu z výstav v Brně v roce 2005 zahajoval. Řadu výstav též zahajoval předseda Senátu Parlamentu ČR a asi 10 českých a slovenských ministrů i dalších představitelů statní správy. Výstavy v zahraničí zahajovali ministři zemí, ve kterých expozice hostovaly.

, Přehled výstav: , Senát Parlamentu České republiky - dvě výstavy, Národní muzeum v Praze, Muzeum Policie ČR, Moravské zemské muzeum , Dům umění města Brna , Moravská zemská knihovna, Expozice v Brně ve 4 budovách v Národním divadle v Brně za účasti 10 ministrů České i Slovenské republiky včetně předsedy Senátu Parlamentu ČR, spojeno zahajovacím koncertem České filharmonie pod řízením šéfdirigenta Petra Altrichter. , V mnoha zemích světa zahajovali ministři těchto zemí, např. v Moskvě zahajoval ministr kultury Ruské federace 2x, v Lucembursku ministr kultury Lucemburského velkovévodství a český ministr kultury 2x, v Evropském Parlamentu v Bruselu 3x, v Mnichově, Budapešti. , V Bukurešti zahajoval výstavu premiér České republiky, v Paříži, Stockholmu, Berlíně, Bruselu, v Národním muzeu Slovenska v Martine slovenští ministři a poslanci., V Praze v Muzeu Policie ČR se vernisáže mimo ministrů kultury, vnitra a ministrů dalších resortů poprvé vůbec v historii českého státu zúčastnil jako náš soukromý host Jeho výsost vládnoucí kníže z Liechtensteina a Její královská výsost princezna Bavorska., , Veškeré naše výstavy byly vždy doplněny autorskými publikacemi v podobném formátu a obsahu jako “Můj nový domov Austrálie“ na téma výstav. Např. dvoudílná publikace „Židovská Morava – Židovské Brno“ o osudech Židů na historickém uzemí státu. Součástí těchto výstav a publikací byly též přednášky na Masarykově univerzitě i jiných univerzitách včetně diskusního fóra na dané téma za účasti řady odborníků z dané oblasti.

Ke každé výstavě byly natočeny profesionální filmy pro Českou televizi, které byly následně odvysílané na hlavních kanálech ČT. Mediálním partnerem vždy Česká televize a Český rozhlas. Následovala řada rozhlasových pořadů na tato témata včetně diskuzních for.

Jako přílohu přikládám několik desítek článků a hodnocení naší práce v českém i zahraničním tisku z několika set článků o nás napsaných.

Projekt má mimo prezidentů České i Slovenské republiky záštitu bývalého ministra zahraničních věcí ČR a CERTIFIKÁT ministra kultury České republiky za nejvýznamnější projekt.

Jan Kratochvil

Tamworth, místo country music?!

Ano, už je zase na koni ten rasista! Aby ne! Stačí zapnout televizi či se podívat do novin, aby se bouřila žluč!

Podle údajů, oficielně zveřejněných, jen za loňský rok (2006), přijala Austrálie, jen ze Sudánu zmítaného občanskou válkou (opět podnícenou muslimy), 5000 osob jako 'uprchlíků'.

Pokud vím, nejvíce jich bylo ubytováno v Toowoomba QLD a několik rodin a jednotlivců v Tamworth NSW.

Televizní stanice se předháněly v ukázkách usměvavých černochů (pardon - usměvavých African-Australians), pracujících v tamních jatkách.

Bylo by to vše OK, kdyby do tisku neproskočily zprávy o konfliktech, které Sudánci mají s našimi zákony!

Pokud to bylo řízení auta bez řidičského průkazu, je to proti zákonu, ale není to 'zločin'. Je to běžné, i když ne chválihodné, u mládeže, ačkoliv i ti ví, že k řízení vozidla má být řidičák.

Jiné ovšem je nošení zbraně bez povolení, napadení spoluobčanů, opilství, krádeže v obchodech a ještě horší - sexuální obtěžování (místních žen) a odmítání poslechnout nadřížené v práci.

Tamworthský Council (a většina místních občanů) nebyla nadšena zprávou, že Federální Government chce umístit do jejich městečka, známého sezonním festivalem Country & Western muziky, další tucet sudánských rodin (a zajisté i jednotlivců) a protestovali proti tomuto nežádanému přidělu!

Samozřejmě media, více-méně ovládaná levicovými, multikulti dobroději, to řádně zveřejnila a přinutila starostu i část Councilu k veřejné omluvě a obratu o 180°. Takže skupina Sudánců (nevím, jestli těch už zabydlených nebo pouze se tam chystajících) byla na schůzi uvítána, objímána a oslavována. Těch vítalů tam bylo asi dva tucty, ovšem pouze TV channel 7 ukázal občana, který do mikrofonu řekl, že je ostuda, že městský Council nehájí názor většiny svých občanů.

Je to více než podobné případu, kdy před několika měsíci byl zrušen legální kontrakt Associate Professor (of Law) Andrew Frasera na Macquarie University, protože statisticky dokázal, že lidé z Afriky (tedy černí Afričané) mají prokazatelně větší sklon k násilné kriminalitě než lidé bílí (Caucasiens), taktéž, že mají nižší IQ.

Tento 'rasistický' názor byl medií odsouzen, ale dále to vše utichlo, protože kdyby to přišlo k veřejnému dokazování, vyšlo by najevo, že Prof. Fraser má pravdu, což se 'dobrodějům-multikulturalistům' nehodí do krámu.

Je pravda, že v některých sportech (atletice, boxu, míčových hrách) jsou nám černoši jasně 'nadřazení'. Také mají velký talent k rytmickým tancům a zpěvu, ale k normálnímu životu je třeba hlavně soustavně pracovat a to jim, bez řádného vedení, dělá potíže.

Mně osobně by zase zajímalo, kde tito ubozí, diskriminovaní uprchlíci, přišli k drahým šatům, botám a šperkům, které úplně 'zahambovaly' místní tamworthské občany v jeans a tongs.

Dále by mně zajímalo, JAKÝMI PROŠLI ZDRAVOTNÍMI PROHLÍDKAMI a jak bylo naloženo s těmi, kteří přestoupili naše zákony!

Mám obavu, že jedna z našich krásných australských tradic = Festival Country & Western v Tamworthu NSW se brzy změní v tlučení bubnů!

Sven F Rehulka
Carlton NSW

~~~~~

Vážená paní, vážený pane,

Již za měsíc se chystá skupina studentů Gymnázia F. X. Šaldy v Liberci vyrazit do „země protinožců“, tedy do Austrálie, kde chtějí zrealizovat třítdenní výzkum pro projekt s názvem Neviditelné oběti komunismu, jenž jsme Vám již představili v našem předešlém dopise a na kterém studenti pracují. Zajímá se především o život Čechů a Slováků v Austrálii a o jejich životní příběhy, jež jsou úzce spojeny s nastolením komunismu v Československu.

Náš tým, jehož členy jsou studentky Gymnázia F. X. Šaldy Janetta Roubková a Anna Simbartlová, profesor téhož gymnázia pan Jan Goll a bývalý student gymnázia Jakub Hodboď, byl vybrán k uskutečnění výzkumu v oblasti, kterou jsme ještě neměli možnost zmapovat. Náš pobyt se uskuteční ve městech Sydney, Canberra a Melbourne, přičemž v sobotu 24. února naše letadlo přistane v prvním ze jmenovaných měst a odlet je

naplánován na sobotu 17. března z města Melbourne. Na každou lokalitu je tedy vymezen jeden týden.

Pevně doufáme v to, že v zemi klokanů nalezneme příznivce naší práce, s nimiž bychom měli možnost se setkat. Tato setkání jsou pro nás hlavním předmětem zájmu a cílem výjezdu. Skrze výpovědi krajanů v Austrálii bychom totiž chtěli přiblížit veřejnosti a zejména mladé generaci problematiku československé emigrace, jež byla zapříčiněna příchodem rudého teroru, který svá zvěrstva praktikoval ihned po svém nastolení v únoru 1948.

Poněvadž se blíží termín našeho odjezdu, obracíme se tedy ještě jednou na Vás s dotazem, zda byste měl/a zájem práci projektu podpořit. Naše nynější největší problémy jsme Vám již nastínili v předešlém e-mailu. Potřebovali bychom kontakty na krajany, kteří by byli ochotní s námi spolupracovat, neboť přesně to je to nejdůležitější pro naši práci. Druhý problém se též nemění, a je jím ubytování. Stále bychom rádi našli azyl, který by vyhovoval rámci našich možností, jehož hlavní hranici vymezují finanční prostředky. Za pomoc při hledání ubytování či poskytnutí noclehu, ať již provizorního v sokolovně či ubytovně, nebo snad v hostitelské rodině, bychom byli nesmírně vděční a s touto prosbou o pomoc se obracíme právě na Vás, neboť i s Vámi bychom se rádi setkali.

V příloze Vám naleznete předchozí dopis, jenž jsme již zasílali (pro případ, že by z jakýchkoliv důvodů nedošel do správných rukou), a koncept projektu, který Vám poskytne více informací a detailů o našem výjezdu.

Děkujeme za Vaši pozornost a těšíme se na osobní setkání

Členové projektu Neviditelné oběti komunismu

Gymnázium F. X. Šaldy
Partyzánská 530/3 Liberec 11 46011
tel. 482 710 077

~~~~~

pohledy zpátky.....1 část.

Vzpomínky na mé cestování do Rudého Centra tohoto kontinentu a dál.....s túrou přes tamní monolit Ayers Rock.Putování za domorodou,nefalšovanou hudbou klapstíků,s mnoha dydžerydů a tanci domorodců zv.-Corroborees....

Většinou jsem o podobných trampování jenom snil,kdy čas mi zabíraly předně starosti sama o sebe.Podnět k jakému-koli cestování,poznávání této země, vyvstal konkrétněji v údobích,kdy jsem vídával a slýchával jednoho z našich dávných příchozích,fascinujícího archeologa Budyho-tedy pana Bedřicha.Jinak málomluvný,přeci se někdy rozpovídal o zážitcích a cestování svým,mezi kmeny tmavých prvo-obyvatel.Také jsem si mohl prohlédnout v chatrči jeho nuzné farmy přebohaté sbírky domorodých relikvií,i s kolekcí nástrojů hudebních,včetně dydžerydů,na něž on sám dovedně mručel.....

Tenkrátě jsem si předsevzal,že skutečně někdy i já se rozjedu za poznáním....

Od té doby pak uběhlo mnoho měsíců lopotné práce v automobilkách jihoaustralské metropole Adelaide...až náhle se objevil Fráša-můj spolutramp již z Vídně.Zabouchal na dveře způsobem,jakoby v domě mé tehdejší rezidence bydlel on sám a když jsem otetevřel pln překvapení,vklouznul se svým nezbytným baťohem dovnitř,usadil se jakoby na své židli a ptal se mně,co dělám.....krátce jsem mu tudíž vyličil mou existenci montéra světel do Valiantů a problémy s mladým českým pářečkem,jež jsem si vzal do pronajatého domku z hostelu a sehnal jim oběma i práci,což se mi pozvolna počalo vymstítvat.

K ránu jsme již byli dohodnuti,že tedy vyrazíme vzhůru na Sever kontinentu.....

Po dostatečných přípravách a vyhledání schopného minibusu,vyzvedl jsem v pátek poslední mzdu a příštího rána jsme vyjeli v počasí končícího dubna na hlavní silnici.Ta sbíhala dolů ku středu města krásné Adelaidy,ležící v úpatí sedum set metrů vysokého pohoří Mount Lofty.Zleva se v dáli táhly nekonečné pláže,zabíhající do zálivu st.Vincent.City-centrum obchodů s několika hlavními ulicemi ještě pospávalo a venku byl příjemný chládek.Projeli jsme to údolí tvaru dlouhého banánu a počali se pozvolna sápat vzhůru k přifériím západním,kde kolem nás vystávaly obchůdky milkbarů se svými pány,mžourajícími ve svítání,v čekání na každého zákazníka.Šťasten asi byl ten řecký rozzářený šéf u něhož jsme si dopřáli vydatnou snídani....

Za námi zůstaly ospalé parky,tenisové kurty,se spoustou kostelů,zadávyjících metropoli pověsti města svatyň.Naše stoupání se zvolna měnilo v klesání a okolí se jevilo co typický australský venkov rozsáhlých farem s jejich

osiřelými příbytky,větr-níky a nádržemi z rolovaného plechu,na pochytování deštivé vody.I střechy byly z té roloviny,místy rezaté,díky nečastým sprškám a neúprosnému žáru jihoaustralského slunce.

Po straně levé nás pak vítal záliv druhý jménem Golf Spencer,s přístavem velkých zámořských lodí,ale i malých rybářských bárek,vyplovujících ranní mlhou,na širé moře.Kolem silnice se též proplétala mizející a zase se objevující železnice,,vedoucí tenkrátě jen do středu země,do města Alice Springs.Nakonec nás opouštěly vinice tyrolských usedlíků a záliv končil úžinou s mostem,po jehož přejezdu,naše silnice"jednička"ubíhala doleva a ztrácela se v západních dálavách.My jsme najížděli na parádní dálnici jménem Stuart Highway,nebo jen -asfaltku-protínající kontinent od pobřeží jižních,ku břehům severním,do horkého Dárwinu.

Autostráda svítala právě rozbřeskem jitra rozsvěcujícího se horizontu,doslova scénou sepětí nebe se zemí,od níž se rozlévala prýštivá záře,vysoko k obloze....skutečné požáry stepí,kde od strany východní vyklouzlo veliké,do běla rozžhavené slunce.V mžiku však stoupalo a před očima se zmenšovalo,jako pout'ový balonek,uniklý z dětských rukou....úžasný jev přírody,pro človíčka z končín evropských nevidaný.

Rázem nastalo oteplení,dosahující k poledni přes 3ost.C ve stínu,ač bylo u konce léta.Oproti čtvero-ročí na druhé straně planety,zde jsou období pouze dvě a to: jakási suchá zima od května do října s těmi 3otiC dnem a v nocech kolo C-18ti.

Období druhé-léto od listopadu do dubna,s teplotami dne a noci o pět-šest st.vyššími,takže obě ta údobí,se vzájemně od sebe takřka nerozeznají. Doba léta však postupem k oblastem severním,je s častými dešti,přeháňkami a slejváky až monzúnovými/výše pak k tropům,v porovnání jižních pouští,kde nesprchne skoro vůbec.

Náš basík si na dálnici pobrukoval ódu spokojenosti a doposud se osvědčoval výborně.Ujížděli jsme bez potíží,zatímco mnohá auta vázla se zdviženými kapotami motorů,v oblacích unikající páry z chladičů.

Bylo k desáté a.m. tedy-anté meridiem-po australsku pořáde ještě ráno.Nedočkaví turisté nás mnohdy předjížděli,jen aby už,už lezli na Uluru,jak se mnohdy nesprávně a pouze ve smyslu atrakce turizmu monolitu Ayers Rock říká.Chváтали mnozí,bezděčně pomíjejíc půvaby vegetace kolem,zdaleka nemajíc ponětí,že skoro polovina země leží v tropech,další většina jsou nekonečné pouště,s nejvyprahlejšími místy na planetě.pokračování příště.V.Kovář-Sydney-27.1.o7.

~~~~~

Přijde opilý muž domů a za dveřmi na něj čeká naštvaná tchýně s koštětem. Když muž otevře dveře a uvidí tchýni, ptá se: "Zametáte nebo odlétáte?"

~~~~~

Recepiš No.197

Houskový knedlík v mikrovlnce.

1 hrnek mouky (self raising), nebo Continental a 1/2 prášku do pečiva,
1 vejce,
1 hrnek mléka,
rohlík,
sůl.

Do mísy dáme mouku, mléko, vejce, sůl a umícháme na hustou kaši. (Těsto nesmí být husté jako na normální knedlíky.) Přidáme na kostky nakrájený rohlík a promícháme. Hrníček (čtvrtilitrák vhodný do mikrovlnky) vysprejujeme 'Spray &Cook' nebo lehce vymáznem a naplníme těstem, ne více jak do tří čtvrtin. Máme-li takové hrnky 3, měly by vystačit na tuto dávku.

Vlníme asi 2min. 30sec. podle síly mikrovlnky.

od paní Radky Smith

~~~~~

Australská města ohrožují desetitisíce hadů

CANBERRA 21. ledna 2007 | 12:43 Rozsáhlá vlna sucha vyhnala do australských měst desetitisíce hadů, kteří nyní ohrožují obyvatele. Množství jedovatých hadů se přesouvá do obytných a obchodních čtvrtí ve snaze najít trochu vláhy, uvedl australský úřad pro ochranu přírody.

Australané nacházejí žíznlivé hady na zahradách, v koupelnách, dokonce i v nákupních centrech. Experti varují, že v pohybu je celá armáda hadů a nemocnice hlásí stále se zvyšující počet hadích uštknutí. Toxikologové informovali o 60 vážných případech od září.

Šestnáctiletého školáka ze Sydney uštkl minulý týden jeden z nejjedovatějších hadů světa z čeledi korálovcovitých (Pseudonaja textilis), hoch dostal srdeční infarkt a zakrátko zemřel. Stejně dopadl v prosinci i muž z tropického Darwinu, který na hada šlápl.

Velké oblasti Austrálie sužuje v posledních měsících extrémní sucho, které je označováno za nejhorší za více než 100 let.

lidovky, čtk

Smrtonosný virový Lazar

Jak zabíjel nejničivější virus 20. století, a za jakých okolností se může taková epidemie vrátit, zkoumali vědci, kteří oživili virus chřipky z roku 1918.

Na sklonku první světové války propukla děsivá chřipková pandemie, která připravila o život několikanásobně víc lidí než celý předchozí válečný konflikt. Odhaduje se, že zahubila 40 milionů lidí. Podle odhadů zohledňujících i úmrtí v koloniích, se mohl počet obětí vyšplhat až na 300 milionů.

Chřipka

Takzvaná španělská chřipka byla vysoce nakažlivá a její virus zabíjel s 25krát vyšší účinností než původci jiných chřipkových pandemií. Výjimečné zabijácké vlastnosti španělské chřipky nedávají epidemiologům spát.

Chřipka

Někteří odborníci přičítají děsivé následky španělské chřipky pohybu lidských mas, který vyvolala válka, a zbědovanému stavu obyvatelstva. Jenže co když byl virus španělské chřipky skutečně výjimečně "nadaný" zabiják, který se může objevit znovu?

Chřipka

Konec spekulacím učinili američtí virologové v roce 2005. Vykopali z věčně zmrzlé půdy na Aljašce jednu z obětí španělské chřipky a odebrali od ní vzorky tkání se zbytky dědičné informace chřipkového viru. V laboratoři pak ze zlomků rekonstruovali kompletní virus. Původce španělské chřipky vstal z mrtvých, a už první pokusy na laboratorních myších naznačily, že je "výjimečný". U myší se o překot množil a rychle zabíjel.

Chřipka

Skeptici namítali, že myší imunitní systém se od imunitní obrany primátů v mnoha směrech liší. Lidé by mohli viru vzdorovat podstatně lépe. To vyvrátil až mezinárodní tým vedený japonským virologem Jošihirem Kawaokou.

Chřipka

Vyzkoušel účinky oživeného viru na makacích. U opic se do 24 hodin projevíly známky nástupu silné chřipky. Během několika dní virus zachvátil dýchací cesty a způsobil na jejich tkáni rozsáhlá poškození. Opice se doslova topily v krvi, která jim zaplavila plíce. Do týdne musely být všechny utráceny.

Chřipka

Virus neničil opicím plíce přímo. Dráždil imunitní obranu nakažených zvířat, až tělo ztratilo nad obrannými aktivitami kontrolu. Imunitní systém chrlil takovou záplavu obranných a poplašných molekul, že to buňky plic neunesly.

Chřipka

Tým amerických virologů vedený Paterem Palesem prověřil schopnost viru španělské chřipky šířit se mezi oběťmi. Pokusy na fretkách, jejichž dýchací cesty se ze všech zvířat nejvíce podobají lidským, ukázaly, že i tady "virus 1918" vyniká. Vděčí za to velmi malé změně v dědičné informaci.

Chřipka

Kawaoka a jeho spolupracovníci připravují obdobné studie, při kterých by zjistili, jak velké změny virové dědičné informace stojí za schopností původce španělské chřipky rozdráždit lidský imunitní systém za hranice únosnosti. Podle nich studie umožňují odhadnout rizika, jaká představují stávající varianty chřipkových virů.

Chřipka

Chřipka

Už teď je ale jasné, že virus ptačí chřipky dráždí imunitní systém svých obětí podobně jako španělský "bratranec". Jen zatím nezískal jeho schopnost šířit se mezi lidmi.

Chřipka

Nebezpečné hrátky se smrtí? Když americký virolog Jeffrey Tautenberg v roce 2005 "oživil" virus španělské chřipky, ocitl se v ohni kritiky některých kolegů. Mikrobiolog Richard Ebright z Rutgersovy univerzity a mnozí další mu vyčítají, že vrátil na svět velmi nebezpečný mikroorganismus. Pokud by virus unikl mimo přísně střežené prostory speciálních laboratoří, vypukla by chřipková pandemie, jaká za poslední století nemá obdoby. "Tenhle virus už nikdy neměl spatřit světlo světa," tvrdí Ebright. Ebrightovi se nelíbí ani to, že výsledky výzkumu na viru španělské chřipky otiskly prestižní vědecké týdeníky Nature a Science. To samo o sobě zvyšuje riziko, protože je to signál pro další vědecké týmy, aby experimentovaly s podobně nebezpečnými původci infekčních nemocí. Podle Elbrighta vědci v honbě za slávou překračují hranice rozumného rizika._

Lidovky

Úřady radí cizincům: Nesedejte si vedle Čechů v autobuse

Cizincům v Česku má k lepšímu životu u nás pomoci příručka ministerstva práce a sociálních věcí (MPSV). Češi jsou v ní vylíčení jako spíše uzavření tvorové, kteří pracují i od šesti ráno, neradi se dělí o sedačku v autobuse a chodí spát kolem 22 hodiny. Občané jiných států se z publikace mj. dozvědí, že se Češi na veřejnosti nechovají hlučně, nebo že nenadálý osobní kontakt a výrazná gestikulace je asi vyděsí.

PRAHA - Jedna z udílených rad proto zní: "Není běžné sedat si v dopravních prostředcích vedle sebe (pokud to není nutné), držet se těsně u sebe při chůzi, držet se a sahat na sebe při konverzaci. Zvláště to platí o kontaktu muže se ženou."

Nechtěj-li cizinci našince vyplašit, měli by s nimi podle příručky mluvit zhruba na metrovou vzdálenost a dívat se mu do očí. Text poradí i v tom, o čem se vlastně s Čechy bavit: "Obecně se doporučuje volit přednostně takové téma hovoru, které nevyvolává názorové střety, nevyžaduje zaujetí vyhraněných postojů, například pokud jde o politiku, náboženství."

Za úniková témata k hovoru jsou považována počasí, rodina a děti. Naopak příručka varuje před pomlouváním, užíváním sprostých slov a skákáním do řeči, což prý Čechům vadí.

Ženy a muži jedí společně

Cizinci se navíc také dozvídají, že řada Čechů zahajuje pracovní den dříve než jinde v Evropě. "V mnoha dělnických profesích začínají pracovat mezi 6. a 7. hodinou," píše se v publikaci. Následuje rozpis běžného dne. "Většinou se podává oběd v době od 11.30 do 13.30, večere od 18 do 20 a spát se chodí mezi 22. hodinou a půlnocí."

Autoři příručky myslí i na lidi přijíždějící do Česka z kulturně zcela odlišných regionů. Několikrát je upozorňují třeba na úplnou rovnost pohlaví v ČR. "V české společnosti sedí muži i ženy u stolu společně," uvádějí.

V publikaci nechybějí ani instrukce, jak používat přístbor a co s ním udělat, když strážník dojí či bude ještě jíst. Zásadně se přitom nedoporučuje vydávat u stolu jakékoli hrdelní zvuky.

Cizinců v ČR přes 310 tisíc

Brožura nazvaná Informační publikace pro cizince v ČR vyšla v češtině, ruštině, ukrajinštině, vietnamštině a angličtině v nákladu 21 tisíc kusů. Autoři na téměř 90 stranách mj. shrnují postupy: při jednání na úřadech, lékaře a při hledání práce či jak říci ne korupci. Publikaci rozdávají od konce loňského roku cizinecká policie, úřady práce a neziskové organizace.

V ČR podle posledních statistik žilo ke konci září přes 310 tisíc cizinců, což je téměř 2,5 procenta obyvatel republiky. Vedou Ukrajinci, následovaní Slováky, Vietnamci, Poláky a Rusy. Jako místa k pobytu volí nejčastěji Prahu a Karlovy Vary.

Co radí ministerstvo:

:: Host si může najít volné místo v restauraci sám

:: Žena je v komunikaci rovnocenným partnerem

:: Políbit na tvář lze při setkání/loučení jen členy rodiny a dobré přátele (i opačného pohlaví)

:: Není vhodné otvírat ústa při údivu

:: Není vhodné tahat za rukáv člověka, s nímž chceme mluvit

:: Je velmi neslušné říhat a nahlas krkat

:: Souhlas se vyjadřuje jedním i několikerým kývnutím hlavy shora dolů, nesouhlas otočením hlavy zprava doleva a zpět

:: Ve společnosti se nedotazujte: na věk ženy, výši platu, hodnotu majetku

:: Mluvčí neuvádí citlivé a snadno zneužitelné údaje, například rodné číslo

Zdroj: Informační publikace pro cizince v ČR

Lenka Hloušková, Právo

Výbor ministrů zahraničních věcí

Rady Evropy

Štrasburk, Francie

OTEVŘENÝ DOPIS

Vážení pánové,

považujeme za svou smutnou povinnost upozornit Vás – po marném vyčerpání všech předchozích nám dostupných prostředků - na katastrofální stav úrovně respektování základních lidských práv českou justicí a jinými mocenskými orgány České republiky a zejména pak na skutečnost, že ačkoliv Česká republika na sebe dávno převzala závazky plynoucí z členství v Radě Evropy – tedy zejména řídit se a ve vnitrostátní praxi respektovat a zohledňovat rozsudky Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku coby výkonného orgánu Rady Evropy - v praxi tyto závazky ignoruje.

Česká justice poté, co před mezinárodním štrasburským soudem pro lidská práva masově prohrává se svými vlastními občany jeden spor za druhým, rozhodla se rozsudky tohoto soudu ignorovat, bagatelizovat a přehlížet a nejen že je nijak nezohledňuje ve své každodenní praxi, ale dokonce se jim programově vysmívá. Pro ilustraci uvádím citace výroků jednotlivých soudců na adresu štrasburského rozsudku :“Je to jen nezávazné doporučení“. „Rozsudek je ve francouzštině, a proto se jím nebudeme zabývat“. Štrasburský rozsudek neruší rozsudky vnitrostátní, a proto k němu nebudeme přihlížet“, a tak dále, a tak podobně. Tato výsměšná stanoviska plně potvrdilo i ministerstvo spravedlnosti jakožto ústřední orgán státní správy v justici, na které jsme se obrátili a jehož odpověď (v překladu) přikládáme.

Za nejhorší pak považujeme skutečnost, že česká justice začala bezuzdně pronásledovat ty, kteří měli tu opovázlivost ji ve Štrasburku před zraky evropských národů na hlavu porazit.

Pronásledování jsou především rodiče nezletilých dětí, kteří si troufli stěžovat si na hrubou diskriminaci při jejich výchově, obzvláště pak otcové.

Vzhledem k této situaci se proto na Vás obrácíme se žádostí o **ustanovení zvláštního dozorčího orgánu Vašeho Výboru ministrů**, který by pro potřeby Rady Evropy zmapoval situaci v jednotlivých kauzách rodičů, kteří se svými stížnostmi uspěli u Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku a současného stavu, v jakém se nachází zohlednění rozsudků štrasburského soudu v jejich případech v denní praxi české justice.

Pro součinnost s takovýmto dozorčím orgánem nabízíme svou veškerou myslitelnou spolupráci a součinnost.

Pokud tento dozorčí orgán potvrdí pronásledování těch, kteří ve Štrasburku uspěli a jimž česká justice i nadále odpírá jejich práva, či se jim dokonce otevřeně mstí, navrhujeme, aby byl tento problém předložen Valnému shromáždění Rady Evropy k prodiskutování jakožto problém zasluhující přednostně zvláštní pozornosti, kdy jedna z členských zemí nerespektuje závazky, ke kterým dávno přistoupila.

Dále navrhujeme, aby České republice byla stanovena lhůta k odstranění závad v respektování mezinárodních rozhodnutí, a pokud ve stanovené lhůtě nedojde ke hmatatelné nápravě, aby byla Česká republika usnesením Valné hromady Rady Evropy členství v této evropské instituci zbavena.

Jakožto občané České republiky vyjadřujeme svoje hluboké politování nad způsobem, kterým si současná česká vládnoucí klika představuje respektování mezinárodních závazků a stydíme se za stát, jehož mocenské orgány se staly odkladištěm společenské spodiny, která se v tržním hospodářství nedokáže jinde nijak uplatnit.

Za občanské sdružení K 213 :**Ing. Jiří Fiala**
Ing. Jiří Krám
Ing. Jiří Štefek

Za občanské sdružení Spravedlnost dětem :**Luboš Patera**

Tento dopis je dále otevřen k podpisu všem občanům, kteří souhlasí s jeho obsahem a podporují v něm uvedené požadavky :

To je poklad z Adamova!

Patří k nejvýznamnějším gotickým památkám u nás, odborníci jej považují doslova za poklad a veřejnost o něm téměř neví.

Jde o oltář z adamovského kostela, který unikl červotočové zkáze na poslední chvíli. Právě kvůli rozsáhlé restauraci bude až do září k vidění na zámku v Mikulově.

Jakou cenu má oltář, jenž byl dokončen v roce 1525, si netroufá nikdo ani odhadovat. Původně byl vysoký osmnáct metrů a stal se dominantou kostela v dolnorakouském Zwettlu. Postupně ho jako sedmimetrový fragment odkoupili v roce 1857 Lichtensteinové pro kostel v Adamově.

Dílo je jedinečné výrazem figur, řezbou a také tím, že nebylo jako většina ostatních pozlaceno a dřevo zůstalo přírodní.

Autor: **mh**

Mrtvice „léčí“ závislost

Náhodný objev pomohl určit oblast mozku zodpovědnou za závislost na cigaretách.

Nezvládnutelná chuť na cigaretu se rodí v kuřákově mozku v oblasti zvané insula cerebri čili mozkový ostrov. Toto centrum se nachází po stranách mozkových polokoulí. Lidé, kteří je mají poškozeno, ztrácejí nutkání si zapálit. Objev amerických lékařů je vítán jako významný příspěvek v boji proti kouření.

Vědce vedené Antoinem Becharou z University of Southern California v Los Angeles inspiroval případ pacienta, který kouřil čtyřicet cigaret denně. Poté co při mozkové mrtvici utrpěl těžké poškození mozkového ostrova, ho chuť na cigaretu ze dne na den přešla. „Moje tělo úplně zapomnělo, že si má říct o cigaretu,“ hlásil pacient lékařům.

Bechara a jeho kolegové prověřili celkem devětašedesát pacientů, kteří byli silní kuřáci a utrpěli mozkovou mrtvici. Devatenáct sledovaných osob mělo poškozený mozkový ostrov. Třináct z nich ztratilo okamžitě po mrtvici chuť na cigaretu. Pokušení zakouřit si se jim už nikdy nevrátilo. Zatím není jasné, proč u zbývajících šesti pacientů tento jev nenastal.

Mozkový ostrov získává informace z různých částí těla a překládá je do řeči našich subjektivních pocitů. Stará se, abychom si uvědomili, že máme hlad nebo že nás něco bolí. Pozornost lékařů, kteří se zabývají problematikou závislosti na návykových látkách, insula nepřitahovala. Až v poslední době se začaly objevovat důkazy o podílu mozkového ostrova na různých návycích. Aktivuje se například v mozku kuřáka, který vidí kouřit jiné lidi. „Nažhaví“ se už při pouhém pohledu na kuřácké potřeby.

„Nejtěžší je odolat chuti na cigaretu. Stejnému pokušení jsou vystaveni lidé, kteří se snaží zbavit závislosti na drogách nebo se pokoušejí zhubnout. Nyní víme, kde toto pokušení vzniká, a to nám umožní hledat cesty, jak se jim bránit,“ říká Antoine Bechara.

Lék, který by kuřákům blokoval mozkový ostrov, zatím není k dispozici. Na místě je opatrnost, protože insula se podílí i na činnostech, které by neměly být nijak narušeny. Už dnes ale může sledování aktivity mozkového ostrova sloužit k výběru nejúčinnějších odvykacích kúr. Ani to není málo. Na světě je asi miliarda kuřáků. Ročně umírá na nemoci vyvolané kouřením zhruba pět milionů lidí. Při udržení dosavadních trendů se počet obětí kouření zdvojnásobí už v roce 2020.

Nikotin - postrach plic i ledvin

Na vrub kuřáků připadá 90 % všech případů rakoviny plic. Devastující účinek kouření na lidský organismus je však mnohem širší. Svůj díl viny nese nikotin, který byl donedávna považován především za látku vyvolávající závislost na kouření. Tým vědců z University of Miami vedený Edgarem Jaimesem zjistil, že nikotin ničí ledviny.

Nikotin v množstvích, jaká kolují v krvi kuřáků, dramaticky zasahuje do života buněk v tzv. glomerulech. Právě tyto buňky mají za úkol filtrovat krev a zbavovat ji nebezpečných zplodin látkové výměny. Pod vlivem nikotinu zvyšují buňky ledvin produkci bílkoviny fibronektinu a vyvolávají zjizvení ledvinové tkáně. Nemocné ledviny nedokážou zbavovat tělo toxických zplodin. Nakonec je pacient odkázán na „čištění krve“ dialýzou na „umělé ledvině“ a jedinou šanci na uzdravení mu skýtá transplantace ledvin.

„Kuřáci, kteří trpí cukrovkou nebo vysokým tlakem, jsou mnohem náchylnější k poškození ledvin,“ říká Jaimes. „Teď je jasné, že za to může alespoň z části nikotin z vykouřených cigaret.“

Jaroslav Petr, biolog LN

Devět jídel pro klidný spánek

V čem spočívá tajemství sedmi či osmihodinového vydatného spánku?

Američtí lékaři tvrdí, že bychom měli zamířit do kuchyně a dát si některé z následujících jídel či nápojů, které mohou pomoci uvolnit naše svaly, utišit mysl a podpořit vylučování uklidňujících, uspávajících hormonů, serotoninu a melatoninu. Některé z nich používaly s úspěchem už naše prababičky, jiné patří k modernějším tipům zdravé výživy.

1. Banány: Takový banán je prý vlastně prášek na spaní ve žlutém slupce. Nejen, že obsahuje melatonin a serotonin, ale také má s sobě hodně hořčíku, který uvolňuje svaly.

2. Heřmánkový čaj: Heřmánek je standardní součástí čajů na dobrou noc, protože funguje jako mírné sedativum. Je to ta pravá bylinka pro neklidná těla a mysli.

3. Teplé mléko: Není to jen pověra. V mléku je tryptofan, aminokyselina, která má mírné sedativní účinek, a vápník, který našemu mozku pomáhá tryptofan dobře využít. Kromě toho je tu psychologický efekt - teplé mléko nám připomíná dětství, a už tím nás uklidňuje.

4. Med: Přidejte si trochu zlatavého medu do mléka či heřmánkového čaje. Cukr má sice povzbuzující účinek, ale pomáhá odklidit z cesty kyseliny, které by mohly přebíjet uklidňující tryptofan.

5. Ovesné vločky: V ovesných vločkách se skrývá spousta spánku. Je v nich melatonin a pocit pohody. Krom toho také příjemně a zdravě zaplní žaludek.

6. Mandle: Hrst této dobroty také pomáhá přivolat spánek. Mandle obsahují jak tryptofan, tak i hořčík, který uvolňuje svalstvo.

7. Lněné semínko: Když vás život netěší a smutek se zdá zastírat vše dobré, zkuste si večerní porci vloček posypat dvěmi lžicemi lněných semínek. Jsou plná přírodních omega-3 mastných kyselin, které zlepšují náladu.

8. Celozrnný chléb: Krajíc celozrnného chleba s medem pomůže zvednout hladinu inzulinu, který pomůže tryptofanu dostat se až do mozku, kde je přeměněn na serotonin a vydá jemný povel: "Je čas jít spát."

9.Krůta: Je nejznámějším zdrojem tryptofanu. Nemá se to přehánět, protože tryptofan nejlépe působí na prázdný žaludek, ale plátek krůtiho masa na krajíci celozrnného chleba patří mezi nejlepší přirozené uspávací prostředky, které vám vaše kuchyně může nabídnout.

A pokud vám ani jedno z těchto jídel, která doporučuje webová strana yahoo.foods nechutná, můžete je kombinovat podle libosti.

Autor: **Plus Press** (30. 1. 2007)

Japonci přebytek mléka zpracovávají v pivu

Mléko Japoncům příliš nechutná.

Přebytek se však pokusil s úspěchem zpracovat jeden z pivovarů, který kravský produkt začal přidávat do svých ležáků. Speciální nápoj označovaný jako "pléko" neboli pivní mléko je vlastně pěnivý mok se sníženým obsahem sladu.

Trhy na japonském Hokkaidu obohatil teprve tento týden, ale okamžitě vzbudil zájem u milovníků piva i mléka. Nápoj má ovocnou chuť a mistři sládkové se netají tím, že má uspět především u žen.

Nápad vařit pivo z mléka vznikl loni v březnu. Japonské mlékárny tehdy oznámily, že mají přebytky a nevědí, co s

nimi. Pivovar Abaširi se spojil z farmáři z Nakašibetsu a vytvořil unikátní recepturu. Po téměř ročních přípravách se dostalo "pléko" do obchodů. V anglické verzi nese název Bilk - to vzniklo spojením slov beer (pivo) a milk (mléko).

Autor: **Famous** (2. 2. 2007)

Japonci skombinovali mléko a pivo. Jak to chutná, ví jen oni sami...

Vitamíny jsou palivem pro dobrý sex

Pokud se vám v sexuální životě něco nedaří, zvolněte a přemýšlejte, zda vám někde nevázne dostatečný přísun některého z plejády důležitých vitamínů. Správná výživa je totiž pro kvalitní milování a vyvrcholení velmi důležitá.

2.2. 2007 12:01

LONDÝN - Mezi významné sexuální vitaminy patří v tucích rozpustné vitamíny A a E a ve vodě rozpustné vitamíny B1, B3 a C. První zmíněný je důležitý pro rozmnožování. Nedostatek vitamínu A se projeví v zakrnění varlat a vaječníků vedoucí až k neplodnosti. Dále způsobuje nedostatek pohlavních hormonů a vysychání pokožky. Zdrojem této látky jsou ryby, vejce, sýry, jogurty a listová zelenina či žlutooranžové ovoce.

Vitamin E neboli tokoferol je pro tělo nezbytný antioxidant. Vychytává volné radikály, podporuje imunitu i životnost buněk. Nedostatek se projeví sníženou funkcí vaječníků a varlat vedoucí až k neplodnosti. Dostatek ho je v rostlinných olejích, ořechách, semenech, sóji a máku.

Nedostatek energie a vyčerpání může působit nízká hladina vitamínu B1. Je to katalyzátor energie, takže při ztrátě chuti na sex, vyčerpání, únavě a bolestech hlavy je možná příchod jeho nedostatek. Pojídáním chřestu, fazolí, ananasu, ořechů a hnědé rýže si ho zajistíme dostatek.

Pokud nemůžete dosáhnout orgasmu, konzumujte více vitamínu C

B3 je vitamín důležitý pro nervy a kůži. Nedostatek se projeví záněty kůže a mentálními či zažívacími obtížemi. To vše vážně ohrožuje milostný život. Přísun do těla zajistí libové, kuřecí a rybí maso, brokolice a jogurt.

Posledním notoricky známým tzv. céčkem je vitamín významný pro stovky fyziologických pochodů v těle člověka. Vitamin C neboli kyselina askorbová je stejně jako éčko antioxidantem. Ovlivňuje mimo jiné také vázání železa v krvinkách, které zajišťují tělu dostatečné okysličení. Důležitý je také pro nadledvinky, v nichž se tvoří hormony ovlivňující správný chod pohlavních orgánů a umožňující dosažení orgasmu. Nejvíce céčka je v čerstvém ovoci jako jsou jahody, citrusové plody, rybíz, jeřabiny a také v rajčatech.

Famous, Novinky

VYUŽIJTE VÝHODY DOMLUVIT SE VLASTNÍM JAZYKEM

Jídlo a Restaurace

Restaurace DOMA - Bohemian Beer Cafe
Reservace Tel: 933 100 22

29 Orwell St. Potts Point (Kings Cross)
Pondělí--Sobota 12-24 hod, Neděle 12-22 hod.
Tradiční česko-slovenská jídla jako je pečená kachna, svíčková, vepřový nebo kuřecí řízek, moravský vrabec, guláš, smažený sýr, uzená krkovička,, nakládany hermelín, jahodové knedlíky atd. K pití Budějovický Budvar, Kozel, Krušovice, Plzeň, Březňák, Zlatopramen, slovensky Topvar a točené pivo Krušovice. Samozřejmě také Becherovka, Slivovice, Borovička, Fernet, Absinth ap.. 31/XII/06

Restaurace PRAGUE

42 Kellet Street, Potts Point NSW 2011
phone: 02-9368 0898 fax: 02-9282 9936
Po-Pa od 17pm do 00 am, So-Ne od 11am do 00 am
Česká kuchyně, točené pivo Gambrinus a Krušovice. 03/X/06

Cafe Royale, tel. 02 6452 3993,
Hain Centre, 228 Sharp St., COOMA 2630
otevřeno Po - Pá: od 10.00 do 17.00 hod.
navštivte Járu a Marii na dobré posezení u vynikající kávy se zákuskem. 1/III/07

CAFE BOHEMIA GALLERY Ph. 9665 6259
260 Coogee Bay Rd., , otevřeno 8⁰⁰ - 17⁰⁰
Prijemne posedenie *in* s kuskom umenia ale aj *out* na priestrannej zahrade, Kvalitna kava s rozmanitým vyberom aj domácich zákuskov. Ponuka z ceskej a slovenskej kuchyne. Krocik od plaze a v lete detsky kutik. Moznost oslav: narodeniny, svadby, rozlucky...az do rana... 21/VII/07

V Lahůdkářství u Cyrila jako Doma!

183 Hay Street, Sydney tel.: 9211 0994
Otevřeno: Po-Pá od 7 do 17. So 7 - 13 hod.
vynikající telecí párky, tlačenka, moravské uzené tvaroh,mletý mák, zelí,kostkový cukr, ryby v láku,brynza, české a slovenské ,speciality, karlovarské oplatky, mouka atd. 17/VII/07

Heart Of Europe

114 Bronte road Bondi Junction, 93871677
Po-Pa 8.00-17.00, So-8.30-15.00
Domace kvalitne kolace, zaviny, strudle, chutne jedla, szegedinsky gulas, paprikas, svieckova, brynzove halusky.....
Denne cerstvy kminovy chlebicek a obvzlast dobre vypecene rohliky.
Vsetky produkty su pripravene v nasej kuchyni, pouzivame maslo, organicku muku, domace vajicka a pridavame cit 24.III.2007

Česká minerálka – Hanácká Kyselka

V Austrálii k dostání pod jménem MOSTINI
Přírodní, pomerančová a citronová příchuť,
Nízké velkoobchodní ceny I pro maloodběratele .
Množstevní slevy a možnost dovozu ZDARMA
Sydney - 02 9786 5666, 0421 699 5128
Melbourne - 03 9570 2576, 0403 566 840 20/VII/06

Různé

AUSTRALIAN WATER PURIFIERS

Ivan Jirava - tel. 02 9835 1428, 0414 435 621
Dodáváme a deláme servis na filtry pro pitnou vodu, vctne R.O. Filtrační systém již od 90 dolaru, servis od \$20. 18/VIII/07

Bolí Vás záda či hlava? jste vystresovaní?

Nemůžete spát? Life harmony je tu pro Vás: masáže, terapie, kinesiologie, body-psychotherapie...0415 416334
Veronika Horáková, ph.“ 02 93417388,
18 Maxwell Rd, Pagewood (Maroubra) 12.VI.2006

Přírodní kosmetika z NZ

Krémy čistící, denní, noční tělové a na ruce, tonizační vody, šampony a aromatické oleje. Jemná a zdravá pleť s vynikajícími výsledky bez používání škodlivé chemie.
Pro informace volejte Yvette (02) 4878 9268 nebo reggi@hinet.net.au 2.IV.2006

PŘEKLADY z angličtiny do češtiny i

naopak, přesně a rychle provede Daniela Kautská, NAATI, kvalif.stupen 3. tel./fax: 08 82714277, mobile: 0408 714277, e-mail: danakau@internode.on.net 17/VIII/07

Lékaři

Zubaři
Dr.Beata Rumianek:
Ashfield 3/17 The esplanade, ph.97970334
Surry Hills – 426 Crown Street, ph. 9380 2872
Zubná lékárka z dlouhodobou praxou ponúka profesionálné zubarské služby širokého rozsahu. 27/VIII/06

Dr.J.Mader:
Suite 106. „Piccadilly“ 222 Pitt Street, Sydney 2000, ph.9264 5210
Dental Implants, Recover your natural smile, . 11/XII/06

Reiky Therapy:
Vyzkoušejte léčení pomocí energie Reiky. Pomohla mnohým – pomůže i vám.
Miroslav, tel.: 02 9319 7589.
www.reiky.acstar.com.au 13/III/07

Řemeslníci a služby

Ubytování pro studenty
Hledáte ubytování - plne vybavené byty blízko vlakových stanic, rychle dostupné z centra, přijatelné ceny? Rádi vám zdarma pomůžeme.
Kontaktujte: Patricie Soukupová 0410 115 031 25/VII/07

Mate problém nebo rozhodnutí a nevíte co s tím?
VÝKLAD KARET, TAROT A NUMEROLOGIE {rozbor osobnosti dle data narození} Marie Malina - telef. 96764646 mobil 0405506392.. 09/IV/03

Auto - Moto

vyzkoušeli jsme automechanika a byli jsme velice spokojeni:
Eric's Service station (GAS N'GO)
10 Botany Rd., Alexandria NSW 2015
tel: 02 9319 7151
Specialist in All Motor Repairs.

POČÍTAČE

Koupili jste si právě počítač nebo se ho chystáte koupit? . Poradíme, též Přátelské a příjemné vyučování pro "middle aged" a "seniors" ve východní Sydney. Zavolejte Richarda: 0414 540 465 Vyrobí pro váš business i pěkné webovské stránky.

Shared Web Services:

Tel. 02 9086 3150 Fax: 9086 3155
Business process automation, workflow, sales + marketing, CRM and other business systems. Seeking experienced programmers on casual basis.
Contact to Ms. Šipka for details
jarka@sws.com.au 22/VI/07

http://www.aspectsofaustralia.com/target
TARGET - Informace pro Čechy a Slováky.
Chcete se dozvědět, kdy bude další koncert, zábava a co je nového mezi Čechy a Slováky? Jsme nezávislí. Pavel Kyrál, 105/3 Bruce St., Crows Nest, NSW 2065; tel. 9955 7990, Mob. 0414 463 452 Tyto stránky jsou publikované firmou „Animation Allsorts“. /

Služby pro studenty

WINDSOR INSTITUTE OF COMMERCE & LANGUAGES.
Nabízíme "z gruntu všechno" ve výuce Anglického Jazyka, Business kurzů a kurzů Informačních technologií. Kontakt: Jan Učeň.: Level 5, 127 Liverpool St. (Shark Hotel), Sydney 2000, NSW. Tel. 9283-4388 Fax. 9283-0748, mobil 0419442907 E-mail: marketing@windsor-ic.com.au Web: www.windsor-ic.com.au 8/X/07

Australian Centre for Education Pty. Ltd.

Je mezinárodní poradenská firma. Pomůžeme Vám s výběrem studia na Colleges, Universities i se studiem angličtiny. Nabízíme pomoc s ubytováním, s hledáním práce a jiné služby, které souvisí s vaším pobytem v Austrálii.
Naše adresa: Level 5, 285 Clarence Street, Sydney 2000 (u zastávky Town Hall), tel.: 02 9283 6683, 0433 405 997. , neb Josef Kysilka mob.: 0414 454 557, jkysilka@austudies.net.au, anebo Roman Škrabák mob.: 0401 909 976, roman@australiainfo.net.au. 25/VIII/07

Renata Morgan v Sydney Vam pomoze vybavit studium pre znamich ci rodinu v Cesko+Slovenskej republike. Ponukam Anglictinu, Odborne Diploma kurzy, pracovne-studentske polrocne az dvojrocne viza a tiez poradim/ pomozem s pracou a ubytovanim. Ponukam skoly, za velmi vyhodne ceny.

Webside:www.renatamorgan.com.au
Email:renatamorgan@yahoo.com
Sydney:Renata Morgan Tel/Fax:+ 61 2 9314 1650
Mob:0402 034 409 25/VII/07

ČSR

CHCETE KOUPIŤ - PRONAJMOUT V ČECHÁCH BYT NEBO DŮM?
Václav Korbel - tel. 420 2 67 910 218, mobil: 420 602 655 396

Interspedition Zeman

Kompletní stěhování včetně prvotříní balicí služby. Poradíme vám i ze stěhováním z Austrálie do Čech
Tel.: 420 2 5732 1600 Fax.: 420 2 5732 1602
Mobil: 420 602 343631

AIRPORT CARS : Jan Študent:

Ph. 0011 420 2333 23 673 neb 603 430 103
Vyzvedneme Vás z letiště, Budeme Vás vozit po Praze i okolí po dobu vašeho pobytu. 21/IV/04

HOTEL u JEZIRKA

Masarykova 44, 460 01 Liberec,
fax 0011 420 48271 0254 tel 48270 430-2
Cena za pokoj 560/930 KC na den a noc. 21/VII/04

Czechoslovak Club of ACT,
P.O.Box 1488, Canberra ACT 2601
18 Shropshire St., Queanbeyan
vydává měsíčník věstník **Beseda. Československý klub v Queenslandu**,
25 Upfield Street Burbank Qld 4156
Tel / Fax: (07) 3343 3489
☒ CCQ , P.O.Box 4213 , Forest Lake Qld.4078
Předseda Karel Ulvr Tel / Fax: (07) 3355 0109
Jednatelka Stáňa Bílková Tel / Fax: (07) 3271 1646
Naše stránka: **csklubqld.org.au**
Měsíčník **"Krajanský List"**
Redakce Jana Humlová Tel: (07) 3802 0942; Fax: (07) 3271 1646

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church Street, Fortitude Valley QLD
P.O.Box 142, ph.07 3399 4613
Fax.07 3290 4379 vydává" Na Slovíčko.
Československý klub v SA,
P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007
tel., 08 8346 4181, vydává časopis **Život. Czechoslovak Country Club**,
320 Devonshire Road, Kemps Creek, 2171, tel. 02 9606 0904

Czech and Slovak Association in Tasmania,
144 Pottery Road., Lenah Valley, 7008
ph. 6228 0707
Ceske a Slovenske sdruzeni v Zapadni Australii

PO Box 8013, Sterling Street, Perth, WA 6849;
Mobile: 0419 009417; Tel.: 08 9250 4124,
porada během roku ruzne akce - tanecni bavavy, zabijacku, prednasky, spolecenske vecery, Mikulasskou zabavu atp. Nas krajansky casopis "KLOKAN" vychazi 11 x do roka.

Český a Slovenský klub na Novém Zélandě,
P.O.Box 27 332., Wellington
tel., 478 5977; fax.: 477 9377
Gus.knot@xtra.co.nz,
měsíčník **Střípky Čriepky**
Letovisko „Šumava“ ph.9754 5159
Lockes Way, Belgrave South 3160,
Orel

1A George Street, Avalon Beach 2107, tel. 9918 0826. Vydává čtvrtletník **“Orel” Czech Pensioners Association Inc.** ukončila činnost k 1.dubnu 2004
Združenie austrálskych Slovákov v Sydney.
30 Vaughan, P.O.Box 142, Lidcombe, Nsw, 2141 tel. 9649 2153
vydáva dvoumesiačník „ **Slovenský štít“ Slovenský klub Mladých + pevecký a tanečný súbor + Slovenský klub v Južnej Austrálii**
5 Walter Street, Thebarton, 5031
ph.: 08 8352 8072

Slovenský klub „Ludovít Štur“.
105 Triholm Ave (P.O.Box 61) Laverton, 3020
ph:03 9369 3187, vydává: **Zornička** (quarterly)
Združenie Slovenských Združení vo Viktorii
P.O.Box 54, St.Kilda, 3182, ph. 03 95286583

Združenie Slovenskov v Queenslande

P.O.Box 2304, Southport Qld 4215
Vatra@dingoblu.net.au
Vydávají Vatru.
Sokol Sydney, www.sokolsydney.com
16 Grattan Crescent, French Forest, 2086
tel.: 02 9452 5617 vydává „**Věstník“**
Sokol Melbourne,
497 Queensberry Street, North Melbourne, 3051
tel.,: 03 9329 9922, vydává měsíčně Kvart
MINITHEATRE PRODUCTION INC.
kontakt :Eva SITTA,
email: mini_theatre@yahoo.com

Generální konsulát České republiky,
Mgr. Vít Kolář, generální konsul,
169 Military Road, Dover Hights , 2030
phone: 02 9371 0860 fax: 9371 9635
telefonní číslo na konzulární pohotovost pro nouzové případy, které se stanou mimo oficiální úřední dobu naseho generalního konzulatu je **0402 312 806** nebo **0401 547 584** {pouze nahradní číslo}.

Konsuláty Slovenské republiky

adresa nieje.
České velvyslanectví v Canbeře
8 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
ph.: 02 6290 1386 fax: 02 6290 0006
Slovenské veľvyslanectvo v Canbere
47 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
ph.: 02 6290 1516 fax: 02 6290 1755
Australská Slovenská Obchodná Komora. nefunguje
Česká obchodní komora v Austrálii.
198 Greenhill Road, Eastwood, SA 5063
tel: 08 8172 9669 fax: 08 8373 5793
email:ccca@picknowl.com.au

Kanadské listy, mají 8 stran, předplatné Can \$ 19.00. Vydává Mirko Janeček. e-mail: mirko388@attcanada.ca tel. 905-278-4116. 388 Atwater Ave., Mississauga, Ontario, L5G 2A3

Satellite čtrnáctidenník vydává Aleš Březina, Torontské noviny, mají 12 stran, předplatné Can \$ 35.00 e-mail: abrezina@rogers.com, tel.416-530-4222

Nový Domov Torontský čtrnáctidenník,. Redaktor.Věra Rollerová, Can \$ 38.00 novy.domov@sympatico.ca, tel. 416-439-9557; Novy Domov; 450 Scarborough Golf Club Road; Toronto, On. M1G 1H1; Canada

Americké listy, vydávané ve státě N. York, redaktor Petr Bísek, Čtrnáctidenník, 12 stran, předplatné US \$ 38.00.; Americke list; 26 Gruber Drive; Glen Cove, NY 11542; USA; (516) 674-9438; fax (516) 671-3147, americkelisty@optonline.net

Nový POLYGON – časopis dvouměsíčník, 96 stran A5, US\$53 ročně, nakladatelství PRIMUS, Věžeňská 7, 110 00 Praha 1

www.cs-magazin.com

Čtete český a slovenský zahraniční internetový časopis CS-magazin na webové stránce www.cs-magazin.com

10 % Sleva pro nové předplatitele. NOVIN

Pouze \$54 dolarů na rok včetně poštovného. Napište nám na jaké jméno a adresu chcete noviny posílat a Šek vystavte na jméno **Noviny** a pošlete na adresu:

Noviny
The Wentworth Bldg. B62
University of Sydney, NSW 2006

**Prosím, pomozte nám :
Pokuste se najít pro nás další odběratele novin .**

Zeptejte se svých známých. Rádi pošleme vzorek zdarma.

CO BUDE

Volume 2 Issue 86 ⁽¹⁹⁷⁾

MUSÍME SI POMÁHAT

Február - únor 2007

Katolícké mše v Austrálii.

P. Jaroslav Simek, 70 Homebush Rd., 2135 Strathfield, NSW, , tel.: 02 9746 6131, mob.: 04 03 92 07 27. , e-mail: misiepater@seznam.cz

webstranka: <http://czmisie.unas.cz/>

Kostel sv. Marty ve Strathfieldu se nachází na rohu ulic Churchills Av. a Homebush Rd. Je to deset minut chuze od železniční stanice Strathfield. Po Churchil Av. se tam dostanete opravdu za deset min. klidnou chuzí.

Bohoslužby:

11.2.2007 mše svatá ve Strathfieldu v 11.30 hod.u sv.

Marty a po ní snad už občerstvení v obnovené hale.

18.2.2007 mše svatá v Canbere ve 14.00 hodin

25.2.2007 mše svatá ve Strathfieldu v 11.30 hod.u sv.

Marty a po ní snad už občerstvení v obnovené hale.

ACT

Czechoslovak Club of ACT,

PO.Box 1488, Canberra ACT 2601

18 Shropshire St. Queanbeyan www.beseda.org.au
otevřeno v sobotu 1 - 5pm

NSW

Československý Country klub v Sydney,

320 Devonshire Road, Kemps Creek tel. 02 9606 0904,
každou pátek, sobota od 18-21.00a neděle od 12 do 18.00
*Každou první sobotu v měsíci je brigáda na zvelebení klubu.
Pro informaci zavolejte na 0434 143 148*

V Sobotu 24.2. Vystoupí česká trampská a folková skupina „Hop Trop“.

24/3.07 Bude JOSEFOFSKA ZABAVA ve 20.00hod.
Hrát bude skupina 'OZVENY'

G8M8 Great Mate

(studentská agentura)

v pondělí Valentinská Megaparty 12.února –

februára – od 9 hodin Při vstupu si vyber ZELENÚ
alebo CERVENU nalepku: ZELENÁ = JUPIII... som
volný/a pre hocijaku zabavu CERVENA = Stop...som
zadany/a

Začiatok 21:00 v Star Bare (600 George Street, oproti
CINEMAS).

Dievcata VSTUPNE ZDARMA do 22:00. .Pre vsetkych
pivarov: JUGS ARE BACK! Od 8 do 11 hodiny jug piva za \$9.
Hraje sa zmeska nasich a zahraničných piesni. Vstupne \$10.

Slovenská Hala a katolícky kostol Sydney

30 Vaughan Street, Lidcombe, tel. 9649 2153

Každou nedeľu od 10,15 hod. Omša svätá

Sokolský Národní Dům Sydney

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, tel 9452
5617, www.sokolsydney.com. Info: všeobecné Jarda Krejčík 9807
4468; akce v tělocvičně Pavel Ott 9804 7297; program kina a knihovna Petr
Čermák 9981 4765. Večery: úterý aerobic, středa nohejbal, čtvrtek volejbal,
každý druhý pátek volejbal, každou druhou sobotu odpoledne volejbal. Pátek
20 až 21 hod. půjčování českých a slovenských knih a videofilmů. Pro
zájemce se koná výuka češtiny. Restaurace je otevřena v sobotu od 14 hod.
do 21 hod. — pro více než 12 hostů i v jiné době dle dohody. Reservace 4987
4767, 0410 413 093, v sobotu 9452 5617. Podáváme tradiční domácí česká
a slovenská jídla za velice výhodné klubové ceny! Svičková, brynzové halušky,
kachna, treska - rybí salát, jaternice a jiné speciality, vegetariánská jídla,
držková polévka, "take away". České pivo!

V Neděli 25.2. Vystoupí česká trampská a folková
skupina „Hop Trop“. **od 17.00**

JIŽNÍ AUSTRÁLIE

Československý klub v Adelaidě,

51 Coglein Street, Brompton tel.: 08 8346 4181
P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007

Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu
každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a každou neděli od
12.00 do 19.00 hod.

QUEENSLAND

Československý klub v Queenslandu,

25 Upfield Street Burbank Qld 4156
Tel / Fax: (07) 3343 3489

Klub je otevřen každý pátek od 18 hodin, Informace:

Stana Bilkova Tel: (07) 3271 1646

Večeře: polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých
12 dolarů.

V neděli 18 února 2007 = SKUPINA - OLYMPIC

Vstupné \$30, Reservace a prodej vstupenek u Petra Venzary
tel: 07 3286 9447

Veliká brigáda (úprava baru a cukrárny a podlaha)

plánovaná od 19 února 2007 do 1 března 2007

Neděle 4 března 2007 - OSLAVY 35 LET VÝROČÍ

OTEVŘENÍ NÁRODNÍHO DOMU

Oslav se zúčastní pozvaní hosté“ Velvyslanec České Republiky
Karel Pažourek z Canberry, Federal Member of Parlament Roos
Vasta , Starosta Brisbane Cambell Newmann s rodinou
Sir James Killen, Radní Graham Quirk
Slavnostní oběd se bude podávat od 11.30am

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church St., Fortitude Valley, Qld.,ph: 07 3399 4613

Združení Slováků v Queenslandě,

Informacie: Lojzo Ogurek, koordinátor (07)5530 6813

TASMANIE

Združenie Cechov a Slovákov v Tasmanii

(Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.)

c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA

Sokol Melbourne

497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051

Tel.: 9329 9922 Tel: Jednatelka. 9744 1691

Každé úterý od 12.00 hod Lunch, vaří Eda a Věra Zlatých

Každé úterý od 19.00 hod . Výuka češtiny.

Každé čtvrtek -12.00 hod. Karetní odpoledne u kávy, zákusky

Každé čtvrtek od 19.00 hod. Kreslení podle živého modelu
Kino SOKOL

Letovisko „Šumava“

Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159

ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE

Klub mění své působíště, pro další informace volejte na
Mobil: 0419 520164.

In Hellenic klub, Stirling St., Sir James Mitchell Park

Sobota 2.12, Mikulášská zábava = Austral-Asian House

31.prosince – Maškarní ples – Royal Park Hall, ,

RADIO SBS SYDNEY

Locked Bag 028, CROWS NEST NSW 1585

TEL: 02/9430 2723, FAX: 02/9438 1114

Email: ikad@sbs.com.au

Vysílá **v češtině každou neděli** od 21 do 22 hodin a **ve slovenštině** od 22 do 23 hodin na celonárodním okruhu na
vlnách:

Adelaide	FM 106.3	Brisbane	FM 93.3
Canberra	FM 105.5	Darwin	FM 100.
Hobart	FM 105.7		
Melbourne	FM 93.1 a	AM 1224	
Newcastle	AM 1413	Perth	FM 96.3
Sydney	FM 97.7 a	AM 1107	
Wollongong	AM 1485	Young (NSW)	FM 98.7

Každý čtvrtek ráno v 9 hod od 9 do 10 hodin, pouze na
vlnách Sydney a Canberra , pouze **česky**.

Slovensky

Adelaide FM 92.9 Každú nedeľu v 9.00

Brisbane AM 1053 Utorok o 13.30 hod.

„Rádioforum“ on 2RRR FM 88,5 MHz

slovenské vysielanie moderuje Paľo Virág

každú nedeľu v **Sydney** od 18 do 19 hodine.

Telefón v štúdiu 02 9816 2938

email: radioforum8@hotmail.com

Vysílání Čs. klubu v Jižní Austrálii lze slyšet
pondělí od 19.30 - 20.30 na stanici 5PBA-FM (89.7 MHz.)

středa od 18.30 do 19.30 na 5CST-FM (88.7MHz)

každou neděli od 19.30 do 20 hodin na stanici EBI-FM (103.1
MHz.) Dr. Květoslav Eliáš ☎ 08 8362 4086

**Radio 4EB 98.1FM - Brisbane České
vysílání**

Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 -
11.30 dopoledne.

Vedoucí: Petr Zámečník Tel: (07) 3245 5780

www.4eb.org.au/~czech

Radio 4EB FM 98.1 - Brisbane Slovenske vysielanie
každy piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia
Matulova, 07 3343 3064.

Canbera rádio . 91.1 FM

Vysílací hodiny: každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní
Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287

4347, fax: 02-6287 4348, e-mail:

ahoradio@centrum.cz

Byt v centru Prahy k pronájmu.

Tento byt je vhodný pro 1 až 4 osoby, je prostorný (skoro
100 metrů čtverečních), kompletně zrenovovaný a
moderně zařízený v absolutním centru Prahy (2 minuty
pěšky od Václavského náměstí). Nájemné je 60 AUD pro
jednu osobu, 80 AUD pro 2 osoby, 100 AUD pro 3 osoby
a 110 AUD pro 4 osoby na noc (minimum 4 noci). Čisté
povlečení a ručníky jsou samozřejmě dodány v ceně.
Sleva je možná za ubytování na 10 dní a více. Prosím
volejte (08) 97611047 nebo (02) 9816 2026 pro bližší
informace a booking.

Pension v centru Prahy, blízko Národního

divadla - kvalitní, nedrahe ubytování. Dvoulůzkový
pokoj s vlastní koupelnou a W.C. stojí 1400 Českých
korun (cca 82 AUD), v ceně jsou místní taxi a zdarma
káva, čaj, mléko a minerální voda. K užití je kuchynský
kout s lednicí a nadobím. Možno objednat snídaně do
pokojů. Většina míst, zajímavých pro turisty je vzdalena
5-20 min. pěší chůzí.

Více podrobností na www.estudio.cz/pension , pro
rezervace píše: pi. Olga Svehlova, 120 00 Praha 2 -
Nové Město, ul. Na Zderaze 3/1947, telef. a fax. na
++420-224 911 970 nebo na e-mail adresu:

minihome.pension@tiscali.cz

Maroubra beach, pronájem izieb v luxusnej,
komfortnej a zariadenej vile s bazénom, terasou a
BBQ, vzdialenej iba 3 minúty od pláže. V blízkosti
autobusovej zastávky a 30 minút do centra. Ideálne
pre dovolenkové pobyty v Sydney pre
spoločenských a priateľských ľudí. Izba \$250-300 na
týždeň.

Kontakt: Renata Morgan +61 402034409

renataveverka@hotmail.com

skype:Renata Morgan

BUNDANBERG - Pohledný Čech 59 N/K

by se rád seznámil s inteligentní
partnerkou Aquarius=Leo=Gemini do 60
let. Příroda , Klasická hudba, tiché noci. Jen
Vášní nabídky
**JAROSLAV , P.O.Box 5195, Bundanberg
QLD 4670.**

Mimořádné konzulární hodiny pro veřejnost

Generální konzulát České republiky v Sydney si dovoluje
opakovaně oznámit, že z důvodu snahy pomoci těm z vás,
kteří bydlí ve větší vzdálenosti od Sydney a mají
problémy s návštěvou našeho úřadu během pracovního
týdne, byly zavedeny úřední hodiny
i v některé vybrané soboty v měsíci.

V měsíci únoru bude náš generální konzulát otevřen pro
veřejnost **dne 24. 2. 2007 od 09.00 do 11.30 hod.**

Tyto soboty budou vždy s předstihem oznamovány na
našich internetových stránkách.
Karel Šrol - konzul

KNIHA: Velký podvod

Lukáš Petřík

Dekonstrukce mýtů oficiální proevropské propagandy

Velký podvod (*The Great Deception*), tak zní v originále název knihy dvou britských autorů, Christophera Bookera a Richarda Northe, která byla přeložena do češtiny a vydána v brněnském nakladatelství Barrister & Principal pod, dle slov jednoho z autorů (1), „akademičtějším“ názvem *Skryté dějiny evropské integrace*.(2) Samo pojmenování díla naznačuje, že se v tomto případě nebude jednat o oficiální hagiografický výklad dějin evropské integrace, který nalezneme v převážné většině titulů pojednávajících o tomto tématu.

V českém prostředí bohužel není mnoho prací podobného typu, které by kritickým způsobem hodnotily náklady a výnosy evropského experimentu, proto si je alespoň připomeňme. Českým euroskeptikům je jistě známá práce jiného britského autora, Johna Laughlanda. Laughlandův *Znečištěný pramen* (3) pojednává o explicitně nedemokratických kořenech evropské integrace (Tedy o těch politických směrech, které se ani nesnažily zakrýt, že jim nevyhovuje liberálně demokratický konstituční systém.), jako byl nacistický pokus vytvořit nadnárodní evropský superstát. Ještě před Laughlandem na paralely mezi nacistickou Novou Evropou a poválečnou evropskou integrací poukázal jiný britský euroskeptik, Rodney Atkinson, v knihách *Treason at Maastricht* a *Europe´s Full Circle* (4). I když je pravda, že u Atkinsona existuje jakási inflace pojmu fašismus, s kterým ztotožňuje všechny prvky korporativismu v institucích EU i jednotlivých států (na slabiny Atkinsonovy práce poukázal ve své recenzi Michal Petřík (5)), i když důležitost korporativismu ve fašistickém a nacistickém prostředí na druhou stranu nelze přehlédnout. (6)

Christopher Booker a Richard North však ve své knize popírají upřímnost nacistického evropanství a vymezují se proti teoriím Laughlanda a Atkinsona. Po mém soudu tak ale činí neoprávněně. Když například prolistujeme dle mého názoru stále přínosnou práci Hannah Arendtové o totalitarismu (7) nebo Hitlerovy Monology ve Vůdcově hlavním stanu (8), zjistíme totiž, že Adolf Hitler nebyl typickým nacionalistou, ale že byl supranacionálním rasistou. Hitler popíral suverenitu národních států a existenci národů, dokonce i německý národ měl zaniknout a rozpustit se v nadnárodním konceptu árijství.

Nicméně je nutno dodat, že euroskeptici jako např. Laughland netvrdí, že poválečná evropská integrace je přímým dědicem a pokračovatelem nacismu (9). Existuje zde pouze snaha poukázat na shodné prvky mezi nacismem a evropeismem týkající se podpory korporativismu (a dnes tzv. NGOismu), nenávisti k národnímu státu a anglosaskému pojetí svobodného obchodu. Stejně tak se tyto publikace snaží odhalit konstruktivistické německo-francouzské geopolitické vize propagující Evropu jako soupeře Spojených států. Poukázáním na supranacionální a antinacionalistický charakter nacismu je také vyvrácen mýtus o tom, že snaha integrovat Evropu v jeden státní celek vznikla jako reakce na nacionalismus, který byl údajně příčinou druhé světové války. (10) Další známý euroskeptik a bývalý poradce a speechwriter Margaret Thatcherové John O´Sullivan poukazuje právě na to, že protinárodní nacismus byl poražen díky vzestupu národního uvědomění a patriotismu evropských národů, které se snažily v odboji proti nacismu obnovit svou národní suverenitu. (11)

Kromě výše zmíněných knih stojí určitě za pozornost práce Josefa Šímy (12), která je do jisté míry „českou verzí“ Laughlandova *Znečištěného pramenu*, i když se v žádném případě nejedná o kopii. Kritika evropské integrace je zde na rozdíl od Laughlandova konzervativního pohledu pojmána z libertariánských pozic a jsou zde navíc zmíněny i sympatie některých sovětských komunistických vůdců k evropské integraci (13).

Vraťme se však zpět k *Velkému podvodu* Christophera Bookera a Richarda Northe. Provokativní název *Velký podvod* nezvolili autoři náhodně. Jejich základní tezí totiž je , že projekt evropské integrace byl od svých prvopočátků zamýšlen jako projekt jednotného evropského státu. Autoři to považují za „velký podvod“ právě proto, že eurointegrátoři, aby si naklonili veřejné mínění nepřející si vytvoření evropského státu, prohlašovali evropskou integraci za hospodářský projekt směřující k vytvoření společného trhu. Toto byla tzv. Monnetova metoda, kdy pod záminkou ekonomické nutnosti měla být suverenita států postupnými kroky předávána nadnárodním evropským institucím.

Zrození evropské myšlenky nevidí autoři v reakci na druhou světovou válku, ale pokukávají, že tyto představy existovaly již v meziválečné době. K různým formám mezivládního typu evropské integrace se v této době hlásili např. Aristide Briand, Gustav Stresemann, Richard Coudenhove-Kalergi. V této době však přišli s revolučním konceptem nadnárodní vlády i Francouz Jean Monnet a jeho britský přítel Arthur Salter, kteří oba v této době působili ve Společnosti národů, na které se jim nelíbil mezivládní přístup a právo veta každého členského státu. Salter vydal v roce 1931 sbírku úvah *United States of Europe*, ve které již nastiňoval nadnárodní evropské instituce a princip regionalismu, který měl oslabovat národní stát.

V době druhé světové války pak prointegrační proudy přišly s myšlenkou anglo-francouzské unie, což byla však spíše znouzectnost mající zabránit dobytí Francie Hitlerem. Salter v této době pracoval v britské administrativě a Monnet se stal členem de Gaullova válečného kabinetu. Během války oba dva získávali

NOVINY Kultura

kontakty a podporu pro integrační projekt. Salter se v USA seznámil s pozdějším státním tajemníkem Deanem Achesonem a s Paulem Henri-Spaakem, kteří později sehráli v evropském projektu významnou roli. Stejně tak během války začal podporovat evropské sjednocování italský komunista Altiero Spinneli, který později sehrál významnou úlohu při přijetí Jednotného evropského aktu.

Po válce se snažili Monnet, Salter a Henri-Spaak prosadit nadnárodní integraci nejprve skrze Marshallův plán, při kterém využívali podpory americké administrativy, a poté prostřednictvím Rady Eropy. V obou případech však převládla pro ně nepřijatelná mezivládní spolupráce. V této souvislosti je také nutné připomenout postoj Winstona Churchilla. Churchill sice podporoval evropskou integraci, ale pouze na mezivládní bázi. Navíc Velká Británie, ačkoliv měla na evropské integraci spolupracovat, se jí sama neměla zúčastnit.(14)

Počátkem nadnárodní integrace se stal až tzv. *Schumanův plán*, který později vedl k vytvoření Evropského společenství uhlí a oceli. 9. květen 1950, kdy byl plán zveřejněn, se stal svátkem, tzv. Dnem Evropy. Pro Čecha není nezajímavé zjištění, že Robert Schuman, evropeisty nazývaný Otcem Evropy, hlasoval jako francouzský poslanec pro Mnichovskou dohodu a byl členem 1. Petainovy kolaborantské vlády, i když je pravda, že se později přidal k protinacistickému odboji (15). Ještě zajímavější je ale fakt, že tento Schumanův plán nebyl formulován Schumanem, ale Monnetem.

Evropské společenství uhlí a oceli mělo již všechny instituce, které později fungovaly v Evropském společenství a Evropské unii, tedy Vysoký úřad (pozdější Evropská komise) jako evropskou vládu, Shromáždění (pozdější Evropský parlament), soudní dvůr a Radu ministrů, která měla později vykonávat funkci horní komory dvoukomorového Evropského parlamentu, kde by byly zastoupeny jednotlivé spolkové země evropského státu. Úmysl vytvořit jednotný evropský superstát byl tedy zakódován již v prvopočátcích evropské integrace dle záměrů otců zakladatelů. Praktickým vyjádřením byla nadřazenost evropského práva nad právo národní.

Nemá cenu dále popisovat jednotlivé události celého příběhu. Chtěl bych však ještě jenom poukázat na několik zajímavostí týkajících se britského přístupu k integraci, protože v celé knize je dán právě velký prostor pohledu na integraci z Ostrovů.

Je velkým mýtem, že de Gaulle bránil vstupu Británie do EHS pouze kvůli jejímu spojeníctví s USA. Booker a Norh dokládají, že zde šlo především o Společnou zemědělskou politiku, která z velké části financovala francouzské zemědělce. Francouzi totiž mohli připustit vstup Spojeného království do EHS až po tom, co byly dojednány základní podmínky CAPu, aby byla bývalá ostrovní velmoc postavena již před hotovou věc a nemohla štědrý systém dotací pro Francouze blokovat.

Rovněž se hodí připomenout, že to byly právě konzervativní vlády, které prosazovaly vstup do EHS. Labouristé byli ve své většině proti, protože nechtěli, aby byl znárodněný britský těžářský a hutnický průmysl pod nadnárodní kontrolou. Po dvou vetech prezidenta de Gaulla dosáhla vstupu do Evropského hospodářského společenství až konzervativní vláda Edwarda Heatha. Heath byl fanatickým příznivcem vzniku evropského státu. Při referendu o setrvání ostrovního království v EHS vědomě lhal, když tvrdil, že Británie neztrácí svou suverenitu. Navíc zamlčoval nevýhodné podmínky vstupu, které mj. znamenaly faktickou likvidaci britského rybolovu tím, že byla bohatá britská loviště poskytnuta ostatním státům Společenství. Argumenty o tom, že evropská integrace znamená pouze volný obchod, se nechala obalamutit i tehdejší ministryně Heathovy vlády Margaret Thatcherová. Pouze menšina konzervativců a labouristů podporovala vystoupení z EHS. Jedním z mála konzervativců, kteří si uvědomovali ztrátu svrchovanosti britského parlamentu, byl Enoch Powell. Powell byl v mnoha ohledech předchůdcem Margaret Thatcherové. Už na konci šedesátých let upozorňoval na hrozby spojené s masovou imigrací a na úskalí politiky, která se dnes nazývá multikulturalismem. Sama Thatcherová přiznává, že měl tehdy E. Powell pravdu a že byla sama zpočátku poněkud naivní. (16)

Jako naivní popisují postoj Thatcherové i autoři knihy v souvislosti s Jednotným evropským aktem. Thatcherová ho mylně považovala za technický nástroj k dokončení vzniku společného trhu. V knize se totiž ukazuje, že byl pouze první fází radikálního přesunu pravomocí na Evropskou unii, který byl pak završen v Maastrichtu. Odpor premiérky Jejího Veličenstva ke vstupu do ERM a odpor ke vzniku měnové unie a politické unie pak do značné míry vedl k jejímu pádu. Thatcherová si totiž uvědomila, že vznik společné měny je typickým příkladem postupu eurointegrátorů, kteří zpočátku prezentují celou věc jako technickou záležitost a zamlčují to, že společná měna zbavuje stát jeho suverenity v monetární politice a že skrze harmonizaci daní tlačí na vznik unie fiskální a v konečném důsledku unie politické. Eurointegrátor Heath tak po odstoupení Thatcherové mohl oslavit odchod svého nepřítele šampaňským. (17) Další postthatcherovské vlády, ať už šlo o vládu Johna Majora či Tonyho Blaira , pak už de facto pouze pokračovaly v heathovské politice výprodeje národní suverenity, jejímž dalším mezníkem měla být evropská ústava.

V souvislosti s přistoupením postkomunistických států autoři knihy připomínají, že argument zefektivnění vlády v Unii vedl kvůli rozšíření k další centralizaci a omezování práva veta členských států, jež se projevilo ve smlouvě z Nice. Proto je otázkou, zda rozšiřování Unie vede zaručeně k tomu, že se

integrace neprohlubuje (ač bychom si to jistě všichni přáli). Autoři také poukazují na dva základní modely eurocentralismu, které spolu soupeří. Prvním je model mezivládního direktoria Francie a Německa, které vyžaduje silné postavení Rady, skrze níž by tyto dva velké státy prosazovaly své zájmy. Druhým je model federální, v němž by se těžiště moci přeneslo na Komisi a Evropský parlament. Čili mezivládní model bez uplatňování práva veta také není obranou proti centralizaci. Mezivládní model uplatňovaný prostřednictvím Rady navíc de facto znamená obdobu zmocňovacích zákonů (např. zákon přijatý německým Říšským sněmem v roce 1933 a zákon přijatý česko-slovenským pomnichovským parlamentem v prosinci 1938), kdy se legislativa ztělesňovaná jednotlivými parlamenty národních států vzdává své demokratické moci přijímat zákony a předává tuto moc exekutivě - svým ministrům zastoupeným v Radě EU.

Na závěr nelze učinit nic jiného, než vysoce ocenit kvality této knihy. Autoři dopodrobna prostudovali řadu primárních pramenů, což je při komplikovanosti bruselských dokumentů psaných eurospeakem téměř nadlidský výkon. Kniha je přímo nabitá informacemi a je prošpikována konkrétními příklady arogance moci, nesmyslných regulací, defraudací, za které nebyl nikdo potrestán, propagandistických triků, pohrdání demokracií a právem, které je eurointegrátorům vlastní (Např. byly zřizovány agentury, které měly právní zakotvení v návrhu evropské ústavy, která ještě nebyla přijata. Nebo byly dvě asistentky europoslanců z euroskeptické frakce *Nezávislost a demokracie* brutálně zkopány ochrankou Evropského parlamentu za to, že nesly transparenty odsuzující evropskou ústavu). *Skryté dějiny evropské integrace* krok za krokem doslova odhalují evropský velký podvod a dekonstruuí mýty europropagandy, které se často blíží až kvazináboženskému pojetí evropské unifikace jako spásy Evropy. Proto je především nutné ocenit nakladatelství Barrister & Principal, Centrum pro studium demokracie a kultury, Centrum pro ekonomiku a politiku, Václava Klause, Hynka Fajmona a další, kteří se na vydání a propagaci této politicky nekorektní knihy podíleli.

Knihu by si určitě měl přečíst každý, kdo si chce udělat nezávislý náror na Evropskou unii. Měli by si ji ale přečíst i všichni eurorealisté, kteří stále věří, že Evropská unie se dá zreformovat. Měli by si položit otázku, zda je možné zreformovat či zrekonstruovat budovu evropské integrace, která je od svých prvopočátků vystavěna na konstruktivistických základech nadnárodní nedemokratické byrokratické vlády. Kniha vede k zamyšlení, zda je Evropská unie stále přínosem pro Českou republiku a zda neexistují jiné mezinárodní organizace či jiné formy integrace vyhovovující českým národním zájmům, jako je např. Evropské sdružení volného obchodu, které má dohody s Evropskou unií o společném obchodu, ale jehož členové se nemusí vzdávat své suverenity a demokratického způsobu vlády.

Christopher Booker a Richard North: Skryté dějiny evropské integrace od roku 1918 do současnosti, Barrister & Principal Brno 2006, překlad Veronika Lásková, cena 595 Kč

- **Poznámky**
(1) Ondřej Krutílek a Petra Kuchyňková: rozhovor s Christopherem Bookerem „*Velký podvod“ v základech evropské integrace*, in: Revue Politika 6-7/2006
(2) BOOKER Christopher-NORTH Richard: Skryté dějiny evropské integrace od roku 1918 do současnosti, Barrister & Principal Brno 2006
(3) LAUGHLAND John: Znečištěný pramen. Nedemokratické počátky evropské ideje, Prostor Praha 2001; recenze na tuto knihu napsali mezi jinými Jan Zahradil, Petr Mach a David Hanák. Nejpodrobnější je ta od Miloše Caldy, který tuto knihu přeložil. (CALDA Miloš: John Laughland: Euroskeptický pohled na Evropskou unii, in Revue Prostor č. 43/44).Tyto recenze je možné vyhledat na www.EUportal.cz
(4) ATKINSON Rodney-McWHIRTER Norris: Treason at Maastricht, Compuprint Newcastle upon Tyne 1994; ATKINSON Rodney: Europe´s full Circle, Compuprint Newcastle upon Tyne 1996. Český překlad úryvků těchto knih je možno si přečíst na www.EUportal.cz
(5) PETŘÍK Michal: Silná slova argumenty nenahradí, in: Newsletter CEPu leden 2005, s. 8
(6) Viz O´SULLIVAN Noël: Fašismus, Centrum pro studium demokracie a kultury Brno 2002; KLAUS Václav: Recenze knihy *Fašismus*, in: Newsletter CEPu říjen 2002, s. 4; Fašisté a nacisté také podporovali „třetí cestu“ mezi kapitalismem a socialismem. V současnosti existuje mezinárodní neofašistické hnutí *International Third Positron*.
(7) ARENDTOVÁ Hannah: Původ totalitarismu I-III: Oikoymenh Praha 1996, s. 52, 497, 560, 566
(8) HITLER Adolf: Monology ve Vůdcově hlavním stanu 1941-1944, Aurora Praha 1995, s. 48, 211-212
(9) Proti tomuto načení se Laughland brání i ve své kritické recenzi nové Bookerovy a Northovy knihy. (Spectator, November 29, 2003)
(10) Rozhovor s Johnem Laughlandem „Evropské instituce jsou naprosto nedemokratické“, in: Proglas 2/2002
(11) Viz O´SULLIVAN John: Prokletí euronacionalismu, bulletin Občanského institutu č. 121, září 2001; O´SULLIVAN John: Obrana nacionalismu, in: Revue Politika 1/2006; O´SULLIVAN John: Nové pokrokářství a obrana národa, in: Revue Prostor 53
(12) ŠÍMA Josef: Sjednocování Evropy. O hledání evropské identity a zneužití myšlenky Evropy bez hranic, Liberální institut, k dohledání na stránkách www. libinst.cz
(13) Na paralely mezi Sovětským svazem a Evropskou unií (unie=sojuz, svaz) upozorňuje i známý ruský disident Vladimír Bukovský (viz např. BUKOVSKY Vladimír: Evropská unie- nový Sovětský svaz?, bulletin Občanského institutu č. 144, srpen 2003).
(14) Margaret Thatcherová ve své knize *Umění vládnout* upozorňuje na příhodu, kdy maršál Montgomery navštívil Churchilla v roce 1962 na sklonku jeho života. Ten seděl v posteli, pokouřoval doutník a hlásitě vyžadoval další skleničku brandy. Ještě hlasitěji protestoval proti vstupu Británie do společného trhu. (THATCHEROVÁ Margaret: Umění vládnout. Strategie pro svět v pohybu, Prostor Praha 2003, s. 313)
(15) BEDNÁŘ Miloslav: Den Evropy-je co oslavovat?, in: Newsletter CEPu květen 2004, s.5-6
(16) THATCHEROVÁ Margaret: Umění vládnout..., s. 316-317
(17) Nepřátelství Edwarda Heatha k Margaret Thatcherové se datuje od dob, kdy ho porazila ve vntitrostranických volbách. K tomu jsou dobré paměti Thatcherové z období, než sestala premiérkou. (THATCHER Margaret: Path to Power, Harper Collins Publishers London 1995)

vyšlo v Revue Politika prosinec 2006

změnili pochopení hmotného světa, prostoru a času, a také našeho místa v té soustavě. Ačkoliv nebyli sami, stali se vedoucími uváděčemi do quantumového věku ..

. Bylo a je to nové pochopení fyzických zákonů ovladajících nejenom celý vesmír, ale i celé naše bytí, od našeho poměru k vesmíru až po částice atomů našeho těla. Hmota a energie jsou pouze různé formy stejné věci. Ještě nejsme schopni si plně uvědomiti, jak široký obzor a jak daleká cesta byly pro nás otevřené. Přišlo to rychle, ale není o tom pochyb. Jsme nejenom pozorovatelé, ale zároveň i součástí a hráči v kosmické hře, vlivem našeho vědomí. Je úžasné, že my, tak nepatrné částice pozemského života, můžeme hrát tak velikou roli. (Promiňte moje stručné, prosté uvažování.)

Doufám, že mohu dostatečně vysvětlit situaci v jaké se nyní nacházíme. Mám na mysli problem, který se oběvil počátkem minulého století. Bylo to poznání, že photon, částice světla - forma energie, je schopen si předem uvědomiti zda má před sebou jednu a nebo dvě štěrbiny k proletění. Toto změnilo náš svět více, než si můžeme představit.

Znamená to, že malé částice hmoty, včetně elektronů, jsou si vědomé, v jaké situaci jsou, a také mohou tuto informaci předati druhým, které na to reagují. Njenom že tato vý-měna informací je provedena okamžitě, děje se tak neustale, bez ohledu na vzdálenost. Né rychlostí světla, ale okamžitě. Přez celý vesmír. Začátek toho byl Big Bang.

Sám Einstein se proti tomu bouřil, ale musel to na konec uznat. Je to známé jako (EPR) Einstein- Podolsky -Rosen paradox. Poslední důkaz, bezpochybný experiment provede-ný až 1996 ve Švýcarsku, (A.D.Aczel) potvrdil že roztržené částice hmoty zustávají ve spojení, a že jsou si vědomé jejich vzájemného stavu, okamžitě a stále, přez celý vesmír. Dlouho bude trvat, nežli si plně uvědomíme význam toho paradoxu.

Celý vesmír, to jest všechna energie a hmota, všechny hvězdy, planety i jejich obyva-telé, pochazejí z jednoho zdroje a jsou neustále propojené a sebe vědomé, od počátku.

Vzájemné sebe vědomí a propojení všech částí vesmíru je pro nás těžko představitelné. Nejdůležitější část poznání spočiná v uvědomnění, že vědomí jest "emergent" (vyplívající, vynořující se) vlastnost, rostoucí se složitostí systému, souhrn vědomí všech částic, které ten celek tvoří. Od atomů přez molekule, buňky, člověka, a tak dále, až po celý, vědomý vesmír. To je "entanglement", vzájemné propojení všeho.

Je uznané, že naše vědomí může ovlivnit chování, jak atomů tak velkých celků, a že ovlivňujeme naší přítomností a vědomím, události kolem nás, i ve vesmíru. Rupert Shel-drake a mnoho jiných to dokazují. Fred Hoyle a druzí, mluví o inteligentním, to jest vědo-mém a moudrém vesmíru. Jsem si jistý, že dosah toho poznání nebyl ještě dostatečně oceněn. Nyní to je vědecky podložené a potvrzené. Od nejmenších částic hmoty, energie, po atomy, molekule, buňky, orgány, organismy, vše je vzájemně propojené rostoucím vě-domím a sebevědomím, omezené pouze jejich účelem a složením. A ještě více významné je zjištění, že toto vědomí je přenosné i nepřímo, i na dálku.. Je dokázané v mnohých případech předání (transplant) srdce druhé osobě, kde i vzpomínky té osoby byly předané se srdcem. Jsou zaznamenané případy přenosu lidského vědomí po smrtijedne osoby do nově narozené Je dokázané, že i rostliny mají sebevědomí. (Baxter)

A když to prodloužíme do konečného uzávěru, kde skončíme? Je uznané, že jsme nerozlučnou a vědomou součástí inteligentního a sebevědomého vesmíru.

. Žijeme v době, která v historii snad nemá podobu s množstvím nového poznání a poro-zumění, jak materialního světa, tak s nim propleteného, nematerialního. Ve skutečnosti, rozdíl mezi hmotným a nehmotným existuje pouze pro naše tělesné smysly, které jsou omezené a vnímají pouze úzké pásmo z toho, co se odehráva kolem nas. Ale, začínáme se učit a poznáváme ty skryté části, které mám byly dosud neznámé.

. Záslouhou mnohých, často osamnnělých badatelů, v různých oborech, začínáme si býti vědomi dosud neznámých druhů energií, které hrají nesmírné důležitou roli v našem bytí. Některé z nich jsou dosud neuznané a nebo ignorované vědeckou obcí, protože jejich existence nebyla dříve dobře vysvětlitelná. Nyní jest. Ačkoliv jsem pouze zvědavý laik. dostal jsem se do styku s několika badateli, vědci, s několika osobně, a s ostatními v kni-hách. Protože nejsem jednostranně zaujatý, mohu přijmouti i "kacířské" uzávěry.

Všichni, a každý jiným způsobem, mně stále uči. I když nemohu nyní všechny jmenovat, rád bych se zmínil o některých, bez pořadu jejich důležitosti a oborů ve kterých pracují. (Vynechávám jejich tituly)

David Bohm s EPR paradoxem and holographic pojmem reality.K němu blízký a dnes světově uznání, Stanislav Groff s průzkumem našeho vědomí, a s ním, také českého původu, Karl Pribram s holographic memory. Bevan Reid a Rupert Sheldrake s morpho-logical resonancí, Milan Toušek lečitel a jasnovidec, Václav Petřík mikrobiolog. Luis Kervran, biological transmutation of elements, Christopher Bird, investigative reporter, Fred Hoyle astronom. Mnozí další.

Odděleně, zmínku si zasluhuje biskup J.S.Spong (Episkopální Církev, USA), který odvážně vystoupil proti tradiční představě Boha jako osoby, nebo osobnosti. Volá po nové představě, novém pochopení Boha a jeho role., volá po reformaci, což hlavně nám Čechům,s historií Husa a Komenského, by mělo býtí blízké a srozumitelné.

Krátce řečeno, Bůh Starého Zákona, který stvořil "dobrý", dokonalý svět, muže a ženu, dokonalé bytosti, a potom je vyhnal

ÚVAHA O STVOŘENÍ.

Stvoření nejenom světa, ale celého vesmíru, je popsané na počátku Bible, v první knize Mojžiše, (Genesis),v první kapitole, první verš, následovně:

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi.

Snad ještě lépe, a srozumitelné dnešní fysice, podložené quantum teoriíj, to řekl Jan, v jeho evangeliu, v prvním verši první kapitoly:

Na počátku bylo Slovo... a to Slovo byl Buh.

Dnešní představa vědy o stvoření vesmíru, a tím i našeho světa, mluví o Big Bang, výbuchu nepatrného kosmického bodu, z kterého pochází vše, celý vesmír, tak jak jsme jej dnes schopni viděti, a sobě představití. Věda, bez ohledu na to jak dnes je pokročilá, nechce a nemůže s určitostí mluvit o tom co předcházelo tomu výbuchu, i když předpo-kládá, že tam musela byti neznámá příčina, která vše uvedla v běh a dala tomu směr a určila pravidla vývoje- a že od té doby se to více méně automaticky vyvíjí a pokračuje vysvětlitelným evolučním procesem.

V podobné situaci jsou ti, kteří věří že příčinou byla určitá intelligence, která určila a stvořila pravidla podle kterých se to odehrává od počátku, a která to stále vede. Njenom ten počátek, ale každodenní postup a chod všeho dění, od vesmírových událostí až po sub-atomický pořádek, vše dává dojem a přesvědčení, i mnohým vědcům, že se tak děje přesně podle předem daného plánu, a že vesmír není dosti starý na náhodný vývoj.

Původ a vznik, jak našeho osobního bytí, tak celého vesmíru, byl a je předmětem doha-dů, uvažování, thési a teoriíj, po mnohá staletí. Náboženské vysvětlení a vědecké učení, mnohdy v rozporu, byly předkládané lidem, někdy i násilně, k přijetí. Pro mnohé, upřímně hledající osoby, to způsobilo bolestný rozpor mezi jejich vírou v "nadpřirozené" a jejich znalostí "přirozeného", nemluvě o těch, kteří trpěli za jejich poznání a přesvědčení, Děje se tak i dnes, hlavně v akademických kruzích.

Vzhledem k neustále se vyvinujícímu poznání a porozumění hmotného světa a jeho řídícím zákonům, nemůžeme předpokládati že naše dnešní vědomost je konečná. Ale odvažuji se věřit, že dnes nám již známé a prokázané základní zákony a pravidla zůsta-nou, a že se o ně můžeme opíratí v našem úsilí o porozumění počátku a účelu našeho celého bytí.

Pro mně je velmi zajímavé, jak hodně se dnes setkává věda a náboženství v jejich vysvětlení mnohých základních principů a zákonů, i když často používají rozdílná jména pro stejné věci. Je zřejmé, že věda zasahuje úspěšně do mnohých předmětů, které byly dříve považované za pole vyhrazené theologům a církvím. Nejsou to pouze theorie vedoucích fysiků, kde mnozí osobně uznávají účast tvořící intelligence, jako příčinu vzniku a existence celého vesmíru, včetně nás a všech rozhodujících zákonů. Jsou to uzávěry vycházející z výsledků jejich vědeckého bádání a výzkumu, jak quantumové theorie která se více méně zajímá o podstatu hnoty a energie, tak kosmologie studující počátek a složení vesmíru .

Zárovenž od toho zasahují více a více psychologové. Na sub-atomické úrovni hmota a energie jsou zaměnitelné a mohou býti ovlivněné myslí, úmyslem a vědomím zúčastněného pozorovatele. Dnes je to již dobře dokázané, v mnoha oborech vědy.

Je překvapující jak hodně vědců uznává nevysvětlitelnou propojenost a závislost všech zákonů a pravidel, které určují a vedou vznik a vývoj celeho vesmíru, a vylučují možnost náhodného počátku a další existence tak spořádaného systému. Ačkoliv uznávají nutnost přijmutí pojem řídícího principu, vyhýbají se slovu a pojmu Bůh, tak jak je to používané a předkládané církvemi obecně, a co vede k představě zosobnělého Boha, jako osoby nebo osobnosti. A to je, s čím se nyní zabývám, a snažím se vysvětliti, sobě i druhým.

Musím zdůrazniti, že nejsem vědec a ani theolog, a proto nemohu sebe vydávati za znalce či autoritu na předmět mého uvažování. Mohu se pouze opírti o moje vychování a vliv růstu a činnosti v evangelické církvi, o své životní zkušenosti, zájmy, a o dlouhodo-bé hledání plného poznání původu světa a účelu našeho života, což pokračuje do svých 80tých letech. Pokouším se nyní stručně shrnouti výsledek těch let hledání.

Vracím se často k porovnání dnešního stavu znalosti fyzického světa s tím, jak to bylo před 80 -100 lety. Mám na mysli výsledky vědeckého bádání a poznání jak ve fysice, tak v kosmologii, psychologii, a ve všech oblastech našeho poznání celkově.

Jestli chceme mluvití o Bohu jako Stvořiteli světa, nemůžeme se omeziti pouze na náš svět, musíme do toho zahrnouti celá nebesa, to je celý vesmír. Již toto by mělo změnit, či upravit naší představu Boha, jako na Moc a Sílu, která je příčinou celého vesmíru.

Do 20tých let 20ho století, naše galaxy, Mléčná dráha, byla považovaná za celý vesmír. Dnes se mluví o 100 bilionech podobných galaxí, každá obsahující průměrně 100 bilionů podobných slunečních soustav, jako je ta naše. My jsme pouze malá část nepředstavite-lně velkého celku.

. Big bang, který má býti počátkem vesmíru, se měl státi před 14-16 biliony let, ale stáří naší země je odhadované na pouhých 4-5 bilionů let. Biologický život zde počal půl až jeden bilion let později. Je uznané, že život by mohl začíti na každé planetě, která splní určité podmínky, a takových může býti ve vesmíru velmi, velmi mnoho. A nikde není dané, že to musí vždy býti stejný život, jako my jej známe..

Snad ještě větší krok v poznání byl udělán v průzkumu mikrokosmu, v poznání podsta-ty hmoty a energie, které vlastně tvoří vesmír. Ne dlouho před mým narozením, Plank a Einstein

z ráje pro neposlušnost, který chtěl aby Abraham dokázal svojí věrnost zabitím svého syna, který po vyvražždění egyptských prvorozených synů vedl Židy do zaslíbené země s podmínkou, že vybijí její dosavadní obyvatele, atd., který vyžaduje krvavé oběti jako podmínku odpuštění, to je bůh Židů, tak jako Allah je bůh Arabů, stejně krve žíznivý. To není Stvořitel - ta původní příčina vzniku vesmíru a naší existence. Spong volá po nové reformaci, po nové definici, vyjádření a projevu víry v tu Moc a Sílu, která byla počátkem a je součástí celého vesmíru. Proto říká: Srdce nemůže přijmouti a sloužiti tomu, co mysl (rozum) zamítá a nepřijíme.

Na konec, po uvážení všeho co jsem pochopil a cítím, věřím že Bůh je vyjádřením toho sebeuvědomnění, obsažené ve všech částech energie a hmoty celého vesmíru, kterého jsme i my nedělitelná součást. Nemohu si představití, že ta nepředstavitelně velká moc, to vědomí, by mohlo býti jiné a něčím jiným, nežli dobrá, a sebe i to svoje dobré stvoření milující a o něj pečující, mocná Mysl, Vědomí.

Věřím, že náš Stvořitel není ten žárlivý Bůh, a že on netrestá. Nemá toho potřebu. My se trestáme sami, když porušíme pravidla slušné hry, fair play, pravidla která byla daná již při původním stvoření. Jako On, my máme svobodnou vůli.

Náš Bůh, Stvořitel, je ten odpouštějící otec marnotratného syna. To je ten, kdo tak miloval svět, a nás - své stvoření se svobodnou vůlí, že obětoval část sebe, aby nám zajistil naše místo ve vesmíru. Uvědomuji si více, význam toho jediného, daného zákona, tlumočeného Ježíšem : "Milovati budeš Boha, a bližního svého, jako sebe samého. " My všichni jsme, s naší myslí a naším srdcem, součástí toho, všeho.

A na konec, snad to nejdůležitější. Ta část našeho bytí, naše vědomí, je nesrteelné. To není pouze poselstvi všech náboženství, ale také to je zaručené EPR paradoxem a všemi posledními výsledky quantumového bádání. Energie pouze mění svůj stav, ale je na vždy. nezničitelná. My pouze změníme náš stav, ale budeme existovat, v jiné formě.

P.S. Jsem si vědom toho, že jsem vkročil do neznámého a nebo nepříjemného pole pro mnohé. Je to výsledek mnoholetého čtení, hledání a uvažování. Všechny moje uzávěry mohu odůvodniti poukazem na objevy a nálezy mnoha vědců. Milerád podám další pod-robnosti, které pro krátkost článku vynechávám, těm čtenářum kteří budou mítí zájem. Pro počátek, doporučuji Bibli a knihy : "Holographic universe" by Michael Talbot, a "Entanglement, the greatest mystery in physics" by A.D.Aczel, vše k dostání v městských knihovnách. Přejí dobré čtení a uvažování.

Miloslav Hájek - Australia.

mhajek1@bigpond.com

Dodatek k pracovní smlouvě.

1) Nemocenská

Zaměstnavatel nebude nadále akceptovat potvrzení od lékaře o pracovní neschopnosti. Kdo může dojít k lékaři, dojde i do práce.

2) Chirurgické zákroky

Veškeré operace jsou v době Vašeho pracovního poměru zakázané! Firma Vás přijala jako celého a neporušeného člověka. Pokud si necháte něco odstranit, bude to posuzováno jako hrubé porušení pracovní kázně.

3) Volno na zotavenou

Každý zaměstnanec má nárok na 104 volných dnů za rok. Tyto dny se budou nazývat soboty a neděle.

4) Absence z důvodu úmrtí

Tato absence Vám bude omluvena pouze za předpokladu, že zaměstnavatele uvědomíte minimálně 14 dní předem, protože jste povinni za sebe zapracovat náhradu.

5) Návštěva toalety

Návštěvy na toaletách se budou řídit abecedním pořádkem. Všichni zaměstnanci začínající na písmeno A půjdou na toaletu mezi 8:00 až 8:20, písmeno B 8:20 až 8:40 atd. Pokud to nestihnete v uvedeném čase, musíte počkat do druhého dne, nebo si vyměnit časenku s jiným zaměstnancem. Tato změna musí být písemně povolena od vedoucích obou zaměstnanců. Pro použití toalety jsou stanoveny 3 minuty. Po uplynutí tohoto limitu se ozve zvukové znamení, toaletní papír se ukryje a dveře toalety se otevrou dokořán.

6) Přestávka na oběd

Hubení zaměstnanci – 1 hodina (musí lépe vypadat)
Zaměstnanci se standardní vahou – 30 minut (stačí pro udržení váhy)

Tlustí zaměstnanci – 5 minut (stačí na vypití odtučňovacího koktejlu)

7) Kodex oblékání

Doporučuje se, aby zaměstnanci chodili do práce oblečení úměrně svému platu. Kdo bude přistižen ve značkovém oblečení, bude to znamenat, že je na tom finančně dobře a může mu být snížen plat.

Děkujeme Vám za loajalitu vůči naší společnosti. Jsme tu od toho, abychom zabezpečili pozitivní zaměstnanecké ovzduší.

Shořel Palach zbytečně?

Tomáš Pavlíček

Proměna pohledů na smysl jedné proslulé oběti

Koně frkají, sníh křupe pod nohama,

Staroměstské náměstí posévají turisté jako mák housku. Od stolků na předzahrádkách vyhřívaných plynovými sluhy doléhá hovor a smích, na lavičkách u Husovy sochy si skupinka mladých lidí rozbaluje svačinu. Tenkrát před osmatřiceti lety tu nebylo k hnutí mnohem víc, vedle sebe tu tiše drkotaly zuby desítky tisíc lidí, místo do práce nebo po nákupech se šlo na Palachův pohřeb. Na poslední cestu mladého, inteligentního kluka, který se upálil s nadějí, že – vzletně řečeno – jeho smrtelná oběť ostatní popíchne, aby naopak lépe chránili svůj život a jeho svobodu. O dvacet let později se jméno Palach stalo heslem, pod kterým proběhla největší tuzemská vzpoura proti totalitárnímu režimu. V drsných dobách se zdálo samozřejmé, že Češi svému hrdinovi rozumějí. Co si o smyslu té oběti myslí dnes?

Jediné, co mám

V anketě Největší Čech obsadil 45. místo, za Gottem, Jágrem, Šebrlem či Landou. Učebnic moderní doby je asi pět od různých nakladatelství, ale všechny o Janu Palachovi referují stejně. „Jeho smrt vyburcovala veřejnost a jeho pohřeb vyzněl jako celonárodní manifestace proti okupantům. Ústup od reforem se však ani tímto drastickým činem nepodařilo zastavit.“ Z kabinetu fyziky pražské Základní školy sv. Voršily se živelně hrnou devátáci rozjaření z toho, že skončila hodina. „Palach byl student, který se upálil tady nahoře na Václaváku kvůli fašistům,“ tvrdí jedna z oslovených školaček. „Upálil se, aby vyburcoval lidi proti komunistům,“ odřikává její blondátý spolužák. „A ty lidi si něco uvědomili, pro tu dobu to bylo potřeba a pak to mělo cenu i při pádu komunismu.“ Na to, co si o Palachovi přečtou v učebnici a že se k téhle informaci v našlapaných osnovách dostanou nejdřív v únoru, překvapivý výkon. „Asi bych se neupaloval,“ zastaví se ještě sám od sebe jeden z chlapců. „Ale připomenout bychom si to měli.“ Palachova legenda je dost čerstvá na to, aby se našly hromady pamětníků, kterým ještě něco osobně říká. „On naplnil myšlenku filozofa Jana Patočky, že existují hodnoty, za které stojí za to žít i zemřít. Byla to mimořádně silná výzva národu, aby se nezkrivil pod okupačním režimem,“ říká kněz a Palachův někdejší spolužák z filozofické fakulty Tomáš Halík. Bylo proč burcovat. V zemi už půl roku stály okupační tanky, ale navenek jako by se nic nedělo. „Mluvil se otevřeně a tvrdě – a přitom se dalo mluvit de facto jen o vlastní bezmoci,“ vzpomíná na tu dobu Václav Havel v knize Dálkový výslech. „Lod’ se zvolna potápěla, ale pasažérům bylo dovoleno jen křičet, že se potápí.”

Za těchto okolností se jedenadvacetiletý student z venkova Jan Palach rozhodl, že se pokusí celonárodní pád do nesvobody zastavit. „Neměl žádný nástroj, kterým by mohl svoje představy mocensky prosadit. Nestálo za ním ani žádné dílo, o něž by se mohl opřít. Ve své bezmocnosti nabídl to jediné, co měl, svůj život,“ říká evangelický kněz Jakub Trojan, který Palacha pochovával.

Přestože o smyslu Palachova činu většina jeho současníků nepochybuje, ne každý si ví rady se způsobem, jakým to udělal. V dobovém tisku, ale i v současných komentářích nejčastěji zaznívá, že svojí formou nepatří do evropské tradice. „Sebeobětování je velké tajemství, třeba já sama bych to neudělala,“ říká bývalá mluvčí Charty 77 Eva Kantůrková. Podle politologa Bohumila Doležala je ale smysl Palachovy oběti prostý. „Někdo obětoval život ne s výzvou, aby ho lidi následovali, ale aby si nenadělali do kalhot.“

Víc vědecky, prosím

Jestliže chtěl Palach vyprovokovat národ k akci, podařilo se to jen na chvíli. Za pár měsíců začaly čistky, občané se takřka bez odporu stáhli do soukromí a veřejný život opanovali neostalinisté. Byla tedy Palachova oběť marná? „Rozhodně ne. Lidé v hloubi duše na jeho čin nezapomněli,“ říká Jakub Trojan. On sám na Palacha například myslel i při podpisu Charty 77. Podobnou zkušenost zmiňuje i Tomáš Halík. „Když jsem byl spolu s dalšími lidmi vystaven nátlaku StB, cítil jsem morální závazek, že kvůli Palachovi to nesmím vzdát. Co by bylo

NOVINY - Z RESPEKTU

bez Palacha? Těžko se to dokazuje, ale možná by společnost upadla do ještě většího marasmu a cesta z něj by byla daleko těžší,“ přemítá politolog Bohumil Doležal. Hmatatelným důkazem „Palachova odkazu“ jsou první týdny roku 1989, kdy v den 20. výročí jeho smrti vypukly rozsáhlé, týden trvající protivládní protesty. „Právě tyhle demonstrace zaštitěné Palachovým jménem otrásly v lednu 1989 režimem a přispěly k jeho pádu,“ říká ředitel Ústavu soudobých dějin Oldřich Tůma. „Dokonce i listopad téhož roku proběhl v Palachově duchu,“ míní Jakub Trojan. „Byl to podobný akt bezmoci, byla to ‚pouhá‘ morální síla beze zbraní.“

V tom, že Palach je velkou a zaznamenáníhodnou postavou dějin, panuje mezi historiky shoda. Přesto se jím nikdo z nich nezabývá. O Palachovi tady nevyšla jediná historická studie, jen jedna životopisná kniha, kterou kdysi v hlubokých sedmdesátých letech napsal pro samizdat publicista Jiří Lederer. Čím si ten nezájem vysvětlit? „Jiří Lederer mluvil s účastníky těch událostí. I když není historik, vytěžil z té látky, co se dalo,“ nabízí důvody Oldřich Tůma. To opravdu vědcům stačí pro postižení tak výrazné historické události jedna kniha, sepsaná bez přístupu k dokumentům a s hrozbou zatčení v zádech? „Nestačí, mělo by se to napsat znovu,“ připouští jeho kolega Jiří Hoppe. Tak proč to nikdo nedělá? „Možná je v tom ostych před velkou obětí, velkým jménem. Skrývá to také hodně námahy přesně vysvětlit okolnosti, vážit každé slovo na jemných vážkách.“

Výklad Palacha znamená jednak hodně práce, jednak určitý přesah do dalších oborů, psychologie, literatury. A to zdejší profesionály odrazuje. V Česku se dějiny nepojímají jako příběhy velkých postav, ale jako suchopárně pojatý výklad „problémů“. „Možná je to proto, že se obáváme, že by nás grantové komise nepovažovaly za dost vědecké,“ přemýšlí nahlas Tůma. „A vlastně to je i věc interpretace, on neexistuje ustálený obraz celého pražského jara, nejen Palacha.“

Zkoušel to?

Co si o Palachovi a jeho činu myslí generace vyrůstající bez totalitní zkušenosti? Studenti pražského gymnázia Jana Nerudy mají proti úvodem citovaným školákům dvojí výhodu: jsou starší a na formulaci názoru mají čas – odpovědi si při hodině specializovaného dějepisného semináře můžou promyslet. Informace o Janu Palachovi se k nim dostaly už dřív a to různými cestami, někdo o něm ví od rodičů, někdo ze „základky“, jiný si cosi přečetl. Nezdá se ale, že by díky tomu náskoku byl pro ně o to jednoznačnější. Spíš naopak. „Na Palacha jsou rozporuplné názory, na jednu stranu, že obětoval život za svobodu, na druhou stranu, že to byl neúspěšný student, který si řešil svoje problémy,“ překonává počáteční ostych slečna se stříbrným křížkem na krku. „Není to pro mě úplně pochopitelné, myslím, že je lepší vysvětlovat a říct svůj názor než se upálit. Kdyby třeba vyzkoušel všechny možnosti, jak se tomu režimu postavit, a neuspěl, pak by se to asi chápalo líp. Zkoušel to předtím?“ táže se její sousedka v lavici. „Pro nás jsou to jenom věty v učebnici, nedokážeme pochopit, proč jsou z toho lidi, který to zažili, tak říčný,“ pozastavuje se nad zaujetím pamětníků zpoza brýlí dlouhovlasý mladík. „Je fakt, že když by to člověk viděl ve filmu, tak by to asi na něj působilo jinak.“ Co na to učitelé? Dá se dnes mládeži „vysvětlit“ Palach? „My jim můžeme o té době barvitě vyprávět, ale nikdy jim nesdělíme tu náladu, ten pocit. Který židovský rodič byl schopen do hloubky vysvětlit svým dětem Osvětim?“ ptá se řečnicky učitelka dějepisu z Nerudova gymnázia Věra Hanzlíková. I ona byla Palachovou spolužačkou a jeho čin považuje za důležitý moment české historie. „Ale ten odstup dnešních dětí od něj má hlubší kořeny,“ říká. „Ony jsou přesvědčeny, že na zlo je potřeba reagovat konstruktivní akcí, ne sebezničením. Proto jsou jim taky bližší třeba vzpomínky lidí, co seděli za protikomunistický odboj, než Palachova oběť.“

Na kulaté palachovské výročí 1999 přišel k jeho pomníčku na Václavském náměstí prezident Václav Havel i premiér Miloš Zeman. Letos se na pietních akcích žádný představitel státu neukázal. „Nevěděl jsem, že se něco děje, nikdo mě nepozval ani neposlal avízo,“ říká předseda Poslanecké sněmovny Milošlav Vlček. Jeho senátnímu protějšku Přemyslu Sobotkovi zase v úkloně před pomníkem zabránil pobyt mimo republiku. „Na Palacha jsem si vzpomněl soukromě,“ říká. „Ale do budoucna vám za sebe a za Senát slibuji, že se něčeho podobného budeme aktivně účastnit.“

Elitář, jenž poslouchal

Zbyněk Petráček

Ve hvězdách

Do historie vstoupil jako jediný německý maršál zajatý v boji. Jako takový byl i objektem sporu o roli vojáků ve třetí říši. A tím, že ze zajetí zamířil do NDR, „prvního státu dělníků a rolníků na německé půdě“, kde právě před padesáti lety zemřel, jako by čestný distanc od nacismu naplnil. Fungoval tedy model „elitní důstojníci versus hnědý plebs“? Friedrich Paulus ho zpočátku zosobňoval, ale ve

finále ukázal jeho limity v plném světle.

Syn řadového úředníka, narozený v roce 1890, chce po maturitě k námořnictvu, ale pro císařskou marinu nemá dost elitní původ. Dá se tedy k pěchotě a absolvuje její školu. Už jako poručík se žení s rumunskou šlechtičnou, ale brzy rukuje do první světové války. Již tam si hojí mindrák, neboť patří k jedné z prvních elitních

Ve 20. letech učí na vojenské škole. Nastupujícími nacisty sice jeho žena opovrhuje, ale právě oni obnovují brannou povinnost. I díky tomu je Paulus už počátkem roku 1939 generálem a otevírají se mu nové šance. Jakoby samospádem se ocitá v říjnu 1939 ve Varšavě, v létě 1940 v Normandii a téhož roku ve štábu plánujícím invazi na východ.

Své velké šance se Paulus dočká s útokem na Sovětský svaz. I když na inspekční cestě v srpnu 1941 pozná, že myšlenka Blitzkriegu se zadrhává, Hitlerovi stejně hlásí to, co chce vůdce slyšet. Když je v roce 1942 postaven do čela 6. armády (přeskočil služebně i odborně náležitější kandidáty) a ta odrazí ruský útok na Charkov, je jeho osud zpečetěn. Právě pro tento svůj úspěch je totiž pověřen dobýtím Stalingradu. A tam se cesty loajality k vůdci a k důstojnické cti rozcházejí.

Je krutá zima 1942/43. Paulus sedí v de facto dobytém městě, leč zároveň v Rusy obklíčeném kotli. Má jednat podle vojenské cti a kapitulovat? Nebo poslouchat Berlín a vydržet? Paulus plní rozkaz za cenu života čtvrt milionu vlastních vojáků. Kapituлуje chvíli poté, co z Berlína dorazí depeše s jeho povýšením na polního maršála – jasná výzva k sebevraždě.

Paulusův osud ale pokračuje. Ještě v květnu 1943 zdraví v zajateckém táboře Heil Hitler. Teprve později, v rozhovoru s německým exilovým komunistou Pieckem, přizná, že ho Hitler zklamal. Přesto váhá se vstupem do Výboru svobodného Německa i Svazu německých důstojníků. Až po neúspěšném atentátu na Hitlera sepiše provolání k vlastnímu národu. Důvod? Přerušení diplomatických styků Berlína s Ankarou. Teprve tehdy prý uznal, že válka je prohraná. Jenže Paulusova role nekončí ani s porážkou. V sovětském zajetí zůstává až do roku 1953, kdy je mu povolen výjezd do NDR, kde ho s oficiálními poctami uvítá stranické i vládní vedení. Ač je pod kontrolou Stasi, dostane vilu v Drážďanech i západní auto. Působí jako šéf vojenské historie na vysoké policejní škole a patří k autorům služebního řádu Národní lidové armády. Když 1. února 1957 umírá, je pohřben s vojenskými poctami. Osud málo elitního elitáře.

Hanba brněnským radním

— Jan H. Vitvar

Brněnští zastupitelé by se měli hanbou propadnout do země a navěky v ní zmizet, jako se to druhdy stalo oně ženě v Pekařské ulici pod Špilberkem. Co předvádějí už několik let v kauze vily Tugendhat, nejcennější památky moderní architektury na našem území, to nemá v Česku obdoby. A to tu přitom jsme na nějaké to necitlivé nakládání s architekturou poměrně zvyklí.

V úterý radní rozhodli, že nemají nic proti tomu vrátit stavbu od architekta Ludwiga Miese van der Rohe potomkům židovské rodiny Tugendhatových, která do luxusní stavby na konci 20. let investovala až hříšné peníze.

Hezké gesto, na to že ještě nedávno požadavek dědiců zamítali pomocí směšného tvrzení ministerstva kultury, že vila není uměleckým dílem, a proto se na ní nevztahuje

Zákon o zmírnění některých majetkových křivd způsobených holocaustem. Jenže jde právě jen o gesto, notabene hodně falešné. Radní totiž vilu nechťejí vrátit dědicům, ale bezúplatně ji převedou na stát, a ten ať už si se záležitostí poradí. Brněnští úředníci si prostě chtějí mýt ruce. Ale ty jsou tak zasviněné, že z nich špínu jen tak něco nesmyje. Právě oni můžou za to, že vůbec došlo k nynějšímu vznesení restitučního požadavku. Dědicové totiž nikdy netoužili po vile, ale po tom, aby se zdevastovaná památka dočkala důstojné opravy. S tou podmínkou nechali město, aby ve vile zřídilo v 90. letech muzeum pro veřejnost. Brno s tím souhlasilo a opravit stavbu se veřejně zavázalo i před zahraničními úředníky, kteří ji před pěti lety zapsali na *Seznam světového dědictví UNESCO*. Opravu ale brněnští radní nikdy nedokázali ani připravit, natož spustit. Projekt brzdili a když už se loni na podzim konečně shodli na tom, která firma a za kolik by měla již neodkladnou rekonstrukci provést, odsouhlasili tak nesmyslně předraženou variantu, že na nátlak odborníků celou soutěž raději zrušili. „Dozrál čas, abychom se o vilu pomohli postarat,“ říká teď smutně českým médiím Ruth Tugendhatová, jedna z dcer rodičů, kteří z Brna prchali před nacisty pouhých osm let po postavení vily. Ne že bych byl zrovna nadšeným stoupencem pražského magistrátu. Nicméně srovnání s tím, jak se postavil k rekonstrukci Müllerovy vily od Adolfa Loose, je nasnadě. Kdo si snad nevzpomíná: tahle památka byla postavena souběžně s vilou Tugendhat, i ona je unikátním architektonickým dílem a i ona během minulého režimu zásadně sešla. Po revoluci musela městská část Praha 6 řešit, co si s monumentem, z více než poloviny patřící jedné z Müllerových dědiček, ze zbytku městu, počne. A magistrát se rozhodl k velkolepému kroku: za 30 milionů koupil od dědičky její část vily a do opravy objektu na sklonku 90. let investoval dalších zhruba 50 milionů. Celou dobu přitom věc konzultoval s největšími odborníky, kteří už si pohlíдали, aby se rekonstrukce Müllerovy vily stala sama uměleckým dílem. Proč to, proboha, nešlo také v Brně?

Země katastrofě už neunikne!

Je pozdě! Zemi potká klimatická katastrofa, i když se podaří zastavit znečišťování ovzduší ihned.

Naše planeta se bude nadále ohřívat s děsivými následky. Šokující informaci zveřejnilo na 500 expertů OSN, kteří se zabývají globálním oteplováním.

Předpovědi odborníků, kteří tvrdili, že zbývá ještě 10 až 20 let na zastavení katastrofy snižováním znečišťování ovzduší, neplatí! "Člověk je viníkem oteplování Země, za příchod katastrofy může sám," vysvětluje zpráva. Poslední podobný dokument z roku 2001 vinu člověka zpochybňoval.

Do roku 2100 se průměrná teplota zvedne o 1,1 až 6,4 stupně Celsia. Klimatický šok bude podle expertů znát již v příštích desetiletích. Jako první již pociťuje problémy Austrálie, kde se následkem veder ztrácí stále více zdrojů pitné vody a nastává drastické sucho.

Mořská hladina se zvedne až o 1,4 metru. Obrovská území na celém světě budou zaplavena. "Ukázalo se, že počítačové modely chování klimatu neplatí. Data, z nichž jsme vycházeli, byla chybná," uvedl Stefan Rahmstorf z postupimského institutu pro studium klimatu. Důsledky oteplování se projevují rychleji, než se předpokládalo.

"Můžeme už jen mírnit důsledky katastrofy, nelze ji zastavit," shodují se vědci. Je nutné okamžitě snižovat emise skleníkových plynů. Nejvíce jich do ovzduší vypouští USA, Rusko a Japonsko.
Autor: **INT, alf**

prosím přečtěte si komentář k tomuto článku ve slově vydavatele.

Nudíte se? Poříd'te si milence!

Jste už několik měsíců sama a máte šílenou chuť na sex? Jste už několik let zadaná a chcete zase zažít po dlouhé době vášnivou noc? Máme pro vás řešení!

Vybrat milence není jednoduché

Nudíte se? Kupte si medvídka mývala, řekl by strýček Pepin. My pro vás máme jiný typ – najděte si milence. Ale to neznamená, že máte jít do klubu na párty, sbalit tam prvního ucházejícího chlapa a hned se s ním vyspat. Vybrat toho správného milence není nic jednoduchého, i kdyby to měla být záležitost jen na jednu noc. Chce to něco málo o chlapech (milencích) vědět.

Pozor! Nesmíte si splést muže – milence s mužem – nevěrníkem! Jaký je v nich rozdíl? Jedinou věc, kterou mají většinou společnou je to, že mají přítelkyni. Muž – nevěrník vás ale jen použije ke svému uspokojení a na vaše prožitky bude brát ohled minimální. Potom si sbalí svých pět švestek a hurá domů, nebo vás slušně vyprovodí ze své postele a ani vám nezavolá taxi. To muž – milenec, to je jiné kafe! Ten si na vás vyhradí celý večer a celou noc, přinese vám květinu nebo čokoládu (protože pro něj nejste tlustá, ale krásně tvarovaná), celý večer s vámi bude flirtovat a dopřeje vám dlouhatánskou předehru a ještě delší sex. On nebude ten první, který dospěje k orgasmu. Muž – milenec totiž chce, abyste si milování užila i vy!

Cítíte z něj živočišnost

Ale jak vlastně najít toho ideálního milence. Chce to dost štěstí, ale také musíte vědět pár podrobností. Za prvé muž – milenec většinou nebývá velký krasavec, ale vlastní to, čemu se říká charisma čili kouzlo osobnosti. Jednou z částí jeho kouzla osobnosti je živočišnost, kterou z něho, pokud jste aspoň trochu empatická, ucítíte. Za druhé to většinou není žádný hlupák, protože ženy nedobývá svým vzhledem, ale svým chováním. Musí umět mluvit se ženami, a tím pádem se musí vyznat i v něčem jiném než jen v autech a fotbale. Za třetí je to většinou muž velmi upřímný, takže to, že spolu budete jen spát vám řekne narovinu hned na začátku.

Velké nebezpečí

Pro ženy je tu však jedno velké nebezpečí a to, že by se mohly do milence zamilovat. Je tak milý a galantní, nosí mi květiny a při sexu nemyslí jen na sebe, říkáte si. Ale pozor! Nesmíte zapomenout, že spolu jen spíte a nežijete. Ten člověk má ve skutečném životě úplně obyčejné problémy stejně jako vy, občas je nepříjemný a to, jak se k vám chová teď, by mu moc dlouho nevydrželo. Tohle je jen hra, velmi vzrušující, ale pouze hra. To si pamatujte! Proto si s ním užijte jen pár skvělých nocí a pak zpět do reality, jinak by se vám to mohlo pěkně vymstít. Ale za to riziko to stojí!

Proč muže šokují ženy, které touží po sexu a ne po lásce?

Autor: Mariana Procházková

Hubnutí 5x jinak

Malé peklo na zemi. Tak se někomu může zdát Bikram jóga, která se cvičí při 42 °C. Ale je to spíš očistec.

A vyjdete z něj zdravější, štíhlejší a spokojenější. Jako naše čtenářka Alena. V hubnutí s jógou jí pomáhá lektorka Tereza Bonnet Šenková.

Náš projekt

Pět dam různého věku a váhy jsme dali dohromady s pěti různými odborníky, kteří jim pomáhají hubnout. Mají 6 týdnů na to, aby se popraly s prvními kily nadváhy a nastartovaly nový životní styl.

Každý týden vám přibližujeme jeden způsob hubnutí a informujeme vás, jak si jednotlivé páry vedou. Čtyři týdny hubnutí jsou za námi. Je načase podívat se, jak se pere s jógou naše dobrovolnice Alena.

Po tradičním vstupním pohovoru, kdy se jí Tereza podrobně vyptávala na zdraví a doporučila jí zásady zdravého stravování, začala Alena chodit na jógu téměř denně. Ovšem docházka na jógu je poměrně časově náročná a denní cvičení tělo zpočátku unaví. Návštěva lekcí se nakonec ustálila na pěti praktikách týdně. Po čtyřech týdnech Alena zhubla 5 kilogramů.

KOUPEL V POTU

Také vás vyděsilo, že se jóga cvičí hodinu a půl v místnosti, kde je neuvěřitelných 42 °C? Žádný strach! I Alena už si zvykla.

"Na začátku to bylo náročné, při první hodině jsem musela odejít ze sálu, ale rychle jsem si zvykla. Dneska už tam vydržím bez problémů," říká.

Na hodinu Bikram jógy se chodí ve velmi lehkém oblečení. Dámy nosí krátké topy na ramínka a kraťásky, muži většinou trenky nebo plavky. "V potu se lidé opravdu koupou," komentuje to Alena.

TAKOVÉ HORKO! PROČ?

"Těch 42 °C v zásadě simuluje teplé oblasti Indie, kde se jóga cvičí," říká zakladatelka a lektorka studia Bikram jógy v Praze Tereza Bonnet Šenková.

Díky vysoké teplotě se neztrácí tělesné teplo, tělo se stává pružnějším a téměř na nulu se snižuje riziko poranění.

Připravte se, že při tomto cvičení budete mít srdce až v krku.

"I lidé, kteří se žijí jako trenéři indoor cyclingu, si pochvalují, jak jim to po józe pěkně šlape," říká Tereza. Intenzivnější kardiovaskulární cvičení, než je tato jóga, těžko najdete. Silným pocením také vypravíte z těla mnoho škodlivin, otevřou se vám jóga: póry a vyčistí pleť.

"No, nejdříve se vám na obličejí objeví spoustu nehezských pupínků, to se pozná, že se tělo čistí, a pak se pleť zase hezky vyhladí. Já jsem, bohužel, ještě v první fázi," stěžuje si Alena.

JAK VYPADÁ HODINA

"Když přijdete do tělocvičny, musíte být jako myšky. Všichni si lehnou nebo sednou na podložku a už se soustředí jen na sebe a na hodinu jógy. Probírat s kamarádkou události posledního dne můžete až potom," říká Alena.

Když přijde lektorka, všichni jsou na nohou a lekce začíná. Monolog, kterým lektorka podrobně popisuje všechny pózy, je každou hodinu prakticky stejný. Neexistují lekce pro začátečníky a pokročilé, všichni nastupují do jedoucího vlaku a rychle zjistí, že praktikovat tuto jógu je velmi snadné. Pokroky se dostávají velice rychle.

Lekce začíná dechovým cvičením. Po něm následuje dynamický 90minutový program se 26 pózami Hatha jógy (fyzické jógy). Pro laikovu představu lze hovořit o tom, že po "zahrívacích" cvičeních následují polohy "rovnovážné" a pak "posilovací a protahovací" cvičení na záda. Hodinu uzavírá dechové cvičení a několik minut relaxace.

Pózy vycházejí z klasické indické jógy. Upravil je a do logického celku seřadil pan Bikram Choudhury. Tento muž vědecky dokázal, že jóga má schopnost regenerovat tkáň a léčit chronické nemoci.

NA VLASTNÍ KŮŽI

Jak vypadá praxe? "Asi po půlce lekce má většina lidí pocit, že zemře. Na konci už ani nevíte, jak se jmenujete," říká s nadsázkou Tereza. Zatímco si některé ženy ještě na začátku prohlížejí v zrcadle svůj účes, na konci hodiny odcházejí z tělocvičny zrudlé a vyčerpané.

"Když se pak osprchujeme, oblečeme a nalíčíme, nemůžeme se už navzájem ani poznat," směje se Alena. Ovšem už o hodinu později se i ti nejvyčerpanější cítí jako znovuzrození. Ale každý snáší zátěž Bikram jógy jinak.

"Záleží na tom, jak často klienti do lekcí chodí a jak koncentrovaně praktikují. Do hodin chodí asi ze tří čtvrtin ženy," říká Tereza.

PROČ SE NA BIKRAM JÓZE HUBNE?

Vysoká teplota stimuluje spalování tuků. Během jedné lekce spálíte 1 400-4 800 kJ. Při pravidelném praktikování můžete vidět rozdíl na váze velmi rychle. Lidé s nadváhou tedy úspěšně hubnou. A co ti štíhlí?

"Těm se poměrně rychle vytvaruje hezké tělo, a to i na problematických partiích. Mnoho žen jistě potěší, že jóga tělo přirozeně tvaruje. Tělo je zpevněné a pružné, nikde ‚nečouhají‘ žádné svaly," říká Tereza.

Půvab této jógy tkví v tom, že na konci každé lekce si můžete říci, že jste si sáhla až na dno. Šidit jógu lze opravdu jen velmi těžko.

JAK SI VEDE ALENA

Alena stále očekává, že bude hubnout rychleji. Takže je trochu zklamaná. "Mám čím dál větší depku, dole je 5 kilo, a to se mi zdá málo. Myslela, jsem, že si rychle obměním šatník, ale takhle to vypadá, že si budu muset ještě počkat," říká. "Ale na břichu už cítím změny a lidé mi říkají, že jsem zhubla ve tváři."

Naštěstí jí nechybí pozitivní pocit ze cvičení: "Líbí se mi, že jsem se donutila někam chodit. Myslela jsem, že to nezvládnu, ale teď si na konci hodiny říkám, že to je v pohodě. Zpočátku jsem se nemohla dočkat konce."

A co na to Tereza? "Alena musí vydržet, překonat krizi a věřit. Změny jsou vidět i na jejím chování, dříve se styděla před ostatními jít do sprchy a čekala, až se šatna skoro vyprázdní, dnes už se po studiu pohybuje mnohem jistěji."

A CO CIGARETY?

Tereza na začátku hubnutí slibovala, že Alenu přejde chuť na cigarety sama od sebe. Bohužel, neděje se tak. Údajně jí chutnají ještě dvakrát tolik. Co tomu říká Tereza?

"Bez obav! Tedy v této fázi. Protože jsem měla čas Alenu přece jen trochu poznat, chuť na cigarety mě u ní nepřekvapuje. Už jen z psychologického hlediska. Všichni se už tváříme, že máme vyhráno, Alena hubne, v hodinách jí to najednou sluší (už nechodí v 'pyžamu'), vypadá, že je hrozně v pohodě. Já si ale moc dobře uvědomuji, že je to pro ni obrovské psychické vypětí - hlídat si stravovací návyky, nevzdávat to. Víím, že ji třeba bolí celé tělo a radši by zalezla s brambůrkami před televizi, ale ona najde poslední zbytky sebezapření a vrátí se do naší mučírny. A proto si, když se nikdo nedívá, aspoň zapálí. Vždyť z toho nepřibere! Kouřit přestane, až bude v klidu, až se sama sobě začne znovu líbit. Cigaretu teď má jako odměnu. Skončit s kouřením by proni byl jen další stres navíc. Takže postupujeme pomalu - jedno po druhém."

Jak Bikram jóga prospívá tělu

* pročištění lymfatického systému , posílení imunitního systému , stimulování endokrinních žláz , zvýšení kapacity plic, posílení srdeční činnosti , zvýšení pružnosti páteře , stimulace kloubního maziva, posílení kostí , protažení, tonifi kace a posílení svalů, zlepšení celkové rovnováhy , vyplavování toxinů , zklidnění mysli , spojení těla a mysli

Jóga a zdravotní obtíže

* Pokud máte jakékoliv zdravotní potíže, vždy se poraďte o cvičení s lékařem!

* Vyšší krevní tlak: berete-li léky, a pokud vám fyzickou aktivitu nezakázal lékař, můžete na jógu. Začíná se v malých dávkách a brzy dochází ke snížení tlaku.

* Astmatici cítí úlevu, křečové žíly nevadí.

* Pro lidi s kardiovaskulárními nemocemi není Bikram jóga vhodná.

Zásady správného jídelníčku podle Bikram jógy SNÍDANĚ

Hodně vlákniny: ideálně müsli bez cukru s ovocem, celozrnné pečivo, nízkotučný jogurt.
SVAČINA Ovoce, nízkotučné jogurty.

OBĚD

Čas na škroby (složené sacharidy): brambory, rýže, těstoviny. Doporučuje se čerstvá zelenina, maso.

SVAČINA

Jogurt, zakysané mléko, zelenina. Zákaz jíst po 17. hodině ovoce a jiné sacharidy.

VEČEŘE

Dejte si proteiny: bílé maso (kuře, ryba), vařenou(!) zeleninu. Pozor: syrová zelenina zadržuje vodu v těle. Když si dáte večer čerstvý salát, budete se ráno divit, že se ručička na váze nepohnula. Zapomeňte na smažená jídla, uzeniny, sladkosti, alkohol, slazené vody.

Pitný režim: můžete si dát nejvýše 1 sklenku vína denně. Vypijte 2-3 litry vody za den. V případě, že ten den praktikujete jógu, vypijte až 4 litry vody, a to bez příchutě a bez bublinek!

Postupne priznavani pravdy

Je bohuzel smutnou skutecnosti, ze kdyz prijde na jejich narodni minulost, tak se i jinak normalni a sympaticti Cesi okamzite zmeni v patologicke lhare. Od husitskych teroristu, obrozeneckych buditelu, pres Rukopisy královodvorské a zelenohorské, falesne Jiraskovy dejiny, potroubleho Nejedleho az po dnesni ceske "propagandisty" (protoze historici to urcite nejsou). Lhani je v Cesich "embedded" jako math-coprocessor v Intel chipu, je to v nich uz generacemi natolik zabudovane, ze oni sami uz sve vlastni lhani nevidi coby lhani - oni si myslí, ze "na to maji jiny nazor" nebo "oni to vidi jinak". Nakonec to dopada jako na ceske Wikipedii, kde je zakazano psat historicka fakta o komunistickem Ceskoslovensku, protoze pritomni neo-komuniste "to vidi jinak".

Zdroj:

Kdyz jsem pred lety zverejnil clanek "Tuseni doktora Soucka" a nekolik clanku nasledujicich, ktere se jen okrajove zaobiraly nijak neutajenymi a nikoliv novymi zalezitostmi okolo zrudnych mengelovskych a pseudovedeckych ceskoslovenskych komunistickych "vedcu" na lidech, pochopitelne jsem netusil jakou jsem vlastne utrhł lavinu. Ceskoslovensti vlastenci vriskali jak cerstve nalihnuta housatka, dupali, spilali, plivali a pestickama hrozili. Byli i obojetnici "ani ryba ani rak" na plote sedici - treba Neviditelny pes ihned vydal rozhorcene prohlaseí o tom, jak hluboce lidsky nezodpovedny je ode mne takovy clanek (a vzapeti na to zacal sam na totez tema psat knihu). Mladofrontovsti "investigativci" Navara s Gazdikem ihned po mem clanku napsali svuj vlastni, pravici, ze jsou to vsechno pomluvy a zadny mistni soudruh historik to nepotvrdil (v Cesku plati, ze kdyz to nemate potvrzene nejakym komunistou, tak to neni pravda) a pak hned zacali chrlit sve vlastni clanky na to stejne tema co jsem psal ja a delaji to uz poslednich pet let. At se jim dari!

Zdroj:

A ted se povedlo poradne zaskobrtnutí i Ceske televizi. Prave jsem shledł jejich porad o tom, jak CSLA (Ceskoslovenska lidova armada) jeste v sedmdesatych letech provadela pokusy s LSD (Lysergic acid diethylamide) na svych vlastnich dustojnicich - a dokumentovala to promitnutim casti dokumentarniho filmu, ktery sami cesti armadni Mengeleove behem pokusu natocili. Ctyri pokusni kralici ve starem dokumentarnim filmu jsou dustojnici stabu raketoveho vojska CSLA (tak to aspon bylo receno ve filmu) v hodnosti podplukovniku (to je videt). Komentator poradu zcela idiotsky tvrdi, ze skutecna identita dustojniku neni znama, protoze byli identikovani cisly 1,2,3 a 4. Takovehle blbosti predpokladaji, ze cesky divak sezere i s navijakem (asi maji pravdu, sezere). Pritom hloupe reknou, ze to byli dustojnici stabu raketoveho vojska, hodnosti jsou viditelne a tvare jsou viditelne ve velkem detailu. Kolik podplukovniku asi mel "stab raketoveho vojska CSLA" v sedmdesatych letech? Dvacet? Tricet? Neni mozne najit seznam, najit jednoho zijiciho, ktery by podle obliceju poznal ty ostatni? To je detektivni ukol prilis snadny i pro mistniho esenbaka z Vejprt, vysetrujiciho kradeze slepic! Ovsem pro reportera Ceske televize, s jeho geneticky zabudovany m lhanim o minulosti, je to nerozlustitelna zahada.

Zdroj:

Pokusy na zajatych americkych vojacich jsou v poradu Ceske televize take zmineny, ale jen takovym zamitavym pohrdavym zpusobem z ust jakehosi armadního "historika". Cas na priznani tohohle svinstva jeste nedozral. Mozna az za dalsich deset let. Mozna za vic. Priznani pokusu na jejich vlastnich lidech ceskoslovenskym lharum trvalo tricet let. Takze dalsich tricet let asi bude trvat, nez se dozvime, ze delali pokusy i na americkych valecných zajatcich. V Praze ve Stresovicich a ve Slunne ulici. Tam, kde delali pokusy na svych vlastnich lidech. Tou dobou se mozna dovime i detaily o tom, jak Vaclav Havel vymenil s KGB svobodu a demokracii Ceskoslovenska za sve vlastni prezidentstvi a o tom, jak Vaclav Klaus byl agentem KGB. Ale ted jeste ne. Zatim se o tomhle v Cesku jeste nesmi mluvit. Vsude jinde na svete uz se to vi.

Zdroj:

Zaznam vysezmineneho porad u Ceske televize je urcite k videni nekde na jejich website - najdete si to tam. Vice prekvapivých podrobnosti o historii (davne i nedavne) ceske kotliny si muzete precist v me nove knize "Sametovy tunel" , k dostani u vaseho mistniho knihkupce, kdyz mu omlatite o hlavu tohle cislo - ISBN: 80-86851-61-3. Jinak k dostani neni (to vite, Cesko). A nebo si ji objednejte z tehle adresy http://www.betaknihy.cz/detail.php?k=4

Zdroj:

Pamatujete si, že ten, kdo krade, by mohl také lhát!

Pracoval jsem pro Miltona Friedmanna

aneb Kapitalistická empirie

Zaslechl jsem v rozhlase (Vltava, čili ČRo3), že pan president Klaus bude vážit cestu do Chicaga (v této roční době mu to nezávidím), by tam pohovořil o Miltonu Friedmannovi. Muži, který mu byl a dosud je, soudím, vzorem. Což mi přineslo vzpomínku a s tou taktéž příležitost proslavit se, vtělenou do titulu. Ano, pracoval jsem pro Miltona Friedmanna, přesněji pro firmu Ed Dellin Lanscape & Nursery a ta pak, již řadu let, pracovala pro Miltona Friedmanna. Tedy údržbu zahrady jeho residence, rozlehlé to mansion, jak se těmto domům v Americe říká, na břehu Michiganského jezera ve Vinnetce. Samozřejmě jsme všichni dávno znali ten slavný „flák“ **Big Noise in Vinnetka** zavrhovaného jazzu (*viz svěží verše Pavky Kohouta, Jazzem se svíjel Bílý dům*), aniž jsme tušili, kde to slavné městečko je. Že je právě tam, kde je zjištěno až náhodou, když jsme dali na (dobře míněnou, ale ne nejlepší) radu amerického konsula v Paříži a usadili se v Chicagu. Soudil, že bez angličtiny, kterou jsme nevládli, se lépe uchytíme právě tam. Což jsem se uchytil, neb Ed Dellin byl, navzdory svému jménu Čech, respektive Čechoslovák. Dokonce jako poleno a jméno měl po francouzských předcích prchajících k nám, když se ve Francii rozhodli pro rovnost, volnost, bratrství a gilotinu. Od nás pak prchal „Ed“ v roce 1948, když se tam, skrze KSČ, začala naplňovat historická spravedlnost. Jako druhdy hlava Mladých agrárníků, čili dorostu Republikánské strany zemědělského a malorolnického lidu, to měl poněkud složité už v roce 1945 a naplňování historické spravedlnosti nepovažoval (na rozdíl od zmíněného Kohouta a jiných jeho druhu) za svou příležitost vyniknout. Dokázal však vyniknout i bez KSČ, ač se v Chicagu původně sám uchytil jen jako dělník na pásu u Western Electric.

Když jsme do USA přišli my, vlastnil firmu, která dávala práci a slušně ji zaplatila těm, kdož pracovat chtěli. Landscape & Nursery v rámci údržby zahrad například potřebovala holiče trávníků. Na což, tedy pobíhat se sekačkou, jsem stačil nejen já, ale i dnešní spisovatel Honza Novák, pozdější redaktor Voice of America, Mirek Zástěra, MUDr. Snopek, dnes člen lékařského teamu odměněného Nobelovou cenou, a dlouhá řada jiných. Na čtené další „nursery“ už jsme nestačili. S Mirkem Zahrádkou jsme chudáka Eda málem přivedli k mrtvici, když nás pověřil vyplněním záhonu okurek u nejstarší zákaznice firmy (Mary Street 10, ve Vinnetce). Jenže my nepoznali, co je okurka, a opravdu pečlivě od okurek vyčistili všelijaké jiné bejlí. (Ed ubohé okurky pak osobně vytahal z kompostu. Za naší pomoci znovu zasadil a kupodivu se ujaly.)

Mansion pana Friedmanna byla rozlehlá a rozlehlá byla i její zahrada. Posekání trávníku a zástřih růží, jakož uklizení vzniklého nepořádku (dělo se za roční paušál od dubna do října každý čtvrtek) si žádalo čtyř sekaček se čtyřmi muži na čtyři hodiny. A to jsme nesekali její Japonskou část s umělým potokem

Potom došlo v mansion k jakýmsi vnitřním úpravám a výstavbě další nové garáže (při té příležitosti dostal uprchlík Osička od Friedmanna darem jeho dva roky starého oldsmobilla) a mimo roční paušál byla Edova firma pověřena vysazením platanů po stranách nové driveway, čili příjezdové cesty. K čemuž samosebou sepsána extra smlouva. Těch platanů mělo být šestnáct a pan Friedmann si je objednal šestistopé. Tedy šest stop vysoké. Ty stopy se počítaly od balíku kořenů, prosím. Šest stop dělá cosi přes 182 centimetrů a vezl jsem je tam, když Portorikán Landru a jeho parta vykopali potřebné díry, osmitunkou chevrolet s

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

hydraulickým ramenem já. Šestistopý strom už musí mít na kořenech, nemá-li zahynout, pořádný ranec hlíny. Proto ta hydraulická ruka. Okurky jsem sic nerozeznal od plevelu, ale s hydraulickou rukou se naučil kupodivu zacházet i bez předběžných zkušeností. Osmitunka pak se od třítunky Pragy RN, na níž jsem ještě získával řidičák, lišila jen velikostí.

Dovezeno a vykonáno, terén uhrabán a učiněn libým, tam, kde potřeba, i položením trávníku. Zalito. Zazvonil jsem u Friedmannů a požádal o přezkoumání a převzetí díla. Což vyšel učinit sám pan Milton. (Neměl jsem zajisté, psal se rok

1971, tušení, jak slavný je to muž a oč slavnější bude později.) V ruce jsem držel průpis smlouvy, kterou měl podepsal. Samozřejmě si přál práci vykonanou vidět.

Prošel tam a prošel nazpět. Přistrkoval jsem mu k podpisu smlouvu na patentní podložce, ale zavrtěl hlavou a pravil: „Představoval jsem si ty platany vyšší.“

Oponoval jsem, že mají objednaných šest stop a na požádání je přeměřil. Opravdu měly šest stop. Samozřejmě se daly objednat i vyšší, ale ty byly také dražší.

„Řekněte Edovi, že jsem si je představoval vyšší,“ pravil posléze zákazník Friedmann a převzetí díla nepodepsal. Vztahy majitele firmy k zákazníkům byla familierní a všichni mu říkali Ed. Zda on také říkal Friedmannovi Miltone, nevím.

I hnal jsem s tou zvěstí osmitunku z Vinnetky na FWY 41 a po výjezdu na Dundee Road do Northbrookku, kde Edova firma sídlila. Dojel a vyřídil.

Ed seděl v trenýrkách na verandě obehnané sítí proti moskytům zahrabán v papírech.

„No jo, to je Friedmann, s tím jsem počítal a je to zakalkulovaný,“ odtušil Ed; šel k telefonu a Friedmanna zavolał.

„Zajeď tam znova, už to podepíše,“ řekl když zavěsil. „Dal jsem mu deset procent slevu; nákladák nech tady, vezmi si impallu.“

Impala, pro nepamětníky, byl taky chevrolet. STW a osmiválec, jenže i tak žrala podstatně méně než nákladák. A to byl bensin tenkrát za 28 centů galon.

Absolvoval jsem cestu zpátky. Veliký Friedmann byl na zahradě a obhlížel naše vykonané dílo. Pozdravil jsem a přistrčil mu podložku. Podal propisku.

„Představoval jsem si je větší,“ řekl.

„O nic nejde,“ řekl jsem já. „Mají šest stop.“

Podepsal, já poděkoval; popřáli jsme si hezký den a tím to skončilo.

Jan Beneš

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Zdroj:

Házenkáři dotahovali, ale s Maďary prohráli

Maďarský pivot Gyula Gál střílí jeden z gólů Maďarska v utkání proti Česku.

foto: REUTERS/Alex Grimm

Českým házenkářům nevyšel úvodní zápas v osmifinálové skupině mistrovství světa v Německu. Ve středu v Mannheimu Češi nestačili na Maďarsko, kterému po mizerném startu podlehl 25:28. Pro postup do čtvrtfinále potřebuje český výběr skončit v šestičlenné skupině nejhůře čtvrtý.

MANNHEIM - Před zápasem byl na soupisku doplněn Tomáš Heinz, který si doléčil zranění. Čeští hráči měli tragický start do zápasu, první gól vstřelili až po téměř jedenácti minutách. Nedařilo se v ofenzivě, Češi zahazovali i nejjasnější brankové příležitosti. Maďaři naopak trestali chyby a z rychlých brejků nekompromisně trestali.

V 18. minutě byl rozdíl desetibrankový 2:12 a český tým byl v hlubokém útlumu. Nepomohlo burcování kouče Pauzy, sebedůvěra v zakončení byla pryč. Náskok Maďarů se ztenčil v závěru poločasu, kdy šel z branky Puljezevič a Češi se střelecky chytli. V poločase bylo skóre 17:10 pro Maďarsko.

Češi stahovali náskok soupeře

Po přestávce se přestalo střelecky dařit i Maďarům a český tým postupně snižoval ztrátu. Zlepšila se obrana a další pokusy zlikvidoval brankář Galia. Vítěz základní skupiny E ale dokázal v krizových okamžicích skórovat a držel soupeře v bezpečné vzdálenosti. Na dotažení náskoku nestačila ani potence kanonýra Jáchy, Češi prohráli 25:28.

V osmifinálové skupině se Češi ještě utkají s Ruskem (25. ledna), Chorvatskem (27. 1.) a Dánskem (28. 1.). Pro postup ze šestičlenné osmifinálové skupiny potřebují Češi skončit nejhůře čtvrtí. Zatím ale po prohře se Španělskem v základní skupině a ve středu s Maďarskem nemají na svém kontě ani bod.

Česko - Maďarsko 25:28 (10:17)

Sestava a branky ČR: P. Štochl, Galia - Nocar 2, Filip 2/1, Jícha 10/1, Házl, Kubeš, Brůna 3, Vítek, Horák, Szymanski, Hrubý 2, Juříček 4, Sobol 2.

Nejvíce branek Maďarska: G. Ivánczik 6/1, Csábor a Nagy po 4, T. Ivánczik 4/2, Mocsai 3. Rozhodčí: Bord, Buy (oba Fr.). Sedmimetrové hody: 3/2 - 4/3. Vyloučení: 5:3. Diváci: 9000.

Sparta v závěrečné části otočila zápas v Plzni a vyhrála 4:2

Pražská Sparta zvítězila díky obratu v závěrečné třetině v utkání 48. kola extraligy v Plzni 4:2 a upevnila si čtvrté místo. Na pátý Zlín má úřadující mistr pětibodový náskok. Předposlední Lasselsberger sice vedl 2:1, ale Ondřej Kratěna s Janem Hanzlíkem v přesilovkách otočili stav a při závěrečné power play pojistil výsledek Jan Hlaváč.

PLZEŇ - V brance Plzně nastoupil již uzdravený brankář Málek a ten se musel činit již v úvodních vteřinách. Po Netíkově akci však osamocený Sivek trefil jen beton plzeňského gólmána. Postupem času byli domácí aktivnější a Duba čelil hned několika nebezpečným situacím. Nejdříve si snadno poradil s Vampolovým pokusem a potom kryl i Šindelův tvrdý pokus po rychlém protiútku Lasselsbergeru. Západočeši se dostávali často do přečíslení, ale několikrát promarnili vhodný okamžik na zakončení.

Sparta hrála sice dvakrát v početní výhodě, ale Málka téměř neohrozila. Když se dostal úřadující mistr v druhém dějství k zakončení, byly pokusy Hlaváče i Kratěny nepřesné. A navíc mohli hosté inkasovat i v oslabení, když v 12. minutě ujel Vykoukalovi Vampola, ale na Dubu blafákem nevyzrál. Po faulech Langhammera a Sivka se

pak naskytla domácím na 97 sekund výhoda dvou hráčů v poli a 13 vteřin před jejím koncem otevřel skóre Divíšek.

Pražané se dočkali vyrovnání v 23. minutě, kdy využili Čakajíkovy chybné rozehrávky v obranném pásmu. Od Dragouna se puk dostal k Vrbatovi, který střelou na lapačku z mezikruží překonal Málka. Za 133 vteřin ale opět vedl Lasselsberger. Divíšek našel křížnou přihrávkou Fabuše, který zakončoval do odkryté branky. Z brejku dvou na jednoho mohl smazat ztrátu po Hlaváčově přihrávce Tabaček, ale plzeňský gólman se včas přemístil.

Obrat dokonal Hanzlík

Před polovinou utkání utkání vyšachovala Kubalíkova formace spartánskou defenzívu, ale Duba i ve spolupráci s Langhammerovým posunutím branky situaci zachránili. Při následné přesilovce Skórovat však mohli Paradoxně při následné přesilovce se mohli skórovat spartané. Po Čakajíkově zaváhání ujel Petr Ton, jenže Málek jeho bekhendový blafák vyražечkou vytěsnil. Domácí pak nevyužili ani další dvě početní výhody.

Do dalších faulech Tabačka a Vykoukala судí Husička trestal celkově již poosmé za sebou hosty, ale domácí toho k potvrzení vedení nevyužili. Naopak mezitím při plném počtu hráčů na ledě měla Plzeň štěstí, když Hlaváč nejdříve zamířil do Málkova betonu, z dorážky trefil tyč a poskakující puk odpálil Ludvík. Při Vykoukalově trestu pak z mezikruží pálil nebezpečně Ludvík, na Dubu Plzeňští nevyzráli ani při výhodě čtyř proti třem.

Ale jakmile se dostala do početní výhody Sparta, dokázala domácí tým potrestat. Kubalík se vracel z trestné lavice už po 15 vteřinách, když se do levého horního rohu Málkovy branky trefil Kratěna. Potom byl sice proti spartánskému kanonýrovi úspěšnější Málek, ale v 53. minutě dokonal obrat při Čechově trestu tvrdou střelou obránce Hanzlík. Poslední slovo měl při power play ještě Hlaváč.

Lasselsberger Plzeň - Sparta Praha 2:4 (1:0, 1:1, 0:3)
Branky a nahrávky: 19. Divíšek (Čakajík), 26. Fabuš (Divíšek) - 23. Vrbata (Dragoun), 50. O. Kratěna (P. Ton), 53. Jan Hanzlík (P. Ton), 60. Hlaváč (Netík). Rozhodčí: Husička - Guth, Rittich. Vyloučení: 6:9, navíc Sivek (Sparta) 10 min. Využití: 1:2. Diváci: 4409.
Plzeň: Málek - Cartelli, Čakajík, Benák, Mazanec, Pulpán, V. Čech - Fabuš, Divíšek, Ludvík - Vampola, Kubalík, Kracík - Důras, Šindel, Adamský. Trenéři: Kučera a Černý.
Sparta: Duba - Ptáček, Stehlík, Vykoukal, Jan Hanzlík, Černošek, Benýšek, Tabaček - Netík, Sivek, Hlaváč - P. Ton, Rob, O. Kratěna - Dragoun, Langhammer, Hromas - Vrbata. Trenéři: Výborný a Jelínek.

ČTK

Sáblíková vyhrála poprvé závod SP a vede pořadí

Martina Sáblíková

foto: Sport Invest

Rychlobruslařka Martina Sáblíková v sobotu vyhrála poprvé v kariéře závod Světového poháru. Na olympijském oválu v Turíně nedala devatenáctiletá reprezentantka na tříkilometrové trati šanci žádně z věhlasných soupeřek a zvítězila časem 4:03,88 minuty.

TURÍN - "Něco podobného jsem fakt nečekala. Když jsem dojela, tak jsem si říkala, že to není možné," řekla Sáblíková v rozhovoru po ČTK.

Závodnice z Vysočiny porazila o více než než půl sekundy olympijskou vítězku Ireen Wüstovou z Nizozemska, třetí skončila o další sekundu zpět majitelka pěti medailí z Turína Cindy Klassenová, která se v SP na dlouhých tratích představila v sezoně poprvé. Čtvrté místo patřilo mnohonásobné olympijské šampiónce Claudii Pechsteinové z Německa.

"Porazila je všechny po ohromně taktické jízdě a výtečném finiši," řekl trenér Petr Novák. Vedle dosaženého času si pochvaloval i fakt, že jeho svěřenkyně nepodlehla počátečnímu tlaku své soupeřky v rozjížděce Renate Groenewoldové, která začala ve velkém tempu. "Hned ve druhém kole jsem na ni křičel, ať je v klidu, že to jen zkouší a nemůže své tempo vydržet," podotkl Novák. A to se také stalo. Druhá žena z nedávného ME nakonec skončila pátá.

Postřeh svého trenéra ocenila i Sáblíková. "Myslela si, že to rozjedu s ní, ale já jsem se držela a jela si to svoje. I když je pravda, že tentokrát jsem to rozjela rychleji než na olympiádě, protože jsem si říkala, že to nemůžu nechat na posledních pět kol jako tehdy," přiznala Sáblíková, která se vrátila vítězně na ovál Lignotto, na němž se před rokem zapsala do podvědomí českých sportovních fanoušků.

V čele seriálu má náskok 40 bodů

Dnešním suverénním vítězstvím poslala soupeřkám vizitku před mistrovstvím světa ve víceboji v Heerenveenu, kde bude příští víkend hájit pozici nejlepší Evropany z kontinentálního šampionátu v Collalbu. "Jak už jsem několikrát řekl, čtyřboj nás netíží. Nebudeme se speciálně připravovat na pětistovku a patnáctku," upozornil Novák.

Po čtyřech z šesti závodů SP na dlouhých tratích má nyní Sáblíková, jež si už v sezoně připsala dvě třetí místa, v čele 290 bodů. Druhá Groenewoldová ztrácí 40 bodů.

"Do konce seriálu je ještě daleko, ale udělám vše proto, abych byla hodně vysoko," slíbila Sáblíková. Její šance by měl zvýšit fakt, že ji ještě čekají dva závody na tři a pět kilometrů, tedy její nejoblíbenější. Horší to bude v neděli, kdy SP pokračuje závody na 1500 metrů. "Uvidím, jak mě budou bolet nohy. Není to ale moje hlavní trať, takže od ní tolik neočekávám," dodala Sáblíková.

Druhá česká rychlobruslařka, sedmnáctiletá Andrea Jirků, dnes obsadila osmnácté místo z dvaceti žen na startu.

SP v rychlobruslení

Muži - 1500 m

1. Fabris (It.) 1:44,97 min., 2. Wennemars (Niz.) 1:45,06, 3. Morrison (Kan.) 1:46,07.

Průběžné pořadí SP (po 4 ze 6 závodů)

1. Wennemars 360 b., 2. Fabris 340, 3. Morrison 200.

Ženy - 3000 m

1. Sáblíková (ČR) 4:03,88, 2. Wüstová (Niz.) 4:04,40, 3. Klassenová (Kan.) 4:05,56, ... **18. Jirků (ČR) 4:14,64**.

Průběžné pořadí SP (po 4 ze 6 závodů)

1. Sablíková 290, 2. Groenewoldová (Niz.) 250, 3. Anschützová-Thomsová (Něm.) 236, ...**26. Jirků 39**.

ČTK

Koupání v Centru Sydney, 2 minuty pěšky od stanice Central Station směrem od Centra po Chalmers Street, Prince Alfred Swimming pool uprostřed parku.

